ترجمه فارسی **الفريضة الغائبة**

فرض غائب

بقلم: محمد عبد السلام فرج (رحمه الله)

تخریج و تحقیق و ترجمه: ابو عبدالرحمن سردشتی

با مقدمه :ماموستا کریکار(حفظه الله)

****

محمد عبد السلام فرج –رحمه الله–

نقش برزجسته‌ای در قتل سادات نوکر صهیونسیم داشت.و به آنچه آرزویش که شهادت در را الله بود الله‌ی عزوجل اکرامش بخشید و اعدامش در قضیه کشتن سادات همراه با خالد اسلامبولی و دیگر بردارانش بود الله آنها را از زمره شهدا قرار دهد و این رساله را سال ۱۹۸۱ قبل از کشتن سادات نوشت.

****

مقدمه ماموستا کریکار

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمدلله والصلاة والسلام علی رسول الله وعلی آله وصحبه ومن والاه

میسر له هەموو سەردەمانێکییدا کاریگەر بوو، بەڵام له سەد ساڵی رابوردوودا تا رادەیەکی زۆر ئاڕاستەوانی ئوممەتەکە بوو. له دوای رمانی هێمای خیلافەتی ئیسلامی که دەوڵەتی عوسمانی بوو، چاوەکان رووبان له میسر دەکرد که بەرخۆدان و رابوونێکی نوێ دامەزرێنێتەوە. ئیمام بەننا رحمه الله له میسر ئیخوانولموسلیمینی له ١٩٢٨ دا دروست کردو سەرله نوێ ئەو متمانەی بۆ موسوڵمانان داڕشتەوە که ئیسلام دین و دەوڵەتەو نەمانی دەسەڵاتی عوسمانی دەبێت هاندەرێکی بەهێز بێت بۆ هێنانەوەی سەروەرێتی شەرع له ووڵاتە پارچەپارچەکراوەکانی ئوممەتدا. له ١٩٤٩دا ئیمام بەننا تیرۆرکراو ئیخوان کەوتنە بەر شاڵاوی یەکەمی ریشەکێشکردن . له ١٩٥٢ دا ئەفسەرە "ئازاد"ەکان کۆدەتایان بەسەر مەلیک فاروقدا کردو ماوەیەک ئیخوان کەوتەوە کار بەڵام له ١٩٥٤ دا حەملەی دووەمی ریشەکێشکردنی ئیخوان زۆر بێ بەزەییانە دەستی پێ کردو تا ١٩٧١ تووڵی کێشا. که جەمال عبدالناصر مردو سادات هاتە جێی. سادات له رۆژئاوا نزیک دەبۆوە، بۆیە دەیویست له کۆمۆنیستەکان بدات و نفووزی شورەوی له میسردا نەهێڵێت. ئەمەش وای دەخواست رێگا بە ئیخوان و کۆمەڵەکانی تر بدات ئازادانە کار بکەن. ئیتر ئیخوان له هەڵبژاردنەکانی میسردا ـ که بۆ پەرلەمان دەکرا ـ بە لیستی جیاواز دادەبەزین. ئاوا جار بۆ جار دەچوونە پەرلەمانەوە بەڵام گۆڕانکاریان پێ نەدەکرا.. ئەمە وای له هەندێک موسوڵمانی جوامێرکرد که رێی جیهاد بگرنەبەر بەو ئیعتیبارەی که تاکە رێیە بۆ لادانی طاغووتانی دەسەڵاتی سیاسی. بۆ سەلماندنی شەرعێتی ئەم دیدوڕێیە ئەندازیار محمد عبدالسلام فەرەج له ١٩٨١ دا ئەم نامیلکە کورت و پوختەی لەسەر شەرعێتی رووبەڕووبوونەوەی حکومەتی میسر نووسی. داڕشتنی نامیلکەکە له سەرەتادا که بڵاوبۆوە (منیش نوسخەیەکیم له کوردستان له رێی ئەو برا میسریانەوە دەستکەوت که بۆ کارکردن یان بۆ خۆدەربازکردن له زیندان هاتبوونە عێراق) نامیلکەیەکی سادە بوو، تەنانەت هەڵەی زۆری رێزمانی تێدابوو، بەڵام زۆر کاریگەر بوو. بە قەدەر بەلاغ و بەیانی یەکەمی شۆڕش بەرپاکردنێک گرنگی هەبوو! بڕگەکانی کورت بوون بەڵام ئوصووڵی بوون. چونکە زۆرینەی راکانیشی له ئیمامی ئیبنوتەیمییەوە وەرگرتبوو، بەهێزتربووبوو. ئەم نامیلکە بچووکە بوو بە دەروازەی هەموو ئەو رەسەنکردنەوە

(تأصيل) شەرعیانەی دواتر شەرعناسان و بیرمەندانی جیهاد لەسەریان نوسی وەکو دکتۆر عومەر عبدالرعمان و دکتۆر عبدالله عەززام و دکتۆر عبدالقادر عەبدولعەزیزو شێخ عەلی بلحاج و ئەوانی تر..

خوێندنەوەی ئەم نامیلکە بۆ تێگەیشتن لە دەسپێکی مێژووی جیهادی سەردەم زەروورییە. هەروەها زەروورییە بۆ زانینی بەڵگە شەرعییەکانی شۆڕش بەرپاکردن بەرامبەر ئەو طاغووتانەی مافی خوای گەورەیان لە حاکمێتییدا زەوت کردووەو مافی ئوممەتەکەیان لە هەڵبژاردنی نوێنەرانیاندا پێشێل کردووە. دیسان لەوەشدا زەروورە کە موسوڵمان دوای خوێندنەوەی ئەم نامیلکەیە بۆی دەردەکەوێت کە هیچ جیاوازییەک نییە لە نێوان کوفری دەرەکی (وەکو تەتارو مەغۆل و ئیستیعمار) و کوفری ناوەکی (کە طاغووتانی حوکم کردوویانە بە دەستورو یاسا) چونکە مەناطی حوکمە شەرعییەکە ـ کە کافربوونەکەیە ـ لە گوفتارو کردارو بڕیاری هەردوولایاندا دەرکەوتووە. والله اعلم.

الحمدلله کە ئێستا ئەم نامیلکەیە بە فارسی لەبەر دەست براو خوشکانماندا هەیە. وا دەزانم خوێندنی ـ نەک هەر خوێندنەوەی ـ زۆر پێویست بێت بۆ هەموو لایەکمان، چونکە بە فەزڵی خوای گەورە ئێستا دیدو ڕێ و مومارەسەکردنی جیهادەکە زۆر لە برەودایەو خواش دەزانێت داهاتوو هەر دەکەوێتە دەست ئەهلی جیهاد ان شاء الله.. زەروورییە بەڵگە شەرعییەکانی ئەم نامیلکەو کتێبە جیهادییەکانی تر لەبەر بکەین و بتوانین بۆ خەڵکانی ئازاو ئازاد روونیان بکەینەوە تا رەوتی جیهادییەکان لە رووی چەندێتی و چۆنێتیەوە بەهێزتر ببێت ان شاء الله . تا دەبێتە ئەو هێزە بەرابەرە شیاوەی دەتوانێت کوفر رادات و دارولئیسلامەکە دروست بکاتەوە ان شاء الله..

خوای گەورە پادشتی خێری مامۆستا ابو عبدالرحمن بداتەوە کە ئەم نامیلکەی ئاوا بە فارسی خستە بەر دەست نەوەکانی فارسیزانان. خوای گەورە بۆی بکاتە صەدەقەی بەردەوام و ئێمەو ئێوەش بخاتە ریزی موجاهیدان و ئەو کەسانەوە کە موسوڵمانان لەسەر جیهادکردن هاندەدەن .. ئامین

وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم تسليما

کرێکار

١٥ جومادای دووەمی ١٤٣٨؛ / ٢٠١٧/٣/١٤ز

مقدمه مترجم

مختصری از زندگی این مفکر و چهره جهادی موثر مصری، همراه مختصری از تاریخ جهاد مصر،ایشان در سال ۱۹۵۴ در مصر به دنیا آمد سال ۶۲ و ۴۲ هم گفته‌اند. در زمان تولد ایشان سی سال از پایان دولت عثمانی(۳-۳-۱۹۲۴) و بیست و شش سال از تشکیل جماعت اخوان توسط شیخ حسن البنا(۱۹۰۶- ۱۲ -۲- ۱۹۴۹م) در مارس ۱۹۲۸ گذشته بود و در همان دوران نوجوانی علاقه دینی در او بوده و کتاب‌های سید قطب (شهادت۲۹-۸-۱۹۶۶) **و ابو الاعلی مودودی**(وفات ۲۲ -۹- ۱۹۷۹) **را می‌خوانده و در دانشکده هندسه دانشگاه قاهره فارغ تحصیل شده از کتاهای شیخ محمد عبدالوهاب و شیخ اسلام ابن تیمیه و همچنین به کتاب رساله الایمان دکتر صالح سریه متاثر بوده دعوتش را در مسجد عمر بن عبدالعزیز شروع کرده در آنجا کتاب فقه الجهاد شوکانی و معالم فی الطریق سید قطب تدریس کرده است (ترجمه فارسی آن"نشانه‌های راه" و ترجمه کردی آن"مەشخەلی ڕێ" توسط شیخ ماموستا کریکار است).**

اولین تقویت فکر جهادی معاصر در مصر به اواخر دهه شصت و از اوایل دهه هفتاد در زندان های مصر شروع و در دانشگاه ها ادامه یافت و این بخاطر عدم توجه جماعت انصار السنه محمدی مصر و جماعت اخوان در مصر به جهاد و پر کردن این خلل در آنها بر می‌گردد.و بعد جماعت‌های با فکر جهادی بوجود آمدند .

از جمله دکتر صالح سریه(۱۹۳۶-۱۹۷۶) **فلسطینی عضو سابق حزب التحریر که سال ۱۹۷۱ برای مدرک دکترا به قاهره رفته بود و با اخوانی‌ها انجا رفت و آمد داشته، جوانان جهادی آن وقت را جمع کرد را همراه با دوست صمیمیش کارم أناضولي**

"تنظیم الفنیة العسکریة" بوجود آوردند. کتاب"رساله الایمان" را نوشت و در ۱۸ چهار سال ۱۹۷۴ به"الکلیة الفنیة العسکریة" که یکی از دانشکده‌های نظامی قاهره بوده حمله کردند که هدفشان قتل سادات و انقلاب عسکری بود و منجر به اعدام و شهادت آنها شد.

و جماعه المسلمین، شکری مصطفی(۱۹۴۲-۱۹۷۸)که خود از زندانیان سال ۱۹۶۵ توسط جمال عبدالناصر بوده که بعد از هلاک شدن این طاغوت در ۲۸نهم ۱۹۷۰ انها هم آزاد شده بود.نهایتا از جمله عملیاتشان در ۷ یولیو(ماه هفتم) سال ۱۹۷۷ شیخ ذهبی که وزیر اوقاف این طاغوت مصر بوده کشتند به دنبال آن اعضایش دستگیر و در دادگاه نظامی محاکمه و سی مارس(۳) سال ۱۹۷۸ اعدام و شهید شدند.

و جماعت اسلامی که به اواخر دهه هفتاد(سبعینیات) بر می‌گردد اوایل یک جماعت دعوت سلفی بود و از موسسان آن ناجح ابراهیم و.. بودند در سال ۱۹۷۷ عده‌ای به اخوان داخل شدند اداره آن شورایی بوده،شیخ عمر عبدالرحمن مفتی و امیر روحی جماعت بود،شیخ اسیر،عالمی شجاع، مجاهد و نابینا و مسن مصری متولد سال ۱۹۳۸ است ایشان دارای مدرک دکترا بود بیشتر عمرش از تدریس منع بود تا اینکه بعد از کشتن سادات دستگیر و تا سال ۱۹۸۴ زندانی شد بعد در سفری برای دعوت دینی جهادی در آمریکا با هماهنگی حسنی نامبارک در سال از سال ۱۹۹۳ بدون هیچ جرمی حدود بیست و چهار سال است تاکنون ۲۰۱۷ در زندان طاغوت مدعی دموکراسی امریکای هست. واکنون در سن نزدیک هشتاد سالگی بعلت بیماری در زندان پاهایش از حرکت افتاده است.در حال ترجمه این رساله بودم که که پسرش

عمار در فیسبوک اعلام کرد شیخ مجاهد در همان زندان در تاریخ ۱۸-۲-۲۰۱۷ به شهادت رسیدند"إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُون".براستی که شیخ برای اهل کل جهاد دنیا پدری بود که همه جماعت‌های جهادی به شجاعت ایشان علیه طاغوت بدهکارند.
اینک به مناسبت شهادت ایشان ترجمه این کتاب را به همه طالبان را حق فارسی زبان تقدیم می کنم .
در سال ۱۹۷۹ که حمله روس تا ۸۹به افغانستان بوده تنظیم جهاد توسط دکتر مصطفی یسری که امیر جماعت بود بخاطر مسائل امنیتی تنظیم را منحل اعلام کرد.
بعد از او مهندس محمد به فکر احداث دوباره آن برآمد وحتی گفته شده در سال ۱۹۷۹ کرم زهدی عضو شورای جماعت اسلامی با مهندس ملاقاتی داشته و فکر جهاد را به ایشان عرضه کرده و ایشان با مجلس شوری مطرح کرده و با موافقت شیخ عمر جناح عسکری مخفی را هم بوجود آوردند.و مهندس امیر این جناح شد.و شیخ فتوی به مهدور الدم بودن سادات داده بود و نهایتا در شش اکتر سال ۱۹۸۱ انوار سادات طاغوت مصر را کشتند.بعد از آن خیلی اعضای جماعت دستگیر و بعضی اعدام شدند و در نهایت مهندس و از جمله خالد اسلامبولی در پانزده ابریل ۱۹۸۲ اعدام و شهید شدند.
و این کتاب ترجمه کتاب ایشان بنام الفریضه الغائبه که از جمله کتاب‌های اولیه معاصر جهادی است که تاثیر زیادی برجماعت‌ها و چهره‌های جهادی داشته است و همچون چراغی بر فراز راهشان بوده است.از خیلی وقت پیش می‌خواستم این کتاب را به زبان فاسی ترجمه کنم اما قسمت نشد تا اینکه شروع به ترجمه آن کردم و از الله خواهانم که همه ما را توفیق عمل صالح و جهاد در راه الله نصیب گرداند. والله اعلم

مقدمه

{مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا} الأحزاب: ۲۳ در میان مؤمنان مردان و زنانی هستند که در عهد و پیماني که برای آن با الله بسته‌اند صادق بوده‌اند برخي پیمان خود را بسر برده اند و شربت شهادت نوشیده‌اند و برخي نیز در انتظارند آنان هیچ گونه تغییری در عهد و پیمان خود نداده‌اند .

عزیزان بدانید...که بعد از اعلام توحید عملی بزرگتر و بهتر در میزان و ترازوی عبد از سعی و تلاش برای اقامه دین نیست تا جز برای الله نباشد،و آن با جهاد وقتال است بدلیل این قول الله تعالی که فرموده: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ .. } البقره/۱۹۳ و با آنان جنگ و قتال کنید تا فتنه و شرک و کفری باقي و دین خالصانه از آن الله گردد.و به دلیل قول رسول الله صلی الله علیه وسلم که در حدیث صحیح از ابن عمر فرموده: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "بُعِثْتُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي، وَجُعِلَ الذِّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي، وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ" مسند امام احمد ۵۱۱۵ و ذهبی در السیره ۵۰۹/۱۵ گفته:اسناده صالح .یعنی در بین قیامت با شمشیر مبعوث شدم تا الله‌ی یکتا بدون شریک عبادت شود و رزقم را در زیر نیزه ام قرار داده و ذلیلی وکوچکی را برای کسی قرار داده که مخالف امر من می‌کند،و هر کسی خود را به قومی شبیه سازد از آنهاست.

و بدون جهاد ..چه کسی از مقدسات مسلمانان دفاع می کند؟ و چه کسی از این دین دفاع می‌کند؟ وچه کسی مستضعفان را نصرت و یاری می‌دهد؟

و بعد:این چاپ جدیدی ویرایش شده از همه اشتباهاتی است که در چاپ‌های گذشته بوده ..و چیزی بر آن افزوده نشده..چون که سخنانی که یارانش با خونهایشان نوشته اند بعد از اینکه مدادهایشان نوشته‌اند از هر گونه تغییر و یا اضافاتی .. نفوذش بیشتر و واضح‌تر است. در آن روحی است که نمی‌میرد مگر یارانش که در راهش مرده‌اند..

بردارمان محمد عبدالسلام فرج این را نوشت..تا چراغی بر راه حق باشد برای هر مسلمان که برای اعلای کلمه الله کار جهادی می‌کند.و این کلمات دوباره چاپ شد برای:

کسانی که هجرت کرده‌اند و از دیار و مالشان بدون حق خارج کرده‌اند که تنها گناهشان این است که می‌گویند: ربنا الله.

و کسانی که روحشان روی دستشان است و رفته‌اند و فضل و بخشش و رضایت الله را می‌جویند و الله و رسولش را یاری می‌دهند.

و صادق و راستگویانی که جواب الله را برای نصرت و یاری دینش و دفاع از عقیدشان را داده‌اند ..از جمله عصام قمری،خمیس مسلم،نزیه نصحی،ضیائالدین حافظ،عادل عوض،طلعت یاسین،اشرف ابراهیم و...تا اخرین نفر کاروان شهیدان.

و اسیران مجاهد..نبیل مغربی،محمد اسوانی،عبود زمر،ناجح ابراهیم،کرم زهدی،انور عکاشه،مجدی سالم،عبدالرووف امیر جیش،...و برای همه اسیرانی که در زندان طاغوتان مصر هستند.

و برای مجاهدان شریفی که در هر جای کره زمین هستند.

از الله می‌خواهیم که این کار را خالصانه برای خودش قبول گرداند و و آنچه از خیر و ثواب در آن است از طرف الله است و از الله بخشش و مغفرت را می‌خواهم.

۲۷ رمضان ۱۴۱۵ هجری برابر ۲۶ فبرایر ۱۹۹۵ میلادی

برادران دینیتان از حرکت اسلامی مصر

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحیم

برای روح شهید محمد عبدالسلام فرج و برادان گرامیش

{. . مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا}. . .
المائدة: ۳۲ یعنی کسی که نفسی را بدون نفس(بدون ارتکاب قتل) یا فساد در زمین بکشد مانند این است که همه مردم را کشته است.

«لَزَوَالُ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ مُؤْمِنٍ بِغَيْرِ حَقٍّ» راست گفت رسول الله صلی الله علیه وسلم .(رواه ابن ماجه در سننش با شماره ۲۶۱۹ –از براء بن عازم از رسول الله صلی الله علیه وسلم و صححه البانی)

یعنی نابودی دنیا برای الله آسانتر از قتل مومن بدون حق است.

براستی که شما را هم به ناحق کشته شدی..ای برادر..محمد عبدالسلام فرج...
همچنانکه برادرانت را کشتند:خالد اسلامبولی،عبدالحمید عبدالسلام،عطا طایل،حسین عباس.

کشتنتان به ناحق جرمتان این بود که فقط می گفتید الله پروردگارمان است.همچنانکه قبل از شما را کشتند..حسن البنا،عبدالقادر عوده،سید قطب و صالح سریه و کارم اناضولی و یحیی هاشم ...

کشتنتان برای اجرای دستور سرورشان یهود کسانی که خون‌های پاک و ارزشمند شما را بهای اندکی قرار دادند برای مقداری از بیابان سیناء–همچنانکه برادران سابقتان را کشتند..برای اجرای دستور روس و امریکا.

اما ..آیا شما ضرر کردید؟ارواح شما –مانند ارواح برادران قبلتان–در پرندگان سبز رنگی وارد شده در بهشت هر کجا خواستند می‌گردند،از چشمه هایش می‌نوشند و از میوه هایش می‌خورند سپس به مکانشان که زیر عرش رب‌العالمین هستند بر می‌گردند. اگر خواستید این قول الله سبحانه و تعالی را بخوانید که فرموده : {وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ (١٦٩) فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (١٧٠) يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ}.
آل عمران: ١٦٩ – ١٧١.
یعنی و کسانی را که در راه الله کشته می‌شوند، مرده ندانید، بلکه آنان نزد الله زنده‌اند و رزق و روزی داده می‌شوند. آنان شادند از آنچه الله از فضل و کرم خود به انها داده است، و خوشحالند و بشارت می دهند به کسانی که به آنان بعدشان ملحق نشده‌اند آگاه باشیدکه ترس و هراسی بر ایشان نیست و اندوهگین و نارحت نخواهند شد. شاد و خوشحالند و بشارت می دهند به خاطر نعمت و فضلی که الله به انان داده است و الله اجر و پاداش مؤمنان را ضائع نمی‌کند.

بله ای برادرانم..ای عزیزانم..می‌خواهم صدای دوست داشتنی شما را در بهشت بشنوم که می‌گویید: {. . يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (٢٦) بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ}. یس: ٢٦ – ٢٧.یعنی ای کاش قومم می‌دانستند. که پروردگارم مرا بخشیده است و از مکرمانم(اکرام شدگان) قرار داده است.

اما قاتلان شما خسارتمندان دنيا و اخرت هستند ..و منتظر انتقام الله باشيد كه براى قوم جلوتر از شما فرستاد.

{وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ (٢٨) إِنْ كَانَتْ إِلَّاصَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ}يس/٢٨ – ٢٩.

ما بعد از (قتل) او، اصلاً لشكري از آسمان فرو نفرستاديم، و حكمت ما اقتضاء نمي كرد كه (براي نابودي ايشان) سپاهي از فرشتگان روانه سازيم. تنها يك صدا بود و بس كه (موج انفجارش كار ايشان را بساخت و) ناگهان جملگي خاموش شدند (و بر جاي سرد گشتند و مردند).

و منتظر عذاب الله باشيد.. {وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ (٤٦) فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ}. إبراهيم:٤٦ – ٤٧.يعنى آنان نيرنگ خود را نمودند (و براي جلوگيري از دعوت آسماني توطئه‌ها كردند و نقشه‌ها چيدند) و الله از نيرنگشان آگاه است، و شريعت ثابت و استوار با نيرنگ آنان از جاي بركنده نمي‌شود. گمان مبر كه الله با پيغمبران خلاف وعده مي كند (و پيروزي را نصيب آنان و شكست را بهره كافران نمي سازد). بي گمان الله با عزت انتقام گيرنده است.

{وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ}. هود:١٠٢

عقاب پروردگار تو اين چنين است (كه درباره قوم نوح و عاد و ثمود و مدين و غيره گذشت) هرگاه كه (بر اثر كفر و فساد، اهالي) شهرها و آباديهائي را عقاب و عذاب مى فرستد كه ستمكار باشند. به راستي عقاب الله دردناك و سخت است.

آیا با قتلتان دعوت شما را از بین بردند؟...هرگز...خون شما پاک و تمیز است درختش تغذیه می شود و ریشه اش در زمین زده می شود و به آسمان می رسد،با اذن پروردگار خوراکش داده می شود–آیا میتوانند سخنان و نوشته‌هایتان را حبس کنند..سخنان شما در گوش و قلب‌مان است–سخنان خالد اسلامبولی و سخنان عبدالسلام فرج ..سخنان دیگرتان..

و این همان سخنانی است که برادرمان محمد عبدالسلام فرج نوشته چاپ شده و بعد قتلش، پخش شده..هزاران نسخه در چاپ دوم..

ببیند آیا بعد از این خسارتمند نیستید؟–و ای شهیدان شما به اذن الله سودمند نیستید؟ بله..شما سودمندید ...شما سودمندید..شما سودمندید..و آنان خسارتمند،و به اذن الله در آتش جهنم ماندار خواهند بود.

{وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ} الشعراء/١٢٧.

و کساني که ظلم می‌کنند خواهند دانست که بازگشتشان به کجا و سرنوشتشان چگونه است!!

برادرانتان از سرزمین کنانه و فرزند مرده مصر

شعبان ١۴٠٢ هجری

١٩٨٢ میلادی

بسم الله الرحمن الرحيم

{أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ}الحديد: ١۶

آيا وقت آن براي مؤمنان فرا نرسيده است كه دلهاي‌شان به ياد الله،و در برابر حق و حقيقتي كه الله فرو فرستاده است، بلرزد؟وآنان همچون كساني نشوند كه براي آنان قبلاً كتاب فرستاده شده است و سپس زمان طولاني بر آنان سپری گشته است، و دلهايشان سخت شده است،و بيشترشان فاسق شده‌اند.

عبدالله بن مبارک فرمود:صالح مُری از قتاده از بن عباس آورده كه فرمود:الله می خواهد از قلوب مهاجران آگاه شود پس آنان را در سيزده همين سال نزول قرآن سرزنش كرد و فرمود:"أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ" حديد/١۶ يعنی آيا وقت آن براي مؤمنان فرا نرسيده است كه قلب‌هايشان به هنگام ياد الله،بلرزد و خشوع داشته باشد؟(تفسير ابن كثير ت.سلامه ١٩/٨و تفسير لابن أبي حاتم ١٨٨٢٥)

مقدمه

إنَّ الحَمْدَ للهِ نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِيْنُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضْلِلْ فَلا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. {يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (١٠٢)} [آل عمران/ ١٠٢]. { ... يَاأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَ نِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا (١)} [النساء/١]. {يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (٧٠) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا (٧١)} [الأحزاب/٧٠ – ٧١].

أما بعد: فإن خيرَ الحديثِ كتابُ الله، وخيرُ الهُدَى هُدَى محمدٍ – صلى الله عليه وسلم –، وشرُّ الأمورِ مُحْدَثَاتُها، وكلُّ مُحْدَثة بِدْعةٌ، وكلُّ بِدْعَةٍ ضلالةٌ، وَكُلُّ ضَلالَةٍ في النَّارِ.

(این خطبه حاجت ونکاح است که رسول الله به اصحابش یاد می‌داد و سلف صالح در اول دروس و کتاب‌ها و انواع کارهای خود می‌آوردند. نگا: كتاب خطبة الحاجة، الألباني، م ١٤٢٠هـ.)

أما بعد:

جهاد در راه الله بر خلاف میل انسان در نهایت اهمیت و ارزش عظیمی برای آینده این دین دارد.اما علماءی این عصر و زمان آنرا رها کرده‌اند و بر خلاف علمشان به نسبت آن خود را به جاهلی زده‌اند که تنها راه برگشت و بر افراشتن و آشکار کردن اسلام از نو است، هر مسلمانی آنچه هوا و هوس افکارش و فلسفه هایش است بر

بهترین راهی که الله سبحانه و تعالی برای غزت و سربلندی بندگان آورده ترجیح داده است.و چیزی که شکی در آن نیست که آن است که طاغوت‌های روی زمین جز با قوت و نیروی شمشیر از جاه کنده نمی‌شوند،و این همان چیزی است که رسول الله فرموده: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَابِتِ بْنِ ثَوْبَانَ، حَدَّثَنَا حَسَّانُ بْنُ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي مُنِيبٍ الْجُرَشِيِّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بُعِثْتُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي، وَجُعِلَ الذِّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي، وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» "(اخرجه احمد ۵۶۶۷و۵۱۱۵ با لفظ «بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ حَتَّى اخرجه احمد در مسندش با شماره ۵۱۱۴ هر دو تا از این طریق و حسنه الألباني در إرواء الغليل برقم ۱۲۶۹ ج۵ص۱۰۹ و عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «جُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي، وَجُعِلَ الذِّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي» رواه البخاری ج ۴ص۴۰)یعنی قبل از فرا رسیدن قیامت با شمشیر مبعوث شدم تا الله تنها و بدون شریک عبادت شود، و رزقم را زیر سایه نیزیه‌ام قرار داد،و ذلیلی و کوچکی (با دادن جزیه از اهلش) برای کسانی که مخالف امرم کنند قرار داد و هر کسی خود را به قومی شبیه سازد از آنهاست.

ابن رجب(م ۷۹۵)در شرح این حدیث فرموده:این قول رسول الله" (بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ) یعنی الله مبعوثش کرده به عنوان دعوت کننده و داعی بسوی توحیدش با شمشیر بعد از دعوتش با حجت ،پس کسانی که جواب دعوت به سوی توحید را با قرآن و حجت و بیان ندهند با شمشیر دعوت می‌شوند.(در مجموع رسائل الحافظ ابن رجب ج۱ ص۲۲۷ چهار جلدی)

هدایتش صلی الله علیه وسلم در مکه:در حالی که رسول الله صلی الله علیه وسلم طاغوت‌های مکه را خطاب قرارداده بود فرمود:" أَتَسْمَعُونَ يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَمَا وَ الَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَقَدْ جِئْتُكُمْ بِالذَّبْحِ"(از حدیث طولانی ابن عمر رواه ابن حبان م۳۵۴هـ في صحيحه برقم ۱۴،۶۵۶۷/ ۵۲۵ و حسنه الألباني در التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان۶۵۳۳و در صحيح السيرة النبوية خودش آورده است ص۱۴۹) یعنی ای مردم قریش آیا می‌شنوید اما قسم به کسی که جان محمد در دست اوست،برای ذبح کردنتان آمده‌ام.سخنانش را فهمیدند تا اینکه مردی از آنها نبود مگر اینکه انگار بر سرش پرنده ای واقع شده است(از ترس مانده بوند)،حتی انقد در ان شدت بخرج داد که قبل از ان جز ارامی از او ندیده بودند،تا اینکه گفتند:ای ابا قاسم به راهنما و هدایتگری برگرد،قسم به الله ظالم و نادان نیستی.

و رسول الله صلی الله علیه وسلم با این قولش" لَقَدْ جِئْتُكُمْ بِالذَّبْحِ"راه محکمی نشان داده که بحثی در آن نیست و نه سازشی با ائمه کفر و فرمانده گمراهان در آن است و این در حالی بود که در قلب مکه بود.

اسلام مقبول

اقامت دولت اسلامی و برگشتن خلافت، رسول الله صلی الله علیه وسلم به آن بشارت داده است.این فضل بودنش امری از اوامر الهی است ..بر هر مسلمانی واجب است که نهایت تلاش و کوشش خود را برای تطبیق و اقامه‌اش انجام دهد.

(أ)سلام و درود الله بر او باد فرموده: " إِنَّ اللهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ، فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا.."(رواه مسلم با شماره ۲۸۸۹–از ثَوْبَان از رَسُولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) یعنی اللهی متعال زمین را برای من جمع نمود و من سرزمین‌های مشرق و مغرب را دیدم، و پادشاهی امت من تا همان جایی که برایم جمع شد، می‌رسد..و این تا امروز در حال وقوع است.. برای اینکه آنجا شهرها و کشورهای هستند که مسلمانان در هیچ زمانی تا الان فتح نکردند و ان‌شاءالله روی خواهد داد.

(ب) سلام و درود الله بر او باد فرموده:"لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا يَتْرُكُ اللهُ بَيْتَ مَدَرٍ وَلَا وَبَرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللهُ هَذَا الدِّينَ، بِعِزِّ عَزِيزٍ أَوْ بِذُلِّ ذَلِيلٍ، عِزًّا يُعِزُّ اللهُ بِهِ الْإِسْلَامَ، وَذُلًّا يُذِلُّ اللهُ بِهِ الْكُفْرَ"رواه احمد و الطبرانی و قال الهیثمی رجاله رجال الصحیح(رواه أحمد (برقم ۱۶۹۵۷–از حديث تَمِيم الدَّارِي از نبي صلى الله عليه وسلم آمده و امام هيثمي در مجمع الزوائد ده جلدی چاپ قاهره در ج ۶ص۱۴ در شماره ۹۸۰۷ گفته: رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالطَّبَرَانِيُّ، وَرِجَالُ أَحْمَدَ رِجَالُ الصَّحِيحِ. و طبرانی در المعجم الکبیر با شماره– ۶۰۱ از مِقْدَاد بن الْأَسْوَد)

یعنی «اسلام تاجایی خواهد رسید که شب و روز رسیده‌اند، هیچ خانه‌ي سنگي و گلی اهل شهر و خانه‌چادری چادر نشینان پیدا نمی‌شود که اسلام در آن داخل نگردد. این

وعده‌ی الله، با عزت عزیزان یا ذلت ذلیلان تحقق پیدا خواهد کرد، عزتی که الله، اسلام را با آن عزت خواهد داد یا ذلتی که کفر را با آن ذلیل خواهد کرد.

(ج) و در حدیث صحیحی أَبُو قَبِيل (که اسمش حيي بن هانیء المعافري است) می‌گوید: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِي، وَسُئِلَ: أَيُّ الْمَدِينَتَيْنِ تُفْتَحُ أَوَّلًا: الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ أَوْ رُومِيَّةُ؟ فَدَعَا عَبْدُ اللهِ بِصُنْدُوقٍ لَهُ حَلَقٌ، قَالَ: فَأَخْرَجَ مِنْهُ كِتَابًا، قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللهِ: بَيْنَمَا نَحْنُ حَوْلَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَكْتُبُ، إِذْ سُئِلَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْمَدِينَتَيْنِ تُفْتَحُ أَوَّلًا: قُسْطَنْطِينِيَّةُ أَوْ رُومِيَّةُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مَدِينَةُ هِرَقْلَ تُفْتَحُ أَوَّلًا " يَعْنِي قُسْطَنْطِينِيَّةَ ".رواه أحمد و الدارمي (رواه احمد با شماره ۶۶۴۵ و امام هيثمي در مجمع الزوائد ده جلدی چاپ قاهره در ج ۶ص۲۱۹ در شماره ۱۰۳۸۵ گفته: رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَرِجَالُهُ رِجَالُ الصَّحِيحِ غَيْرَ أَبِي قَبِيلٍ، وَهُوَ ثِقَةٌ. و دارمی در سننش با شماره حدیث۵۰۳ با تعلیق محقق حسين الداراني گفته: إسناده قوي)

یعنی ما نزد عبدالله ن عمر بن عاص بودیم،سوال شد:کدام یک از این دو شهر اول فتح می‌شوند:قسطنطینیه یا روم؟عبدالله صندوقی را خواست حلقه‌ای داشت،از ان نوشته‌ای بیرون آورد ،عبدالله گفت:ما اطراف رسول الله صلی الله علیه وسلم بودیم می نوشتیم،ناگهان از رسول الله صلی الله علیه وسلم پرسیده شد:کدامیک از این دو شهر اول فتح می‌شوند:قسطنطینیه یا روم؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:شهر هرقل اول فتح می‌شود یعنی قسطنطینیه.

"رومیه" همان روم است همچنانکه در معجم البلدان(یاقوت‌حموی ج ۳ ص ۱۰۰) آمده و آن پایتخت ایتالیا امروز است.و فتح اول تحقق یافت با دست محمد فاتح عثمانی و این بعد بیشتر از هشتصد سال از خبر رسول الله صلی الله علیه وسلم به این فتح بود و فتح دوم تحقق خواهد یافت به اذن الله حتما خبرش را بعد از این می‌بینیم.

(د) حذیفه از رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: " تَكُونُ النُّبُوَّةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاضًّا، فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ نُبُوَّةٍ , ثُمَّ سَكَتَ " ذكره حذيفة مرفوعاً ورواه الحافظ العراقي من طريق أحمد وقال:هذا حسن صحيح..(سلسلة الأحاديث الصحيحة الألباني باشماره ۵ ج ۱ ص ۳۴ شش جلدی و گفته: رواه أحمد (۴ / ۲۷۳) با شماره ۱۸۴۰۶..و گفته: و از طريق أحمد رواه الحافظ العراقي في " محجة القرب إلى محبة العرب "(۱۷ / ۲) وقال: " هذا حديث صحيح، وإبراهيم بن داود الواسطي وثقه أبوداود الطيالسي)

یعنی نبوت در بین شما تا مدتی که الله می‌خواهد خواهد بود سپس اگر الله خواست آنرا بر می‌دارد،بعد از آن خلافت بر منهج نبوت خواهد بود پس تا زمانی که الله بخواهد خواهد ماند سپس اگر الله بخواهد آن را بر می‌دارد،بعد از آن ملک و پادشاه عاضی خواهد بود(الملك العَاضّ:پادشاهی که در او رفتار سخت همرا با ظلم بر رعیت در او باشد شبیه گاز گرفتن اذیت کند) پس تا زمانی که الله بخواهد خواهد بود سپس اگر الله خواست آن را بر می‌دارد،بعد از آن ملک و پادشاه جبری خواهد بود (الملك الجبري: پادشاهی که مردم و رعیتش را مجبور می کند بصورت ظلم و ستم به انجام آنچه خود می‌خواهد) پس تا زمانی که الله بخواهد خواهد بود سپس اگر الله خواست آن را بر می‌دارد،بعد از آن خلافت بر منهج رسول الله خواهد بود بعد سکوت کرد.

مردم به سنت رسول الله عمل می‌کنند و اسلام با کسانی در روی زمین جرات حمله دارند روبرو می‌شود و ساکن آسمان و زمین از آن راضی می‌شود آسمان پیوسته و با سلامت باران را می‌باراند،و زمین از گیاه و برکات خود فرو می ریزد و بیرون می‌آورد. و ملک عاض و گاز گیرنده تمام می‌شود ،و ملک جبری هم از طریق انقلاب‌هاست که یارانش برخلاف میل و اراده مردم او را منصوب می‌کنند.و حدیث بشرات دهنده است به بازگشت اسلام در عصر حاضر و این بیداری اسلامی ادامه می‌یابد و مژده می‌دهد که آینده درخشان از نظر اقتصادی و زراعتی هم از آن اسلام است.

رد ناامیدان

بعضی از مأیوسان، این حدیث و این بشارت و مژدها را رد کرده‌اند به دلیل حدیث زبیر بن عدی که گفته:بر انس بن مالک وارد شدیم و از آنچه حجاج بر سرمان می اورد شکایت کردیم فرمود: «مَا مِنْ عَامٍ إِلَّا وَالَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ حَتَّى تَلْقَوْا رَبَّكُمْ» سَمِعْتُ هَذَا مِنْ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم.قال الترمذی:حَسَنٌ صَحِيحٌ..(در سننش در حدیث شماره ۲۲۰۶ و ألباني در سلسلة الأحاديث الصحيحة در شماره ۱۲۱۸ صحیح بر شرط شیخین دانسته است.)

یعنی هیچ سالی نیست مگر اینکه سالی که بعدش می‌آید بدتر از آن است تا وقتی که پروردگارتان را ملاقات می‌کنید.این را از پیامبرتان صلی الله علیه وسلم شنیدم.

و می گویند:این خواب و رؤیاها جوابی ندارد چون تلف کردن وقت و و بهدر دادن تلاش و کوشش است.

در این جا قول رسول الله صلی الله علیه وسلم را ذکر می‌کنیم که فرموده:" أُمَّتِي أُمَّةٌ مُبارَكَةٌ لَا يدْرِي أوَّلُها خيرٌ أوْ آخِرُها"رواه ابن عساکر عن عمرو بن عثمان اشار السیوطی الی حسنه.(ابن عساکر در تاریخ دمشق ج ۲۶ ص۲۸۶ از عمرو بن عاص اورده و

سیوطی به حسن بودنش اشاره کرده سیوطی در الدرر المنتثرة في الأحاديث المشتهرة یک جلدی ص ۱۷۱ به حسن بودن او در بعضی طریق‌ها اشاره کرده است.و ترمذی در سننش با شماره۲۸۶۹ از انس از رسول الله روایت کرده که: «مَثَلُ أُمَّتِي مَثَلُ المَطَرِ لَا يُدْرَى أَوَّلُهُ خَيْرٌ أَمْ آخِرُهُ»و ألباني در سلسلة الأحاديث الصحيحة در شماره ۲۲۸۶ حسن دانسته است.)

یعنی امت من امت مبارکی است معلوم نیست اولش خیر است یا آخرش.و در روایت ترمذی آمده:مثال امت من مثل باران است معلوم نیست اولش خیر است یا آخرش.

و تناقضی بین این دو حدیث نیست از آن جهت که خطاب پیامبر صلی الله علیه وسلم با صحابه بود که تا پروردگارشان را ملاقات می‌کنند..و ثانیا حدیث بر عمومش نیست بلکه از عام‌های است که خاص دارد همچنین به دلیل احادیث مهدی که در آخر زمان می آید و زمین را پر از ظلم و ستم شده پر از قسط و عدل می‌کند.

و الله دسته‌ای مومنان را بشارت داده با این قولش که فرموده: {وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا .. } النور: ۵۵

یعنی الله وعده مي‌دهد به کساني از شما که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، که آنان را قطعاً در روی زمین جانشین دیگران خواهد داد(خلافت خواهد داد) همان گونه که پیشینیان قبلشان جانشینی داده‌ایم و حتما دینشان را که مورد رضایت ماست پابرجا و تمکین خواهد داد،و حتماً خوف و هراس آنان را به امنیّت و آرامش تبدیل می‌کند، که مرا عبادت می‌کنند و چیزي را شریکم نمي‌گردانند.

و الله خلاف وعده نمی‌کند. و از الله می‌خواهیم که ما را از آنان قرار دهد.

برپایی و تشکیل دولت اسلامی

(چرا اقامه دولت اسلامی؟چون بسیاری از عبادت‌ها در وجود سایه دولت اسلامی امکان پذیر است،از جمله امر به معرف و نهی از منکر تا جلویش را نگیرند و همچنین اجرای حدود و احکام شرعی..و همچنانکه سید قطب در في ظلال القرآن دار الشروق – بیروت– القاهرة ج۴ ص۲۱۲۲ و ج۳ص۱۷۲۰فرموده:"ليس على وجه الأرض اليوم دولة مسلمة" بر روی زمین یک دولت اسلامی وجود ندارد.)

اقامه دولت اسلامی بر مسلمانان فرض است اما بعضی از مسلمانان منکرش هستند و بعضی از آن،غافل شده‌اند با وجود اینکه دلیل بر فرض بودن قیام و برپایی دولت اسلامی در کتاب الله تبارک و تعالی واضح است و الله سبحان و تعالی فرموده: {وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ .. } المائدة: ۴۹، و میانشان با آنچه الله نازل کرده حکم کن. و همچنین فرموده: { ... وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ} المائدة: ۴۴.و هر کسی به آنچه الله نازل کرده حکم نکند کافر هستند . و الله جل و جلاله در سوره نور از فرض احکام اسلام می‌گوید و فرموده: {سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا .. } النور: ۱.

سوره‌ای است که الله (احکامش را)نازل و فرض کرده است.و از جمله آن حکم برپایی حکم الله بر روی این زمین بر مسلمانان فرض است، اگر احکام الله بر مسلمانان فرض باشد به دنبالش برپایی دولت اسلامی بر مسلمانان فرض و لازم می‌شود چون " مَا لم يتم الْوَاجِب إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِب" (شرح القواعد الفقهيه‌زرقا،ص۴۸۶) آنچه واجب جز با آن تمام نشود آن هم واجب می‌شود، و همچنین اگر دولت جز با قتال بر پا نشود،قتال بر ما واجب است،مسلمان اجماع دارند بر فرض بودن برپایی خلافت اسلامی (الاحکام السلطانیه الماوردی ص ۱۵) و اعلان خلافت بر وجود زمینه متکی است و آن دولت اسلامی است.و مَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ، مَاتَ مِيتَةً

جَاهِلِيَّةً (رواه مسلم ۱۸۵۱) هر کس بمیرد و بر گردنش بیعت نباشد بر مرگ جاهلی مرده است. پس بر هر مسلمانی لازم است برای بازگشت خلافت سعی و تلاش کند تا شامل حدیث گردد. و مقصود از بیعت، بیعت خلافت است.

دار و سرزمینی که در آن زندگی می‌کنیم

اینجا سوالی را از همدیگر بپرسیم: که آیا ما در دولتی اسلامی زندگی می‌کنیم؟ از شروط دولت اسلامی این است که احکامی اسلامی بر آن چیره باشد و اما ابوحنیفه فتوا داده که دار الاسلام به در الکفر تبدیل می‌شود اگر این سه شرط در آن بوجود بیاید:

۱- ظهور احکام کفر در آن

۲-اگر با دار الکفر هم مرز باشد که احتمال خطر بر مسلمانان داشته باشد و سبب نماندن امنیت شود..

۳-عهد و امانی برای مسلمان و ذمی در آن باقی نماند .

و امام محمد و امام یوسف اصحاب ابوحنیفه،فتوا داده‌اندکه: " إِنَّهَا تَصِيرُ دَارَ الْكُفْرِ بِظُهُورِ أَحْكَامِ الْكُفْرِ فِيهَا" آن با ظهور احکام کفر در آن تبدیل به دارالکفر می‌شود. حکم دار(سرزمین) تابع احکامی است که بر آن حاکم است و تسلط دارد، پس اگر احکامی که بر آن مسلط است احکام کفر باشد ان دار الکفر است.

(بدائع الصنائع الكاساني ج۷ص۱۳۰ هفت جلدی دار الكتب العلمية)

شیخ اسلام ابن تیمیه(م ۷۲۸ در کتابش مجموع الفتاوی ج ۲۸ ص ۲۴۱)هنگامی که در مورد جای به نام ماردین سوال شد که به حکم اسلام در آن حکم می‌شد سپس مردمانی ولایت را دست گرفتند در آن حکم کفر را پیاده کردند آیا آن دار الحَرْب است یا دار سِلْم است؟فرمود:اینکه دار حرب یا دار سلم باشد این ترکیب هر دوتا هست،به دو

معنی که به منزله دار سلم و اسلام نیست که احکام اسلام بر آن جاری باشد(چونکه انجا جاری نیست) تا جندی‌هایش مسلمان باشند.و نه به منزله دار حرب است که اهلش کفار باشند(چونکه انجا اهلش مسلمانند)،بلکه این قسم سوم است(که اهلش مسلمان اما حاکم کافر) که با مسلمان بنا به آنچه مستحش است رفتار می شود و با کسانی که خارج از اسلام هستند با آن چه مستحش هستند قتال می‌شود...انتهی.

در حقیقت اگر نگاه کنیم در بین این اقوال ائمه تناقضی نیست ..ابوحنیفه و اصحابش ذکر نکردند که اهلش کفار هستند..پس مسلمانی که مستحق سلم و امان است مستحق حرب و جنگ نیست.مانند دولتی که با احکام کفر حکم می کند بر خلاف اینکه اغلب اهلش مسلمان هستند.

حکم بغیر ما انزل الله

احکامی که امروز بر مسلمان مسلط است احکام کفر است،قوانینی که کفار آن را وضع کرده اند و گذاشته‌اند.و مسلمانان را بر آن رانده‌اند و الله سبحانه و تعالی فرموده: { ... وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ} المائدة: ۴۴. یعنی کسانی که با آنچه الله نازل کرده حکم نکند کافر هستند.

بعد از رفتن خلافتسال ۱۹۲۴ و کندن همه احکام اسلام و آن به تبدیل کردند به احکامی که کفار آنرا وضع کرده بودند ..حالتشان مثل حالت تاتار شد همچنانکه ابن کثیر در تفسیر این قول الله سبحانه و تعالی که فرموده: {أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ} المائدة: ۵۰. یعنی ایا حکم جاهلیت را می خواهند حکم چه کسانی از حکم الله بهتر است برای قومی که یقین دارند.

ابن کثیر(م ۷۷۴) فرموده:الله تعالی رد و سرزنش می کند کسی که از حکم الله که محکم و شامل هر خیر و برکت و عدالتی است خارج شود و آنرا نمی‌خواهد،که از

همه شر و بدی نهی کرده است، از این دست می کشد برای برنامه کسانی که جزء هوا و هوس و رای شخصی و اصلاحات(عوام فریبانه) چیز دیگری نیست،که مردم آنرا وضع کرده‌اند بدون توجه و استنادی به شریعت،هنچنانکه اهل جاهلیت با این گمراهی‌ها و جاهلیت‌ها حکم می‌کردند ،که با آراء و هوا و هوس خودشان وضع و آماده می‌کردند(آنرا قانون خود کرده بودند)، و همچنین آنچه که که تاتار با آن حکم می‌کرد در سیاست های پادشاهی که از پادشاهشان چنگیزخان گرفته بودند،که به ان یساق یا یاسق می گفتند و آن کتابی عبارت از مجموعه‌ای از احکام بود که از چندین شرائع پراکنده گرفته بودند از جمله یهودی و نصرانی و ملت اسلامی،و در ان احکام زیادی بود که صرفا از رای و هوا و هوس خودش گرفته بود،و در بین فرزندانش قانونی شد که از آن پیروی کردند،و بر حکم با کتاب الله و سنت رسولش مقدم می‌داشتند.و هر کسی از انها آن کار را کرد قطعا کافر است قتلش واجب بود،تا به حکم الله و رسولش برگردد و در کم یا زیاد جزء با آن(کتاب و سنت) حکم نکند .

(ابن کثیر در تفسیر القران العظیم ج ۳ص ۱۳۱ ت سلامه)

حاکمان این زمان تعدادی از ابواب کفر را دارند که با آن از ملت اسلام خارج می‌شوند از جهتی که انقد واضح است که هر کسی سیرتشان را دنبال کند شبهه‌ای نمی‌ماند، این همراه با قضیه حکم.

شیخ اسلام ابن تیمیه در کتاب مجموع الفتاوی (ج ۲۸ص ۵۲۴) فرموده:و معلوم است با اضطرار در دین اسلام و با اتفاق همه(علمای)مسلمانان که هر کسی جایز بداند پیروی غیر از دین اسلام یا پیروی غیر از شریعت محمد صلی الله علیه وسلم را قطعا کافر است و این مانند کفر کسی است که به بعضی از قران ایمان و به بعضی از کتاب کفر کند.همچنانکه الله تعالی فرموده: {إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ

ذَلِكَ سَبِيلًا} {أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا} النساء: ۱۵۰ – ۱۵۱. یعنی کساني که به الله و پیغمبرانش کفر می‌کنند و مي‌خواهند میان الله و رسولانش جدائي بیندازند و مي‌گویند که به بعضی ایمان داریم و به برخي دیگر کفر می‌ورزیم، و مي‌خواهند میان آن(کفر و ایمان) راهي برگزینند. آنان جملگي بیگمان کافرند، و ما براي کافران عذاب خوارکننده‌اي فراهم کردیم.

حاکمان مسلمانان و اسلام

حکام این عصر مرتد از اسلام هستند،بر سفره استعمار تربیت شده‌اند..چه صلیبی باشد یا کمونیسم یا صهیونیسم،آنها از اسلام جز نامش چیزی همراه ندارند،اگر چه نماز بخوانند و روزه بگیرند و ادعای مسلمانی کنند،ابن تیمیه در مجموع الفتاوی(ج ۲۸ ص۵۳۴)فرموده:در سنت است که عقوبت مرتد بزرگتر از عقوبت کافر اصلی است از چندین جهت:ازجمله که مرتد در هر حالی کشته می‌شود و جزیه بر او قرار داده نمی‌شود و ذمه برایش بسته نمی‌شود.برخلاف کافر اصلی.و دیگر اینکه مرتد مرتد کشته می‌شود و اگر چه از قتال عاج باشد،بر خلاف کافر اصلی که اهل قتال نیست نزد اکثر علما مانند ابو حنیفه و مالک و احمد کشته نمی‌شود، اما مذهب جمهور این است که مرتد کشته می‌شود و این رای مالک و شافعی و احمد است.و دیگر اینکه مرتد ارث نمی‌برد زن داده نمی‌شود و ذبحش خورده نمی‌شود بر خلاف کافر اصلی.و احکام غیره..و اگر رده از اصل دین بزرگتر از کفر به اصل دین است پس رده از شرائعش بزرگتر از خروج خارج اصلی از شرائعش است..انتهی

پس موقف مسلمانان در مورد آنها چیست؟

ابن تیمیه در مجموع الفتاوی(ج ۲۸ ص ۵۱۰و ۵۱۱و ۵۱۲)فرموده: هر شخص یا دسته‌ای از شریعتی از شرائع ظاهر و متواتر اسلام خارج شود قتالش واجب است به

اتفاق ائمه مسلمانان،و اگر چه شهادتین بگویند،پس اگر به شهادتین اقرار کرند و از نمازهای پنجگانه خوداری کرند قتالشان واجب است تا نماز می‌خوانند.و اگر از دادن زکات خودداری کردند قتالشان واجب است تا وقتی زکات می‌دهند.و همچنین به این صورت اگر از روزه گرفتن رمضان یا حج بیت الله خودداری کردند.و همچنین اگر از به حرام دانستن فاحشه یا زنا یا قمار یا شراب یا غیر از اینها از محرمات شریعت خودداری کند.و همچنین اگر از حکم قصاص و اموال و ناموس و نکاح و غیره با حکم کتاب و سنت خودداری کردند.و همچنین اگر از امر به معروف و نهی از منکر و جهاد کفار که تا مسلمان شوند یا با دستان خود ذلیلانه جزیه بدهند،خودداری کنند.و همچنین اگر بدعتی مخالف کتاب و سنت و پیروان سلف امت و امامانش ظاهر شد،مثلا الحاد در اسماء الله و آیاتش یا تکذیب اسماءالله و صفاتش یا تکذیب قضاء و قدرش یا تکذیب آنچه جماعت مسلمانان در عهد خلفاء راشدین بر آن اجماع دارند ظاهر شد،یا سابقین اولین مهاجرین و انصار و تابعین را بدگویی کند یا کشتن مسلمانان تا اطاعتش کنند که خروج از شریعت اسلام واجب می‌شود.و امثال این امور. الله تعالی فرموده:{وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ .. } الانفال: ۳۹ یعنی با انها قتال کنید تا فتنه نماند و دین خالصانه همه برای الله باشد. پس اگر بعضی از دین برای الله و بعضی برای غیر الله شد قتال واجب می‌گردد تا دین همه اش برای الله باشد. والله تعالی فرموده: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ .. } البقرة: ۲۷۸ – ۲۷۹یعنی ای کسانی که ایمان آورده‌اید تقوای الله را پیشه کنید و از بقیه ربا خودداری کنید اگر مومن هستید وپس اگر اینکار را نمی‌کنید اماده جنگ با الله و رسولش باشد..این آیه در مورد اهل طائف نازل شد و اسلام آورده بودند و نماز اقامه می‌کردند و روزه می‌گرفتند اما معامله ربا می‌کردند ..و ربا اخرین حرام

شده‌ها در قرآن است و آن مالی است که با رضایت دو طرف معامله کننده گرفته می‌شود.پس اگر کسی آنرا تمام نکند محارب الله و رسولش است،پس کسی که شعائر زیادی یا بیشتری را از اسلام ترک می کند چگونه است مانند تاتار.انتهی

و همچنین در (ج ۲۸ ص ۵۴۵) فرموده: علمای مسلمانان اتفاق دارند بر اینکه طائفه ممتنعه اگر از بعضی از واجباب ظاهر و متواتر اسلام امتناع ورزید قتالش واجب است اگرشهادتین را بگوید و از نماز و زکات و روزه رمضان یا حج بیت الله یا از حکم بینشان با کتاب و سنت یا از تحریم فاحشه‌ها یا مشروب یا نکاح محارم یا از به حلال دانستن نفوس و اموال بغیر حق یا ربا یا قمار یا از جهاد کفار یا از ضرب جزیه بر اهل کتاب و مانندآن از شرائع اسلام امتناع ورزید بخاطر آن کشته می‌شوند تا دین همه برای الله باشد.انتهی.

مقایسه بین تاتار و حاکمان امروز

۱- از قول سابق ابن کثیر در این کتاب در تفسیر این قول الله تعالی واضح است که فرموده: {أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ} المائدة: ۵۰ یعنی آیا حکم جاهلیت را میخواهند و حکم چه کسی از حکم الله بهتر است برای قومی که یقین دارند.(که حکم الله حق است).

ایشان فرق نگذاشت بین هر کسی که باشد که خارج شده از حکم به آنچه الله نازل کرده و بین تاتار،در حقیقت تاتار با یاسق حکم می کدند که از شرائع مختلف از جمله یهودی و نصرانی و ملت اسلام و غیره گرفته بودند و در آن احکام بسیاری فقط بر اساس هوا و هوسش بوده است..شکی نیست که یاسق بسیار جرمش از قانون‌های که غرب وضع کرده پایین‌تر است که نه به اسلام و نه به هیچ کدام از شرائع ربطی دارد.

۲–و در سوالی که به شیخ الاسلام ابن تیمیه(ج۲۸ص۵۰۹) فرستاده شده از طرف یک مسلمان با غیرت که حالشان را برای امام وصف کرده که گفته:تاتار که هر چند باری وارد شام می‌شوند و شهادتین می گویند و وارد اسلام شده اند و بر کفر نمانده‌اند که در اول کار بودند آیا قتالشان واجب است یا نه؟..و حکم کسی که به زور واردشان شده چیست؟(یعنی مردم را به زور و اجبار وارد جیش خود کرده‌اند) چیست؟و حکم آن کسی از اهل علم و فقه یا از روی فقیر یا تصوف و..سربازشان باشد چیست؟و چی گفته می‌شود به کسی که خیال می کند مسلمان هستند و سربازانش مسلمان هستند و هر کدامشان ظالم هستند وهمراه با هیچ کدامشان قتال نمی‌شوند.انتهی.

و این شبیه خود وضعیت موجود در حال حاضر است که ان شاءالله توضیح داده خواهد شد.

۳–و در (ج ۲۸ص۵۲۰)در توصیف تاتار فرموده:در دولتشان کس با آنها نبوده جزء شرورترین انسان‌ها،یا زندیق منافق بودند در باطن به دین اسلام معتقد نبودند(یعنی اینکه در ظاهر اسلام داشتند)و یا کسانی از بدترین اهل بدعت بودند مانند رافضه و جهمیه و اتحادیه و مانند اینها بودند–که آنها هم اهل بدعت بودند– ویا فاجرترین و فاسق‌ترین و..انسان‌ها بودند و آنها در کشورشان با اینکه سلطه و تمکین داشتند حج بیت الله را بجا نمی‌آوردند و اگر چه در بینشان کسانی بودند که نماز می‌خواند و روزه می گرفت اما اغلبشان نماز نمی‌خواندند و زکات نمی‌دادند.انتهی.آیا آنها مانند الان نبودند..؟

۴– و در (ج۲۸ص۵۲۱)و آنها برای چنگیز خان می جنگیدند پس هر کسی در اطاعتشان وارد شود دوستشان شده است هر چند کافر بود و هر کسی با آنها نباشد دشمنشان بود اگر چه از بهترین مسلمانان بود.و برای اسلام نمی جنگیدند و جزیه را

بر کسی نمیگذاشتند، بلکه نهایت(افتخار) اکثر مسلمانان آنها این بود که کسانی از بزرگان امیران و وزرائشان نزدشان مسلمان بودند که مانند کسانی از مشرکان یهود و نصاری، بزرگ و مقال داده شده بودند.(ودر ادامه گفته:همچنانکه بزرگ پیش‌قدمشان که به شام آمده بودند به فرستاده مسلمانان می‌گفتند ما مسلمانیم وگفت این دو نشانه از طرف الله آمده‌اند که محمد صلی الله علیه وسلم و چنگیز خان هستند این نهایت چیزی بود که بزرگشان با آن خود را به مسلمانان نزدیک می‌کردند که محمد صلی الله علیه وسلم را با این پادشاه کافر و مشرک از بزرگترین مشرکان از نظر کفر و فساد و دشمنی از جنس بخت نصر و امثالش بود)

ملاحظه:آیا این صفات،خود صفاتی حکام عصر نیستند و اطرافیانشان برایشان ولاء دارند کسانی که امر این حکام را بزرگ می‌شمارند بیشترند از کسانی که اوامر خالقشان را بزرگ می‌شمارند.

۵–و همچنین شیخ الاسلام در(ج۲۸ص۵۲۲)در وصف والیان جنگیزخان اضافه کرده که:چنگیزخان را از بزرگترین فرستاده الله قرارداده بودند در بزرگ شمردن آنچه برایشان با هوا و هوسش تشریع کرده بود حتی در آنچه از مال نزدشان بود می گفتند این رزق چنگیزخان است و بر خوردن و نوشیدنش شکر او را می کردند و انها قتل کسی که با انچه برایشان این کافر ملعون دشمن الله و رسول و بندگان مومن،تشریع کرده بود دشمنی کند خونش را حلال می‌دانستند.و معلوم است که مسیلمه کذاب ضرر کمتری بر مسلمانان داشت از این و ادعی کرد که شریک محمد در رسالت است با این صحابه قتال او و قتال یاران مرتدش را حلال دانستند.)

شیخ اضافه کرده و فرموده:پس چگونه است برای کسی که در انچه از اسلامش آشکار میکند محمد صلی الله علیه وسلم را مانند چنگیزخان قرار می‌دهد انها فقط در اظهار اسلامشان امر چنگیزخان را بزرگ می‌شمارند در برابر مسلمانان تابع

شریعت قرآن و آن تابعان را نمیکشند همچنانکه مسلمانان را می‌کشند بلکه بیشتر برای آنچه چنگیزخان قرار داده است. آن کفار طاعت و فرمانبرداری را برایش انجام می‌دهند و برایش مال میبرند و برایش با نیابت برایش قرار داده شده و به انچه امرشان می کند به ان مخالفت نمی کنند همچنانکه خارج از طاعت امام برای امام مخالفت شده.و انها مسلمانان را میکشند و با انها بزرگترین دشمنی می کنند و از مسلمانان اطاعتش را می خواهند و اموال را ببخشند و در انچه ان پادشاه کافر مشرک شبیه فرعون یانمرود و امثالش، وضع کرده وارد شوند و قبول داشته باشند.بلکه فسادش در زمین از آنها هم بیشتر است.انتهی

۶–و در (ج ۲۸ ص۵۲۵)اضافه کرده که:پس هر کسی در اطاعت جاهلیت و سنت کفریشان وارد شود دوستشان است.و هر کسی مخلفتشان کند دشمنشان است هرچند از انبیاء الله و رسولش و اولیائش باشد.

۷–و در ادامه همان مطلب(ج۲۸ص۵۲۵–۵۲۶) در مورد قاضیان عصر تاتار فرموده:و همچنین وزیر سفیه‌شان ملقب به رشید بر این دسته حکم می‌کند و بدترین و شرورترین مسلمانان مانند رافضه و ملحدان را بر انتخاب مسلمان اهل علم و ایمان مقدم می‌دارد حتی قاضی قضاتی را منصوب کرده که به زندیق و ملحد و کفر به الله و رسولش نزدیکتر است.تا موافقتش با کفار و منافقین از یهود و قرامطه و ملحدان و رافضه برانچه آنها می‌خواهند از غیره بیشتر باشد.و چیزی از شرعت اسلام می گویند که اصلا از ان نیست.چون در انجا کسانی از مسلمانان هستند.حتی وزیرشان این خبیث ملحد منافق کتابی نوشت که مضمونش این بود که نبی صلی الله علیه وسلم به دین یهود و نصاری راضی است و منکرشان نشده و ذمشان نکرده وآنها را برای داخل شدن به اسلام دستور نداده است.و خبیث جاهل به این قول الله استناد کرده است. {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (١) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (٢) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

(۳) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ (۴) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۵) لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (۶)} الكافرون.

۱-بگو ای کافران۲-عبادت نمی‌کنم آنچه را که شما عبادت می‌کنید۳-و شما هم آنچه من عبادت می‌کنم عبادت نمی‌کنید۴-و من هم انچه شما عبادتش می‌کنید عبادت نمی‌کنم۵- و شما هم آنچه من عبادت می‌کنم عبادت نمی‌کنید۶-دین خودتا برای خودتان و دین خودم برای خودم.

و خیال کرده این آیات می‌رساند که از دینشان راضی بوده است.و گفته:این آیه محکم است منسوخ نیست.انتهی.

سبحان الله آیا نویسنده وزیر تاتار همان نویسنده(الاخاء الدینی،مجمع الادیان) نیست (توضیح اینکه کتاب بیست و چهار صفحه‌ای" الإخاء الديني ومجمع الأديان وموقف الإسلام"مؤلفش محمد البهي (۱۹۰۵-۱۹۸۲)وزیر اوقاف وقت بوده سال‌های هشتاد در قاهر توسط مکتبه وهبه چاپ شده) بلکه این فظیع‌تر و پلیدتر وحشتناک‌تر و مجرم‌تر است.

مجموع الفتاوی شیخ الاسلام ابن تیمیه برای این عصر

در اینجا لازم است که بعضی از فتاوی شیخ در حکم آنها را نقل کنیم..و فتوای حکم شهر "ماردین" را ذکر کردیم که تاتار با قوانین بشری حکم آنجا را می‌کردند که از شریعت یهود و نصاری و جزئی از شریعت اسلام و جزئی از عقل یهود گرفته بودند و در(ج۲۸ص۲۴۱)فرمود:ترکیبی بین دار حرب و دار سلم است و و در آن دو معنی هست،که نه دار سلم است که احکام اسلام بر آن جاری باشد ،و نه دار حرب است که اهلش کافر باشند.بلکه قسم سومی بین این دوتا هست که با مسلمانان با آنچه مستحقش هستند تعامل می‌شود و با کسانی که خارج از اسلام هستند با آنچه مستحقش هستند قتال می‌شود.

حکم کمک و یاریشان

شیخ الاسلام در جواب این سوال که حکم کمک و یاری آنان چیست؟ در باب جهاد (ج۲۸ص۲۴۰) فرمود:اعانت و کمک کسانی که از اسلام خارج شده‌اند حرام است چه اهل ماردین یا اهل جای دیگری باشند.

و مقیم‌های که در انجا از عمل به دینش عاجز و ناتوان است هجرت بر او واجب است وگرنه مباح می‌شود و واجب نیست.و مساعدت و کمک دشمن مسلمانان با جان و مال بر آنها حرام است و بر آنها واجب است از آن خودداری کنند با هر طریقی که برایشان ممکن است با پنهان و ناپدید شدن یا مشکل داشتن یا گول زدن.

پس اگر جزء با هجرت کردن ممکن نباشد بر او فرض عین می‌گردد..

ابن تیمیه به قاصد اهل ماردین در مورد کسانی که کمک سلطه حاکمیت تاتار می‌کنند اضافه کرده و فرموده:و لعن کردن و منافق نامیدن در کل حلال نیست، چون در کتاب و سنت، لعن و منافق نامیدن صفات مشخصی دارد که بعضی از اهل ماردین و غیره را شامل می‌شوند نه همه آنها.

و ابن تیمیه در باب جهاد (ج۲۸ص۲۶) از مرد جندی که او می‌خواهد خدمت نکند؟در جواب فرمود:اگر بودن او برای مسلمانان منفعت دارد و او قادر بر آن است شایسته نیست که آنرا بدون مصلحت بهتر برای مسلمانان ترک کند، بلکه بودن در جهاد که الله رسولش را دوست دارد برایش افضلتر است از عبادت سنت مانند نماز سنت و حج عمره و روزه سنت.والله اعلم.انتهی

حکم اموالشان

در (ج۲۸ص۵۸۹) از شیخ سوال شده:اگر تاتار وارد شام شد و اموال نصاری و مسلمانان را به زور گرفتند سپس مسلمانان دوباره از تاتار به زور گرفتند و کشته هایشان را آویزان کردند آیا این گرفتن اموال و آویزان کردنشان حلال است یانه؟ جواب داد:هر آنچه از تاتار گرفته می‌شود غنیمت است و استفاده از آن حلال است.

حکم قتال و کشتنشان

ابن تیمیه در مجموع الفتاوی(در ج ۲۸ص ۵۴۴و۵۴۵ و۵۴۶)فرموده: قتال تاتار که به سرزمین شام وارد شده‌اند با کتاب و سنت واجب است،الله در قرآن فرموده: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ} الأنفال: ۳۹. آنها را بکشید تا فتنه و شرک باقی نماند و دین همه برای الله گردد.و دین همان طاعت است پس اگر بعضی از دین برای الله و بعضی برای غیر الله شد قتال واجب می‌گردد تا دین همه برای الله باشد. و برای این الله تعالی فرموده: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ .. } البقرة: ۲۷۸ – ۲۷۹ .ای کسانی که ایمان آورده‌اید تقوی الله را پیشه کنید و از بقیه ربا دست بردارید اگر مومن هستید و اگر اینکار را نکنید آماده جنگ با الله و رسولش باشید.. واین آیه در مورد اهل طائف نازل شد وقتی وارد اسلام شدند و ملتزم به نماز و روزه بودند اما از ربا را ترک نمی‌کردند .الله بیان و مشخص کرد که آنها محارب الله و رسولش هستند...پس اگر آنها محارب الله و رسولش باشند جهادشان واجب بود پس کسی که بسیاری از شعائر اسلام یا اکثرش را ترک کرده مانند تاتار چگونه است. علمای اسلام اتفاق دارند که طائفه ممتنعه اگر از بعضی واجبات ظاهر و متواتر اسلام امتناع کرند قتالشان واجب است حتی اگر اقرار به شهادتین کنند و از نماز و زکات یا

روزه رمضان یا حج بیت الله یا از حکم بینشان با کتاب و سنت یا از تحریم فاحشه‌ها یا خمر یا نکاح محارم یا از به حلال دانستن نفوس و اموال به ناحق یا ربا یا قمار یا از جهاد با کفار یا از ضرب جزیه بر اهل کتاب و مانندش در شرائع اسلام خودداری کردند بخاطر آن کشته می‌شوند تا دین همه برای الله گردد..و در صحیحین(البخاری ۱۴۰۰و ۶۹۲۵ و مسلم ۲۰) از عمر رضی الله عنه ثابت است وقتی در مورد مانعین زکات نظر داد(که چگونه انها را می کشید که شهادتین میگویند) ابوبکر رضی الله عنه به ایشان رضی الله عنه گفت:چگونه نکشم کسانی که مسلمان شده‌اند حقی که الله و رسولش مثل زکات واجب کرده ترک می کند امام ابوبکر فرمود: وَاللَّهِ لَأُقَاتِلَنَّ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الصَّلاَةِ وَالزَّكَاةِ، فَإِنَّ الزَّكَاةَ حَقُّ المَالِ، وَاللَّهِ لَوْ مَنَعُونِي عَنَاقًا كَانُوا يُؤَدُّونَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقَاتَلْتُهُمْ عَلَى مَنْعِهَا " قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ قَدْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَعَرَفْتُ أَنَّهُ الحَقُّ»و در مسلم"عِقَالًا"

قسم به الله هر کسی بین نماز و زکات فرق بگذارد حتما او را می‌کشم ،چون زکات حق مال است، والله اگر بره کوچکی که به یک سال نرسیده (و در روایت مسلم طناب شتر) به رسول الله می‌دادند الان ندهند برای ندادنش حتما با آنها می‌جنگم "امام عمر رضی الله عنه فرمود:قسم به الله، این جزء شرح صدر ابوبکر نیست که الله به او داده و دانستم که حق با اوست.

و در حدیث صحیح در مورد خوارج در چندین طریق فرموده:(البخاری عن أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِي ۳۶۱۰) يَحْقِرُ أَحَدُكُمْ صَلاَتَهُ مَعَ صَلاَتِهِمْ، وَصِيَامَهُ مَعَ صِيَامِهِمْ ، (البخاری عن أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِي ۷۴۳۲) يَقْرَءُونَ القُرْآنَ، لاَ يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الإِسْلاَمِ مُرُوقَ السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَّةِ »(البخاری عن علی ۶۹۳۰) فَأَيْنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ، فَإِنَّ فِي قَتْلِهِمْ

أَجْرًا لِمَنْ قَتَلَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»(البخاری عن أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِي ۷۴۳۲) لَئِنْ أَدْرَكْتُهُمْ لَأَقْتُلَنَّهُمْ قَتْلَ عَادٍ».

هر یک از شما نمازش را با نماز آنها و روزه‌اش را با روزه آنها ناچیز میشمارد، قرآن می‌خوانند از حنجره‌شان تجاوز نمی‌کند از اسلام خارج می‌شوند مانند تیر از کمان،پس هر جا به آنها رسیدید آنها را بکشید که در قتلشان در روزه قیامت اجری برای کسی است که آنها را بکشد،اگر من به آنها برسم مانند قوم عاد آنها را می‌کشم.

علمای سلف و ائمه اتفاق دارند برای قتال انها.و اولین کسی که با آنها جنگید امیر المومنین علی رضی الله عنه بود و پیوسته مسلمانان در صدر خلافت بنی امیه و بنی عباس با امیران هر چند ظالم بودند مثل حجاج و جانشینش با انها می‌جنگیدند همه امامان دستور به قتلشان می‌دادند..

تاتار و شبیهان تاتار (مانند حکام امروز)خروجشان از شریعت اسلام از مانعین زکات و مانعین ترک ربا اهل طائف بیشتر و بزرگتر است.

پس هرکسی که در قتالشان شک کند او جاهلترین مردم به دین اسلام است از آن جهت که قتالشان واجب است،بکشید اگر چه درآن سختی است‌به اتفاق(علمای) مسلمانان.انتهی

آیا قتالشان قتال اهل بغی است؟

ابن تیمیه در مجموع الفتاوی(ج۲۸ص۵۱۵) فرموده:بعضی دچار توهم شدند که تاتار اهل بغی و تاویل هستند و در موردشان مانند مانعین زکات و خوارج حکم دادند.فساد این توهم را روشن می‌کنیم ان شاءالله .

و در(۲۸ص۵۴۱)فرموده:همچنانکه نبی صلی الله علیه وسلم در حدیث صحیح فرموده:(در سنن النسائی ۴۰۹۵ عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْد و صححه البانی):«مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ» هر کسی بخاطر مالش کشته شود شهید است،وهر کسی بخاطر اهلش(ناموسش) کشته شود شهید است،و هر کسی بخاطر دینش کشته شود شهید است،و هر کسی بخاطر خونش(قصاص)کشته شود شهید است.

پس قتال آنهای که از شرائع اسلام خارج شده‌اند و با الله و رسولش دشمنی می‌کنند چگونه است.کسانی که حمله‌شان و شورششان کمتر از از آنچه است که در آنها ست، با تاکید که قتال متجاوزگران شورشگر با سنت و اجماع ثابت است و آنها متجاوزگر و بر مسلمانان هجوم آورنده‌اند:بر جان و مال و ناموس و دینشان هجوم آوردند...و آنها از بدترین بغات اهل تاویل ظالم هستند.اما کسی که خیال میکند آنها کشته می شوند همچنانکه بغات(اهل بغی) کشته می‌شوند اشتباه کرده خطای قبیح و زشت و گمراه کننده واقعی است.چون حداقل آنچه در بغات اهل تاویل هست این است که تاویل مجازی دارند که با آن خروج و شورش کرده‌اند.برای همین است که گفته‌اند: امام کس را پیششان می‌فرستد که اگر شبهه‌ای ذکر کردند روشن کند و اگر ظلمی شده آنرا بردارند.اما انها چه شبهه‌ای برای ان محاربان الله و رسولش است که در زمین فساد پخش می‌کنند.. و از شرائع اسلام خارج شده‌اند و شکی نیست که آنها نمی‌گویند آنها به دین پاییبندتر از نظر علم و عمل از این دسته.

حکم همکاریشان ضد مسلمانان

ابن تیمیه در (ج۲۸ص۵۳۰و۵۳۱) فرموده:هر کسی به سویشان برود از امیران عسکری و غیر امیران، حکمش مانند حکم آنهاست.و ارتدادشان از شرائع اسلام به همان

اندازه است که از شرائع اسلام خارج شده‌اند.و اگر سلف، مانعین زکات را مرتد نامیده‌اند–هر چند که اهل روزه بودند و اهل نماز بودند و جماعت مسلمانان را نمی کشتند–اما کسانی با دشمنان الله و رسولش همکار شده‌اند که مسلمانان را میکشند چگونه است؟(این جرمش بیشتر است و آینها هم مرتد می‌شوند)

و همچنین در(ج۲۸ص۵۳۵) فرموده:مشخص شد که کسی که در اصل مسلمان بوده و با آنهاست بدتر از ترکی اس که در اصل کافر بوده است.مسلمان اصلی اگر از بعضی شرائعش مرتد شود حالش بدتر است از کسی که در این شرائع وارد نشده مثل مانعین زکات و امثالشان که ابوبکر صدیق با آنها جنگید.و اگر از بعضی از شرائع مرتد شد فقیه باشد یا صوفی یا تاجر یا نویسنده یا غیره ،اینها شرشان بیشتر از ترکی است که در این شرائع وارد نشده و فقط بر اسلام است. و چون مسلمانان ضرر بیشتری از اینها بر دین می‌بینند که از آنها نمی‌بینند و فرمانبرداری اسلام و شرائعش میکنند و طاعت الله و رسولش بزرگتر از فرمانبرداری اینهاست که از بعضی از دین مرتد شده‌اند و موافق بعضی هستند و اگر چه بر داشتن علم و دین تظاهر کنند.

حکم کسی که به زور بردن(سرباز اجباری) در صف قتالشان

ابن تیمیه در (ج۲۸ص۵۳۵)فرموده:کسی که حتی به ظاهر مسلمان باشد با اختیار خود با آنها جمع نمی‌شود جزء منافق یا زندیق یا فاسق فاجر. و کسی که به اجبار با آنهاست بر اساس نیت خود زنده می‌شود.و بر ما واجب است که با همه عسکرهایشان بجنگیم اگر مجبور از دیگری تشخیص داده نشود.

و در(ج۲۸ص۵۳۹)فرموده:پس چگونه است مجبوری که برای قتال مسلمانان مجبور شده همراه با طایفه‌ی که از شرائع اسلام خارج شدند مثل مانعین زکات و مرتدین و

مانندشان،شکی نیست که بر او واجب است که اگر به زور بردند نکشد و اگر چه مسلمانان او را بکشند...

همچنانکه اگر کفار او را مجبور به حضور در صفشان کند برای قتال مسلمانان و همچنانکه اگر کسی ،دیگری را برای قتال مسلمان معصوم دم مجبور کند برایش جایز نیست که او را کشد به اتفاق (علمای)مسلمانان.هر چند خودش به قتل اکراه شده باشد چون حفظ نفسش از ان شخص معصوم دم اولاتر نیست بلکه بر عکس اون اولاتر است.برایش جایز نیست که به غیر خودش ظلم کند که او را بکشد چون ایشان او را می‌کشند.انتهی.

آراء و هوا و هوس

در آنجا در قضای اسلامی آرایی هست که برای برداشتن این حکام و اقامه حکم الله عزوجل،اما این آراء تا چه اندازه صحیح می‌باشند.

جمعیات خیریه

در آنجا کسانی هستند که می‌گویند ما جمعیت‌های درست می‌کنیم که تابع دولت است برای روانه کردن مردم به سوی اقامه نماز و دادن زکات و کارهای خیر...و نماز و زکات و اعمال خیر اوامر الهی هستند وتفریط و کوتاهی در آنها درست نیست،اما اگر از آنها بپرسیم که آیا همه این اعمال و عبادات همان است که دولت اسلام را برپا خواهند کرد.؟ جوابش فوری است بدون نیاز به فکر،نه است.و این به اضافه اینکه این جمعیت‌های متواضع اصلا مال دولت هستند و آن‌ها را ثبت می‌کنند و و با امرشان راه افتاده است.

طاعت و تربیت و عبادت زیاد

در اینجا کسانی هستند که می گویند:بر ما واجب است که به طاعت الله و تربیت مسلمانان مشغول باشیم و در عبادت باید تلاش کنیم چون این ذلیلی که در آن زندگی میکنیم به علت گناهان ماست.و به سبب اعمال ماست که بر ما مسلط شده‌اند.و احیانا به حکمت روایت شده از مالک بن دینار استناد می کنند که فرموده: "أَنَا مَلِكُ الْمُلُوكِ، قُلُوبُ الْمُلُوكِ بِيَدِي فَمَنْ أَطَاعَنِي جَعَلْتُهُمْ عَلَيْهِ رَحْمَةً وَمَنْ عَصَانِي جَعَلْتُهُمْ عَلَيْهِ نِقْمَةً فَلَا تَشْغَلُوا أَنْفُسَكُمْ بِسَبِّ الْمُلُوكِ وَلَكِنْ تُوبُوا إِلَيَّ أُعَطِّفْهُمْ عَلَيْكُمْ"

(رواه أبو نعيم الأصبهاني م ۴۳۰هـ، في حلية الأولياء،۶/ ۱۷۲،.و رواه في مصنف ۳۴۲۶۰ بن أبي شيبة، و الطبراني ۸۹۶۲ في المعجم الاوسط بلفظ آخر، وقال: الهيثمي في مجمع الزوائد ۹۲۷۲، وَفِيهِ وَهْبُ بْنُ رَاشِدٍ، وَهُوَ مَتْرُوكٌ.)

من پادشاه پادشاهان هستم و قلوب پادشاهان در دست من است پس هر کسی از من اطاعت کند برایش رحمت میکنم و هر کس از من سرپیچی کند برایش عذاب میکنم پس خود را به لعن پادشاهان مشغول نکنید فقط بسوی من برگردید توجه‌شان را به شما بر می گردانم.

در حقیقت خیال و گمان است که این حکمت ناسخ فرض جهاد و امر به معروف و نهی از منکر است و خود را هلاک و نابود کرده و هر کسی که از او اطاعت کند و به او گوش کند را هم نابود کرده ،و هر کسی که حق را میخواهد خود را به بالاترین درجه طاعت مشغول کند که بالاترین درجه عبادت را دارد و ان جهاد در راه الله است و این بدون عدم توجه به بقیه ارکان اسلام استف و رسول الله صلی الله علیه وسلم جهاد را به بالاترین قله اسلام توصیف میکندو فرموده: («رَأْسُ الأَمْرِ الإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الجِهَادُ» از مُعَاذِ بْن جَبَل که در سنن الترمذي ۲۶۱۶آمده و صحیح دانسته و گفته: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. و سلسلة الأحاديث الصحيحة الألباني ج۳ص۱۱۵)

یعنی اسلام اساس کار است و ستونش نماز و بلندی قله‌اش جهاد می‌باشد.

و فرموده: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهِ نَفْسَهُ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ» (از حديث ابي هريره، رواه مسلم، ۱۹۱۰) هر کسی بمیرد و جهاد نکند و یا در دلش آرزویش را نداشته باشد بر شعبه‌ای از نفاق مرده است.

و برای این مجاهد در راه الله عبدالله ابن مبارک(۱۱۸-۱۸۱) فضیل(فُضَيْل بن عِيَاض ۱۰۵-۱۸۷) را با این ابیات به گریه انداخت .(در نامه ای که در سال ۱۷۷ نوشت از طرسوس توسط محمد بن أَبِي سُكَيْنَة به فضیل فرستاد که در مکه در کنار بیت الله عبادت می‌کرد و ذهبی اورده که وقتی در حرم مکه آنرا خواند گریه کرد سير أعلام النبلاء ۸/ ۴۱۲، الذهبي م۷۴۸، و تاريخ دمشق ۳۲/ ۴۴۹،القاسم علي ابن عساكر، م ۵۷۱هـ)

يَا عَابِدَ الحَرَمِيْنِ لَوْ أَبْصَرْتَنَا ... لَعَلِمْتَ أَنَّكَ فِي العِبَادَةِ تَلْعَبُ

مَنْ كَانَ يَخْضِبُ جِيْدَهُ بِدُمُوْعِهِ ... فَنُحُوْرُنَا بِدِمَائِنَا تَتَخَضَّبُ

أَوْ كَانَ يُتْعِبُ خَيْلَهُ فِي بَاطِلٍ ... فَخُيُوْلُنَا يَوْمَ الصَّبِيْحَةِ تَتْعَبُ

رِيْحُ العَبِيْرِ لَكُمْ وَنَحْنُ عَبِيْرُنَا ... رَهَجُ السَّنَابِكِ وَالغُبَارُ الأَطْيَبُ

وَلَقَدْ أَتَانَا مِنْ مَقَالِ نَبِيِّنَا ... قَوْلٌ صَحِيْحٌ صَادِقٌ لاَ يُكْذَبُ:

لاَ يَسْتَوِي وَغُبَارُ خَيْلِ اللهِ فِي ... أَنْفِ امْرِئٍ وَدُخَانُ نَارٍ تَلهبُ

هَذَا كِتَابُ اللهِ يَنْطِقُ بَيْنَنَا ... لَيْسَ الشَّهِيْدُ بِمَيِّتٍ لاَ يُكْذَبُ

ای کسی که در مکه و مدینه عبادت میکنی اگر به ما نگاه کنی که در میدان جهاد هستیم می فهمی که تو در عبادت بازی می کنی.

ای کسی که گونه ات را با اشک حنا می‌زنی حوری‌های مان با خونمان حنا میزنند.

ای کسی که اسبش بیهوده خسته شده است اسبهای ما در جهاد خسته هستند.

بوی مسک و عبیر برای شما باشد و برای ما گرد و غبار اسبها و این پاک‌تر است.

از پیامبر برایمان امده قول صحیح و صادق و بدون دروغ.

گرد و غبار میدان جهاد که در دهان و بینیش رود با دود آتش دوزخ برابر نیست.

(اشاره به حدیث صحیح «مَنِ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ»رواه البخاری ۹۰۷- «هر کس که پاهایش در راه الله گردآلود شوند، آتش دوزخ بر او حرام خواهد شد».)

و این کتاب الله است که میانمان حرف میزند بدون دروغ که انسان با شهید شدن نمی‌میرد (اشاره به آیه"وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ (۱۶۹)ال عمران. و کساني را که در راه الله کشته مي‌شوند، مرده نشماريد، بلکه آنان زنده‌اند نزد پروردگارشان،روزي داده مي‌شوند.)

و بعضی می‌گویند:مشغول شدن به سیاست قساوت قلب می‌آورد و از ذکر الله غافل می‌کند،و امثال اینها مثل اینکه این قول رسول الله صلی الله علیه وسلم را یاد برده‌اند که فرموده: "أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ، أَوْ أَمِيرٍ جَائِرٍ" (حديث صحيح أَبِي سَعِيد الْخُدْرِي در سنن ابي داود ۴۳۴۴.صححه الألباني در سلسلة الأحاديث الصحيحة ۴۹۱)

د در حقیقت می‌گویم:هر کسی این فلسفه ها را میچیند یا اسلام را نمی‌فهمد یا او ترسو است نمی‌خواهد با قاطعیت و محکم در مقابل حکام بیاستد.

تلاش برای رسیدن به مقام و منصب

و در اینجاست که بعضی می‌گویند:بر مسلمانان واجب است سعی و تلاش کنند تا مقام و منزلت را بدست بیاورند مثلا مراکز پر از پزشک مسلمان و مهندس مسلمان شوند و با این نظام کافر سقوط می‌کند و به تنهایی و بدون جهاد و حاکم مسلمان می‌شود و کسی که این سخن را می شنود در مرحله اول فکر میکند که خیال یا شوخی است ولی در حقیقت که در حوزه کار اسلامی امور را با این روش فلسفه بافی می‌کنند و این سخن بر خلاف این که دلیلی از قران و سنت ندارد و در واقع مانعی است بدون رسیدن به آن..به هر حال وقتی کار به وجود پزشکان مسلمان و مهندسان

مسلمان نیز رسید آنها هم که از بنای دولت هستند و هیچ کدام از شخصیت انسان مسلمان کارش به رسیدن منصب وزارت نمی‌رسد مگر اینکه باید موالات کاملی برای نظام داشته باشد.

فقط دعوت و تبلیغ و بوجود آوردن بنای زمینه وسیع خواستن

و بعضی می گویند:را برپایی و اقامه دولت اسلامی فقط همان دعوت و تبلیغ و بوجود آوردن زمینه خواستن. واین هم به بوجود آمدم دولت اسلامی منجر نمی‌شود برخلاف بعضی از کسانی که این نقطه را اساس تراجع از جهاد قرار داده‌اند و در حقیقت کسانی که دولت اسلامی را بوجود می‌آورند عده‌ی کمی از مومنان هستند و کسانی که برای انجام اوامر الهی و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم بپا می‌خیزند همیشه کم بودند به دلیل قول الله عزوجل که فرموده: {وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ} سبأ: ۱۳.و تعداد کمی از بندگانم شکرگزارند.و این قول سبحانه و تعالی که فرموده: {وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ .. } الأنعام: ۱۱۶.و اگر از بیشتر کسانی که روی زمین هستند پیروی کنی از راه الله گمراهت می کنند.

و این سنت الله در روی زمین است.پس از کجا خواهد آمد با وجود آرزوهای زیاد؟و الله سبحانه و تعالی فرموده: {وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ} یوسف/۱۰۳. و بیشتر مردم ایمان نمي‌آورند، هرچند که بر آن شوق و تلاش و کوشش داشته باشي.

و اسلام با تعداد زیاد پیروز نمی‌شود.و الله سبحانه و تعالی فرموده: { ... كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ .. } البقرة: ۲۴۹. چه بسیارند گروه‌های اندکی که به اذن الله بر گروه‌های زیادی چیره و پیروز شده‌اند.و همچنین فرموده: { .. يَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ .. } التوبة: ۲۵. در جنگ حُنَین (که در روز شنبه، شانزدهم شوّال سال هشتم هجري، میان شما که ۱۲۰۰۰ نفر بودید، و میان قبائل ثقیف و هوازنِ مشرك که ۴۰۰۰ نفر بودند درگرفت، و شما به کثرت

خود و قلّت دشمنان مغرور شدید و الله شما را در اوائل امر به خود رها کرد و دشمنان بر شما چیره شدند) بدان گاه که زیاد بودنتان شما را به غرور انداخت ولي آن لشکریانِ زیاد اصلاً به کار شما نیامدند و زمین با همه وسعتش بر شما تنگ شد.

و در حدیث ثَوْبَان برده رسول الله صلی الله علیه وسلم که ایشان فرمودند: يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمُ الْأُمَمُ مِنْ كُلِّ أُفُقٍ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا ". قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللهِ، أَمِنْ قِلَّةٍ بِنَا يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: " أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ، وَلَكِنْ تَكُونُونَ غُثَاءً كَغُثَاءِ السَّيْلِ، تُنْتَزَعُ الْمَهَابَةُ مِنْ قُلُوبِ عَدُوِّكُمْ، وَيَجْعَلُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ ". قَالَ: قُلْنَا: وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: " حُبُّ الْحَيَاةِ وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ." (رواه الإمام أحمد ٢٢٣٩٧ في مسنده بسند حسن و الطبراني في المعجم الكبير، ١٤٥٢ ومسند أبي داود، ١٠٨٥ وصححه الألباني در صحيح الجامع الصغير با شماره–٨١٨٣).

یعنی نزدیک است از هر جا امت‌های دیگر به شما حمله کنند همانطور که گرسنگان به کاسه‌ی غذا حمله‌ور می‌شوند. گفتیم: ای رسول الله آیا به خاطر کمی تعداد ما در آن روز است؟ فرمود: شما در آنروز تعدادتان زیاد است ولی به مانند کف روی سیل هستید طوری که عزت و هیبتتان از قلوب دشمنان کنده شده است و در قلوب شما وهن به وجود آمده است، گفتیم: وهن چیست ای رسول الله؟ فرمود: حب و دوستی دنیا و کراهت و ناپسند دانستن مرگ است.

سپس چگونه این دعوت وسیع و موفق به نتیجه می‌رسد و همه وسائل رسانه ای الان در سیطره کفر و فسق و و محاربان دین الله هستند...پس سعی و تلاش در حقیقت باید برای آزاد کردن این دستگاه‌ها باشد که در دست آنهاست..و معلوم است که به محض پیروزی و تمکین در اینجاست که جواب دعوت را می‌دهند .و الله سحانه و تعالی فرموده: {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (١) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَفْوَاجًا} النصر. یعنی اگر نصر و پیروزی و فتح از طرف الله رسید می بینی که مردم در دین دسته دسته وارد می‌شوند.

در اینجا لازم است در بیان این نکته برای رد کسی که می گوید حتما باید مردم مسلمان باشند تا تطبیق شرائع اسلام بر آنان ممکن باشد و قبول کنند و تا در تطبیقش شکست نخوریم و کسی که با این کلام سخنوری می کند در واقع او اسلام را به نقص و ناتوانی متهم میکند بدون اینکه فکر کند،اما این دین در هر زمان و مکان قابل تطبیق است و قادر به راهبردن مسلمان و کافر و فاسق و صالح و عالم و جاهل است و اگر مردم در زیر سلطه احکام کفر زندگی کنند چگونه نمی‌توانند در زیر سلطه حکم اسلام زندگی کنند پس چگونه خواهد بود اگر خود را در سایه حکم اسلام ببینند که همه‌اش عدالت است.

و اشتباه می کند کسی که سخن من را به معنی دست کشیدن از دعوت(مردم به سوی اسلام) بفهمد در اصل باید همه اسلام را بگیریم اما این رد کسانی است که این قضیه را قرار داده‌اند که بنای وسیع زمینه خواستن باشد و از مشغول شدن به جهاد بخاطر آن باز بمانند و متوقف و تعطیلش کنند.

هجرت

و در اینجا عده‌ای می گویند که راه اقامه و برپایی دولت اسلامی هجرت به سرزمین دیگری است و برپایی دولت در آنجا بعد دوباره با پیروزی برگشتن، اما در واقع تلاش و کوشش برای فراهم کردن آنها خودشان در سرزمینشان دولت اسلامی برپا کنند بعد با پیروزی خارج شوند ،و آیا اصلا این هجرت شرعی است یا نه؟برای جواب این سوال انواع هجرت وارده در سنت در تفسیر این حدیث را بررسی می کنیم.

فرموده:"فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ" متفق علیه (البخاري١و مسلم ١٩٠٧)

يعنی پس هر کس، هجرتش به خاطر مقاصد دنيوي باشد به دنيا دست مي يابد يا ازدواج با زني باشد، و با آن زن، ازدواج مي کند. در نتيجه، دستاورد هجرت هر کس، همان چيزي است که به خاطر آن، هجرت نموده است.

ابن حجر (در فتح الباری ج۱ص۱۶)فرمود: الْهِجْرَةُ إِلَى الشَّيْءِ: الِانْتِقَالُ إِلَيْهِ عَنْ غَيْرِهِ.

هجرت به سوی چیزی:انتقال بسویش از چیز دیگری است.

وَفِي الشَّرْعِ: تَرْكُ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ.و در اصلاح شرع: ترک آن چیزی است که الله از آن نهی کرده است.ودر اسلام به دو صورت واقع شده است.اول:انتقال از دار خوف به دار امن همچنانکه در هجرت حبشه بود و ابتداء هجرت از مکه به مدینه بود.

دوم:هجرت از دار کفر به دار ایمان و این بعد استقرار پیامبر در مدینه بود و هر کسی از مسلمانان که برایش ممکن بود به سوی آن هجرت کرد.

و جای تعجب نیست اگر کسی می‌گوید: به کوه هجرت خواهد کرد سپس در بر می‌گردد و با فرعون روبرو شوند همچنانکه موسی انجام داد و بعد از آن الله فرعون و سربازانش را در زمین فرو برد..کل این سخنان دور شدن از حقیقت است جزء از کسی صادر نمی‌شود که تنها راه و روش صحیح و شرعی را برای اقامت دولت اسلامی ترک کند...پس آن راه و روش صحیح چیست؟

الله تعالی فرموده: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ .. } البقرة: ۲۱۶.یعنی قتال بر شما فرض شده و ان برای شما سخت است و چه بسا چیزی را ناپسند بدانید و آن برای شما خیر باشد و چه بسا چیزی را دوست بدارید و آن چیز برای شما شر باشد.

و الله سبحانه فرموده: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ} الأنفال ۳۹.و با آنها قتال کنید تا فتنه و شرکی نماند و دین همه برای الله باشد.

مشغول بودن به طلب علم

و بعضی میگویند که الان راه همان مشغول شدن به طلب علم است،چگونه جهاد کنیم و علم نداریم و طلب علم فرض است؟ و اما نشنیدیم کسی ترک امر شرعی یا فرضی از فرائض را مباح کند به دلیل نداشتن علم آن.اما اگر این فرض همان جهاد باشد چگونه فرض عین را برای فرض کفایه ترک کنیم.سپس چگونه عمل میکنیم درصورتی که حداقل علم به سنن و مستحب ها را داشته باشیم و به آن دعوت می‌دهیم اما فرضی را ترک می‌کنیم که رسول الله بزرگ و برتر دانسته است. بعد کسی که در علم تعمق می‌کند تا به درجه‌ای برسد که صغیره و کبیره را بشناسد اما چگونه است که به ارزش جهاد و عقوبت تاخیر و کوتاهی از آن نمی‌رسند.

و کسی که می‌گوید که علم جهاد بر او واجب است که بداند که قتال فرض است چون الله سبحانه و تعالی فرموده: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ .. }.قتال بر شما فرض شده است.

و معلوم است که مردی خدمت رسول الله صلی الله علیه وسلم شهادتین را گفت بعد به میدان جهاد رفت،کشت تا اینکه کشته شده قبل از اینکه کاری انجام دهد چه کسب علمی یا انجام عبادتی،و رسول الله صلی الله علیه وسلم به او با این عمل کم و اجر زیاد مژده بهشت داد.(امام بخاری در شماره- ۲۸۰۸ صحیحش) از ابی اسحاق آورده که گفت از براء رضی الله عنه شنیدم که گفت:مردی .خدمت رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و گفت:ای رسول الله جهاد و قتال کنم یا اسلام بیاورم؟

فرمود:اسلام بیار بعد جهاد کن.اسلام آورد سپس جهاد کرد تا اینکه شهید شد رسول الله فرمود" «عَمِلَ قَلِيلًا وَأُجِرَ كَثِيرًا» کم عمل کرد اجر زیادی برد.

و معلوم است کسی که فرض نماز را یاد گرفت بر او واجب است که نماز بخواند، کسی که به فرض روزه علم پیدا کرد باید روزه بگیرد،و همچنین کسی که به فرض جهاد علم پیدا کرد باید جهاد کند،و کسی که (برای انجام ندادنش)استناد میکند به

اینکه علم جهاد ندارد باید بداند که احکام اسلام آسان و میسر است برای کسی که نیتش را برای الله خالص کند و نیت جهاد در را الله را کند و بعد از آن احکام جهاد به آسانی یاد می‌گیرد در وقت خیلی کم و احتیاجی به زیاد درس خواندن ندارد،و کسی که بیشتر از این می خواهد یاد بگیرد در اینجا وقت جمع آوری و احتکار علم نیست ، کسب علم را همه دوست دارند.اما تاخیر جهاد به بهانه طلب علم این حجت و دلیل شرعی نیست...و مجاهدانی بودند از زمان شروع دعوت پامبر صلی الله علیه وسلم و در عهد تابعین تا نزدیک زمان ما علما هم نبودند و الله با دستان آنان جاهای زیادی را فتح کرد و بهانه طلب علم و یا شناخت علم حدیث و اصول فقه را نیاوردند بلکه الله سبحانه و تعالی آنان را سبب نصرت اسلام قرار داد .و روزی که ناپلوئن و سربازانش با اسب و کفشانشان وارد الازهر شدند علمای الازهر نگفتند برید طلب علم کنید بعد بیاید جهاد کنید. در مقابل آنان با علمشان چکار کردند(با علمشان که نجنگیدند جز فتوا به جهاد علیه‌شان) علم سلاح قاطع و برنده نیست که گردن کافران را قطع کند اما این سلاح است که الله برای ما در این قولش ذکر کرده و فرموده: {قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ} التوبة: ۱۴ .با آن کافران بجنگید تا الله آنان را با دستان شما عذاب دهد و خوارشان کند و شما را بر آنان پیروز گرداند و (با فتح و پیروزي مؤمنان بر کافران) سینه‌های اهل ایمان را شفا دهید.

و ما ارزش علم و علما را کوچک نمی‌شماریم بلکه به آن دعوت می‌کنیم اما در انجام ندادن فرائض به آن استناد نمی‌کنیم و کسب علم را بهانه انجام ندادن فرائض قرار نمی دهیم.

بیان اینکه امت اسلام از امت های دیگر در امر قتال فرق دارند

الله روشن کرده که این امت با امت های دیگر در امر قتال فرق دارد.در امت های سابق الله سبحانه و تعالی عذابش را بر کفار و دشمنان دین نازل کرده با سنت های کونی مانند فرو بردن در زمین غرق و صدای مرگبار و باد وطوفان و.. واین وضعیت با امت محمد صلی الله علیه وسلم فرق دارد.و الله سبحانه و تعالی امت را مخاطب قرار داده و فرموده: {قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ} التوبة: ۱۴.آنان را بکشید،الله با دستان شما آنان را عذاب می‌دهد و خارو ذلیلشان میکند و بر آنها پیروز می‌گرداند و سینه مومنان را شفا می‌دهد.

یعنی اولا باید مسلمان امر به قتال با دستانش را اجرا کند بعد الله سبحانه با سنن کونی کمک می‌کند و نصر و پیروزی با دستان مسلمانان از طرف الله سبحانه و تعالی تحقق پیدا می‌کند.

خروج علیه حاکم

در صحیح مسلم با شرح امام نووی از جناده بن ابی امیه آمده که گفت:بر عباده ابن صامت وارد شدیم در حالی که مریض بود،گفتیم:الله تو را شفا دهد،حدیثی را برایمان نقل کن که از رسول لله صلی الله علیه وسلم شنیدی و با آن الله سبحانه بر شما نفع برساند.گفت: پیامبر ما را دعوت کرد و به او بیعت دادیم " أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا، وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةً عَلَيْنَا، وَأَنْ لاَ نُنَازِعَ الأَمْرَ أَهْلَهُ، إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا، عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ. (البخاري،۷۰۵۵ و۷۰۵۶و مسلم ۱۷۰۹)

بر سمع و طاعت بیعت دادیم که اطاعت کنیم در حال خوشحالي و نارحتی،و حالت سختي و آساني و تر جیح دیگران بر ما، و همچنین و با حکام و امراء عادل

مخالفت و مبارزه نكنيم مگر زماني كه كفر آشكاري ديديد و براي آن از جانب الله، دليل و برهاني داشتيد.

(شرح النووی علی مسلم ج ۱۲ص۲۲۹ هیجده جلدی در نه جلد)" كُفْرًا بَوَاحًا " اي كُفْرًا ظَاهِرًا . يعنی كفر آشكار .وَالْمُرَادُ بِالْكُفْرِ هُنَا الْمَعَاصِي. و منظور از كفر در اينجا معصيت است. وَمَعْنَى "عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ" أَيْ تَعْلَمُونَهُ مِنْ دِينِ اللَّهِ تَعَالَى.و معنی "و براي آن از جانب الله، دليل و برهاني داشتيد"يعنی می‌دانيد از دين الله تعالی است.

و امام نووی در شرحش(ج۱۲ص۲۲۹) فرموده:"قَالَ الْقَاضِي عِيَاضٌ أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَى أَنَّ الْإِمَامَةَ لَا تَنْعَقِدُ لِكَافِرٍ"قاضی عياض گفت علما اجماع دارند كه امامت (خلافت و رهبری) برای كافر منعقد نمی‌شود.و بر او واجب است اگر كفر بر او وارد شد عزل شود و همچنی اگر اقامه نمازها و دعوت به آنها را ترک كرد و همچنين نزد جمهور اگر دچار بدعت شد.و بعضی از بصری ها گفتند با اينها منعقد و ادامه داده‌می‌شود .قاضی گفت اما اگر كفر بر او وارد شد و تغيير شرع وقانون يا بدعت از حكم ولايت و امامت خارج می‌شود و اطاعتش ساقط می‌شود و بر مسلمانان واجب می‌شود برای خلع و بركناری كافر قيام كنند.انتهی

و اين مورد همچنين ردی بر كسانی است كه می گويند قتال جزء در زير پرچم خليفه و امير جايز نيست.

و ابن تيميه فرموده: "كُلُّ طَائِفَةٍ خَرَجَتْ عَنْ شَرِيعَةٍ مِنْ شَرَائِعِ الْإِسْلَامِ الظَّاهِرَةِ الْمُتَوَاتِرَةِ فَإِنَّهُ يَجِبُ قِتَالُهَا بِاتِّفَاقِ أَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ" (مجموع الفتاوي ۲۸/ ۵۱۰.)

هر كسی يا دسته‌ای كه از شريعتی از شرائع اسلام خارج شود كه ظاهر و متواتر است قتالش واجب است به اتفاق ائمه و امامان مسلمانان.

دشمن نزديک و دشمن دور

در اینجا قولی است که میدان جهاد امروز آزاد کردن قدس که سرزمین مقدس است.و در حقیقت آزاد کردن سرزمین مقدس بر هر مسلمانی واجب است،اما رسول الله صلی الله علیه وسلم مومن را وصف کرده که زرنگ و آگاه است.و فرموده: (الْمُؤْمِنُ كَيِّسٌ فَطِنٌ حَذِرٌ)مومن زرنگ و آگاه و با احتیاط است. (از انس در مسند الشهاب، القضاعی مصري م۴۵۴،رقم ۱۲۸ و ابن حجر در فتح الباري ج۱۰ص۵۳۰ ضعیف دانسته است .اما از ابی هریره رضي الله عنه در البخاری ۶۱۳۳ م مسلم ۲۹۹۸–آمده که رسول الله فرموده: «لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ»،مومن از یک سوراخ دوبار گزیده نمی‌شود.)

یعنی او می‌داند آنچه به منفع یا ضررش است.و جلو می اندازد زمان قاطع و دندان نیش فرا را.و این نکته مستلزم توضیح بعدی است:

اول:قتال دشمن نزدیک اولاتر از قتال دشمن دور است..

دوم: خون مسلمانان ریخته خواهد رفت تا اینکه نصر و پیروزی محقق شود..

الان سوال آیا این نصر و پیروزی به نفع دولت اسلامی پابرجاست؟ یا اینکه این پیروزی به نفع حکم کافر است و آن ارکان دولت خارج از شرع اسلام را ثابت نگه می‌دارد ...و این حکام فرصت طلبی میکنند از افکار مسلمانان این وطن در تحقق اهداف غیر اسلامیشان و اگر چه ظاهرش اسلام است پس قتال باید در زیر پرچم مسلمان و قیادت مسلمان باشد و در این اختلافی نیست.

سوم:اساس وجود استعمار در سرزمین‌های اسلامی همان حکام هستند پس شروع برای یکسره کردن استعمار عملی بی فایده و غیر مفید است و جزء اتلاف وقت نیست،پس بر ما واجب است که بر قضیه اسلامی مان تمرکز کنیم و آن اولا اقامه شرع الله در کشورمان است و کلمه الله بالاتر قرار گیرد."كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا (توبه/۴۰) شکی نیست که اولا میدان جهاد همان از ریشه برکندن قیادات کافر است و تبدیل آن به نظام اسلامی کامل است.و از این جهت نقطه آغاز کار می‌شود.

رد کسانی که می‌گویند جهاد فقط برای دفاع است

لازم است بر این کج فهمی ردی داده شود بر کسانی که می‌گویند:جهاد در اسلام فقط برای دفاع است.و اسلام اسلام با شمشیر کسترش پیدا نکرده و این قول باطلی است که بسیار رد داده شده است از طرف کسانی که در زمینه دعوت اسلامی نوشته اند و قول درست همانی است که رسول الله صلی الله علیه وسلم در جواب اینکه کدام جهاد در راه الله است فرموده: (مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ العُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ).هر کسی قتال کند برای اعلای کلمه الله آن در راه الله است. این حدیث در صحیحین است (البخاري١٢٣ ومسلم ١٩٠٤) پس قتال در اسلام برای بلند کردن کلمه الله در روی زمین است چه بع صورت هجوم یا دفاع باشد.و اسلام با شمشیر منتشر شود اما در روی ائمه کفر که ان را از بشر منع کرده‌اند، و بعد از آن بر کسی اکراه و اجبار نمی‌شود..پس بر مسلمانان واجب است که شمشرهایشان بلند شود در مقابل رهبرانی که حق را منع می کنند و باطل را آشکار و رواج می‌دهند.وگر نه حق به قلوب مردم نمی‌رسد. با من پیام رسول الله صلی الله علیه وسلم را بخوان که برای هرقل فرستاد..در صحیح بخاری(٧) از ابن عباس و این نصش است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ: سَلاَمٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الهُدَى، أَمَّا بَعْدُ، فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَايَةِ الإِسْلاَمِ، أَسْلِمْ تَسْلَمْ، يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الأَرِيسِيِّينَ " وَ {يَا أَهْلَ الكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَنْ لاَ نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلاَ نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلاَ يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ."

به نام الله که رحمن و رحیم است،از محمد عبد و فرستاده الله به هرقل بزرگ روم:سلام بر کسی که از هدایت پیروی کند اما بعد،من تو را به اسلام دعوت می‌کنم،اسلام بیار و تسلیم شو، الله دو بار اجر و پاداشت را می دهد، اما اگر سرباز

زنی و قبول نکنی گناه امتت بر عهده تو است و "ای اهل کتاب بیایید به سوی کلمه ای که بین ما و شما یکی است که جزء الله را عبادت نکنیم و شریکی برایش قرار ندهیم و بعضی از ما بعضی دیگر را جزء الله رب خود قرار ندهد اگر روگرداني نمودند، بگویید: (اي اهل کتاب!) گواه باشید که ما مسلمانیم).

و همچنین به اضافه‌ی نص نامه پیامبر صلی الله علیه وسلم به کسری :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى كِسْرَى عَظِيمِ فَارِسَ، سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، وَآمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَدْعُوكَ بِدُعَاءِ اللَّهِ، فَإِنِّي أَنَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً، لِأُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا، وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ، فَإِنْ تُسْلِمْ تَسْلَمْ، وَإِنْ أَبَيْتَ فَإِنَّ إِثْمَ الْمَجُوسِ عَلَيْكَ. (البداية والنهاية۶/ ۴۸۵،ابن کثیر م۷۷۴،ط، هجر)

به نام الله که رحمن و رحیم است،از محمد صلی الله علیه وسلم فرستاده الله به کسری بزرگ فارس، سلام بر کسی که از هدایت تبعیت کند،به الله و رسولش ایمان بیاور، و شهادت بده که جز الله معبودی به حق نیست تنهاست و شریکی ندارد،و محمد عبد و فرستاده الله است، تو را به دعوت دین الله دعوت میکنم،من فرستاده الله به همه مردم هستم، تا بترسانم کسانی که زنده‌اند،و بر کافران (اتمام حجّت شود و) فرمان عذاب مسلّم گردد، پس اگر تسلیم می‌شوی اسلام بیار،واگر قبول نکنی گناه امتت مجوس بر عهده توست.

و امام بیهقی(م۴۵۸ در دلائل النبوة، ج۵ص ۳۸۵) نص نامه رسول الله صلی الله علیه وسلم را به اهل نجران آورده و آن: بِسْمِ إِلَهِ إِبْرَاهِيمَ، وَإِسْحَاقَ، وَيَعْقُوبَ مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أُسْقُفِّ نَجْرَانَ وَأَهْلِ نَجْرَانَ إِنْ أَسْلَمْتُمْ فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكُمُ اللهَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ، وَإِسْحَاقَ، وَيَعْقُوبَ، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكُمْ إِلَى عِبَادَةِ اللهِ

مِنْ عِبَادَةِ الْعِبَادِ وَأَدْعُوكُمْ إِلَى وِلَايَةِ اللهِ مِنْ وِلَايَةِ الْعِبَادِ، فَإِنْ أَبَيْتُمْ فَالْجِزْيَةُ، فَإِنْ أَبَيْتُمْ فَقَدْ آذَنْتُكُمْ بِحَرْبٍ وَالسَّلَامُ.

به نام اله ابراهیم و اسحاق و یعقوب از محمد نبی و رسول الله صلی الله علیه وسلم به اسقف نجران و اهل نجران اگر اسلام آوردید من احمد هستم الله من را به سوی شما فرستاده است که اله ابراهیم و اسحاق و یعقوب است اما بعد: من شما را از عبادت بندگان به عبادت الله دعوت میکنم و از ولایت بندگان به ولایت الله دعوت می کنم و اگر قبول نکردید پس جزیه بدهید و اگر قبول نکردید خودتان برای جنگ برخاسته‌اید.وسلام

و رسول الله صلی الله علیه وسلم مشابه این نامه‌ها را برای مقوقس(بزرگ قبط و مصر) و ملک یمامه(هَوذَه بن علي) و به منذر بن ساوی(بزرگ بحرین) و به حارث بن ابی شمر غسانی(فرمانروای دمشق) و به حارث بن کلال حمیری(یمن) و به ملک عمان(جَيفَر، و عبد دو فرزند جُلَندي) و(به نجاشی حبشه اصحمه بن ابجر) غیره فرستاد.

آیه‌ی سیف و شمشیر

اغلب مفسران در مورد آیه‌ای از آیات قرآن سخن گفته‌اند و آنرا آیه سیف نامیده‌اند و ان این قول الله سبحانه وتعالی است که فرموده: {فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ..} التوبة /٥

یعنی اگر ماه‌های حرام تمام شد بکشید مشرکان را هر جا یافتید و بگیرید و محاصره کنید و در همه کمینگاه‌ها برایشان بنشینید...

حافظ ابن کثیر در تفسیر این آیه فرموده: ضَّحَّاك بن مُزاحِم (م١٠٥) فرموده:" إِنَّهَا نَسَخَتْ كُلَّ عَهْدٍ بَيْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ أَحَدٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَكُلَّ عَهْدٍ،

وَكُلَّ مُدَّةٍ." یعنی این آیه کل عهد و پیمانی که بین پیامبر صلی الله علیه وسلم و یکی از مشرکین بود نسخ کرد هر عهد و مدتی را.و عَوْفِي از ابْن عَبَّاس در مورد این آیه فرمود:"لَمْ يَبْقَ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ وَلَا ذِمَّةٌ، مُنْذُ نَزَلَتْ بَرَاءَةُ."از زمانی که این آیه نازل شد برای احدی از مشرکان عهد و ذمه‌ای باقی نماند.(تفسیر القرآن العظیم،ج۴ص ۱۱۲).

و حافظ محمد بن جُزَيّ الكلبي (م۷۴۱) صاحب تفسیر التسهیل لعلوم التنزیل(در ج۱ص۲۱)فرموده:"در اینجا یافت می‌شود آنچه در مورد مساله کفار و عفو از آنها و دوری و صبر بر اذیتشان آمده با امر به قتالشان نسخ شده تا از تکرار آن در جایش بینیاز باشد این در قرآن در صد و چهارده آیه در پنجاه و چهار سوره واقع شده که همه آنها با این قولش نسخ شده‌اند که فرموده: { .. فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ .. } التوبة/۵ بکشید مشرکان هر جا که یافتید {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ .. } البقره/۲۱۶.قتال بر شما فرض شده است."

و حسین بن فضل نیشابوری (م۲۸۲ در تفسیر الجامع الاحکام القرطبي در ج ۸ص۷۳) آمده که فرموده:"این آیه سیف همه آیه‌های قرآن را که در آنها ذکر اعراض و روگردانی و صبر از آزار دشمنان بود نسخ کرد."

تعجب برای کسی که به آیات منسوخ برای ترک قتال و جهاد استناد می‌کند.

امام ابوعبدالله محمد ابن حزم(م ۴۵۶)در"الناسخ والمنسوخ"(ص۱۲ یک جلدی) فرموده:باب اعراض از مشرکین:در صد و چهارده آیه در چهل و هشت سوره همه با این آیه نسخ شده‌اند.که فرموده: { .. فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ .. } التوبة/۵ بکشید مشرکان هر جا که یافتید.ان شاءالله در جایش ذکر خواهیم کرد.

و امام محقق ابو قاسم هبه الله بم سلامه مقری(م ۴۱۰ در"کتاب الناسخ والمنسوخ" خود، ص۹۸) فرموده: { .. فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ .. }آیه پنج سوره توبه ناسخ

است ولی در قرآن صد و چهارده آیه را نسخ کرده سپس آخرش ناسخ اولش شد که فرموده: { . . فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ .. } التوبه /۵. یعنی پس اگر توبه کردند و نماز اقامه کردند و زکات دادند راهشان را باز کنید و نکشید..

اگر به کافران روبرو شدید گردن‌هایشان را بزنید

علماء در حکم قتل اسیر اختلاف دارند، علماء با توجه به آیه السیف(قتل) و آیه الْمَنِّ (منّت نهادن،منظور آزاد کردن اسیر بدون عوض) و آیه الْفِدَاءِ (فدیه،غرامت جنگي) سه قول دارند.

کسانی گفته‌اند: این آیه سیف منسوخ شده و قتل اسیر جایز نیست.و این آیه ناسخش است.که فرموده:" فَإِمَّا مَنّاً بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاء"محمد/۴. (اسیران را) محکم ببندید، بعدها یا بر آنان منّت مي گذارید (و بدون عوض آزادشان مي کنید) و یا (برای آزادي آنان) فدیه مي گیرید.

و کسانی گفته‌اند:در مورد اسیران مشرک جزء قتل و کشتن جایز نیست.و این قول قتاده بن دعامه(م۱۱۷هـ)و مجاهد بن جبر(م۱۰۳هـ) است.

و قول سوم کسانی هستند که گفته‌اند:این دو آیه هر دو محکم هستند و منسوخ نیستند.و این قول صحیح است(الإيضاح للناسخ والمنسوخ ابو محمد مکی ص۳۱۰ چاپ دار المناره جده) ..و امام با توجه به مصلحتشان، قتل(کشتن) یا مَنّ(منت) یا فِدَاء (فدیه)را تشخیص می‌دهد.

و رسول الله صلی الله علیه وسلم همه اینها را انجام داده است.و عموم فقهاء بر این رای هستند.(الناسخ والمنسوخ، ص ۴۹۳، أبو جعفر النَّحَّاس المتوفى: ۳۳۸هـ)

سدی کوفی (م۱۲۷)و ضحاک(م۱۰۵) گفته‌اند:آیه سیف با این ایه منسوخ شده است که فرموده:" {فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا

الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً} محمد: ۴. هنگامي كه با كافران روبه رو مي‌شويد، گردنهايشان را بزنيد، و همچنان ادامه دهيد تا به اندازه كافي دشمن را ضعيف و درهم مي‌كوبيد در اين هنگام (اسيران را) محكم ببنديد، بعدها يا بر آنان منّت مي گذاريد (و بدون عوض آزادشان مي‌كنيد) و يا (براى آزادي آنان) فديه مي گيريد.انتهى

و(در واقع) اين آيه به نسبت مشركان به شدت تر از آيه سيف است .

قتاده بن دعامه(م ۱۱۷هـ) برعكس گفته:اين آيه توسط آيه سيف منسوخ شده است.

و احدى از اهل علم را نمى شناسم كه با منسوخ بودن مخالف باشد جز سيوطى (م۹۱۱)كه در كتابش الاتقان(ج۳ص۶۹)فرموده:اين كار هنگام ضعف و كمى بوده كه امر به صبر و دست نگه داشتن شده اند سپس با وجوب قتل نسخ شده است.و اين در حقيقت نسخ نيست بلكه از قسم "مُنْسَإٍ " است همانطور كه الله فرموده: { مَا نَنسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلِهَا }بقره/۱۰۶. هر آيه اي را كه نسخ كنيم و يا اين كه فراموشش گردانيم، بهتر از آن يا مانند آن را مي‌آوريم .

و "مُنْسَإٍ " در اينجا امر به قتال است تا اينكه اگر مسلمانان قوى باشند و در حال ضعف حكم به وجوب صبر بر آزار و اذيت است و به اين ترتيب ضعيف مى شود آنچه اكثر با هم در آميخته اند كه آيه با آيه سيف منسوخ است و اينطور نيست بلكه اين منسا است(به اين معنى كه هر امرى فرمانبرداريش در وقتش واجب مى‌شود كه براى علتى مقتضى ان حكم بود سپس با رفتن آن علت، حكم آن هم تغيير مى‌كند.و نسخ نيست و نسخ حكم را بر مى‌دارد كه فرمانبرداريش هم جايز نيست.و مكى(ابو محمد مكي بن أبي طالب حَمُّوش القيسي م ۴۳۷ هـ صاحب الإيضاح للناسخ والمنسوخ)

گفته:جماعتى گفته اند كه آنچه در مورد خطاب مشعر با تعين وقت آمده مثل اين

قولش که در سوره بقره فرموده: {فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ} البقرة ۱۰۹.محکم و غیر منسوخ است چون وقت و زمان دارد. انتهی.

بر خلاف مخالفت همه اقول سابق توسط سیوطی مجالی برای شک نمی‌ماند که قول درست هما قول اول است.با اضافه اینکه او دچار خطا شده در فهم قول به عدم نسخ ایات عفو و بخشش یعنی فرض جهاد و و امر به معروف و نهی از منکر و تنازل از فرض جهاد است در حالی که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده: "الْجِهَادُ مَاضٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ"یعنی جهاد تا روز قیامت ثابت و بردوام و باقی است. (حدیث جابر است که الطبراني در المعجم الاوسط ۴۷۷۵ آورده و الهيثمي در مجمع الزوائد ۴۰۴،گفته: فِيهِ إِسْمَاعِيلُ بْنُ يَحْيَى التَّيْمِيُّ، كَانَ يَضَعُ الْحَدِيثَ و در لسان الميزان ۱۲۵۹،بن حجر، مجمع على تركه. و امام البخاري در صحيحش بابی آورده به نام، الجِهَادُ مَاضٍ،۴/ ۲۸ ودر سنن ابی داود با شماره ۲۵۳۲ از انس فرموده: "وَالْجِهَادُ مَاضٍ مُنْذُ بَعَثَنِي اللَّهُ إِلَى أَنْ يُقَاتِلَ آخِرُ أُمَّتِي الدَّجَّالَ لَا يُبْطِلُهُ جَوْرُ جَائِرٍ، وَلَا عَدْلُ عَادِلٍ " شعَيب الأرنؤوط در سنن أبي داود گفته:حسن لغيره ۱۸۴/۴ . وشيخ الألباني ضعيف دانسته است.یعنی جهاد، از زمانی که الله مرا به پیامبری برانگیخت تا وقتی که امت من دجال را می کشند، جریان دارد و ظلم ظالم و عدل عادل هم باطلش نمی کند.و در حَدِيث عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ امده که رَسُولُ اللَّهِ – صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ –فرموده: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَأَهُمْ حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمْ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ»پیوسته و بردوام دسته ای از امتم برای حق و برحق جهاد می کنند و آشکار هستند بر کسانی که با آنها دشمنی میکنند تا آخرشان که مسیح دجال را می کشند. رواه ابي داود۲۴۸۴ و صححه شيخ الألباني در سلسلة الأحاديث الصحيحة ۱۹۵۹)

و استاد عبدالوهاب خلاف (در کتاب علم اصول الفقه ص ۲۲۷) گفته:این قول رسول الله صلی الله علیه وسلم:"الْجِهَادُ مَاضٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ"که تا روز قیامت نافذ و قاطع است دلالت میکند که آن باقی است تا زمانی که دنیا باقی است.

تعطیل جهاد به حجت "نسأ" فقط نگه داشتن جهاد نیست نگه داشتن نیت جهاد هم هست که حتی بر دل خطور نکند در حالی که رسول الله فرموده: "مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهِ نَفْسَهُ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ" (از أبي هريرة رواه مسلم ۱۹۱۰).هر کسی بمیرد و جهاد نکند و در دلش هم آرزویش را نداشته باشد بر شعبه ای از نفاق مرده است.

مسلمانان اتفاق دارند که برای جهاد قوت و نیرو لازم است اما چگونه این قوت و نیرو تحقق پیدا می کند در حالی که تو فرض جهاد را تعطیل کرده‌ای و الله سبحانه و تعالی فرموده: {وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ .. } التوبة: ۴۶. اگر (این منافقان نيّت پاك و درستي داشتند و) مي‌خواستند (براي جهاد) بيرون روند، توشه و ساز و برگ آن را آماده مي‌كردند (و مسلّح و مجهّز راه مي افتادند.) امّا الله (مي‌دانست كه اگر براي جهاد بيرون مي‌آمدند جز زيان و ضرر نداشتند. اين بود كه) بيرون شدن و حركت كردن آنان را (به سوي ميدان نبرد) نپسنديد و ايشان را از (اين كار) بازداشت.

و تو که نمی‌خواهی بیرون بروی آمده کردن وسایل را هم ترک کردی و مسلمانی که از فرض جهاد دست نگه داشته چگونه اسباب نیرو را آماده می کند.

(ابی داود در سننش با شماره- ۳۴۶۲- از ابن عمر آورده از)رسول الله صلی الله علیه وسلم که فرموده: «إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ» (شيخ الألباني در سلسلة الأحاديث الصحيحة با شماره-۱۱ صحيح دانسته است و گفته:حديث صحيح لمجموع طرقه) یعنی هرگاه- مردم به دینار و درهم و پول بخل ورزیدند و- به معاملات ربوی پرداختید و دم گاوهایتان را گرفتید(یعنی برای شخم زمین)و به زراعت راضي شدید(و دنبال خوشیو راحتی هر چه بیشتر دنیا بودید)و جهاد را ترک کردید، الله ذلتی را بر شما مسلط می‌گرداند که آن را از شما بر نمی‌دارد تا اینکه به دینتان باز گردید.(یعنی تا زمانی که به جهادتان برگردید).

دیدگاه مسلمانان در مورد قتال

لشکر و جیش مسلمانان در طول تاریخ از نظر عدد و عده (تعداد و نیرو)کمتر بودند، و در برابر لشکرهای چند برابر ایستادند ،بعضی گفتند این مخصوص رسول الله صلی علیه وسلم و صحابه کرام بوده.و رد این همان وعده الله به نصر و پیروزی دائمی است تا زمانی که آسمان‌ها و زمین برقرار باشند،و از جمله اینکه برای ظهیر الدین بابر پیش آمد.(او محمد بن عمر شیخ میرزا ملقب به بابر موسس امپراطور مغول تیموری اسلامی در هند و یکی از احفاد تیمور لنگ بود متولد سال ۸۸۸ هـ برابر ۱۴۸۳میلادی در شهر فرغانه هند بود و در سال ۹۳۷ هـ برابر ۱۵۳۱ میلادی در بابر وفات کرد و عمرش پنجاه سال بود و در کابل افغانستان دفن شده است. کتاب الموسوعة الموجزة في التاريخ الإسلامي،عدّة مؤلفين ،ج۱۰ص ۱۵۸) که با ملک هندوکی(اسم مصغر هندو است)مواجه شد(جنگ بانیباب یا بانب بت در

شمال هند با ملک ابراهیم اسکندر لودهی که سال ۱۵۱۷ برابر۹۲۳هـ بر حکم نشسته بود در ماه چهارم ابریل ۱۵۲۶ میلادی برابر ۹۳۲ هـ این جنگ روی داد که منجر به سقوط لودهیون–۱۴۵۱–۱۵۲۶–شد و شروع سلاطین مغول هند شد تا محمد بهادر شاه تا سال ۱۸۵۷) و جیشش فقط بیست هزار نفر بود اما جیش ملک هندوکی دویست هزار نفر بودند و این فرمانده مسلمان بعد از توبه اش از شراب خواری و...بر او پیروز شد.و مانند ایشان زیادند.

کسانی هستند که ادعا می‌کنند ما در دوران و جامعه مکی زندگی می‌کنیم و در آن اجتهاد کرده‌اند تا رخصتی برای ترک جهاد در راه الله بدست بیاورند، در حالی که کسی که خودش را در دوران مکی قرار داده که فرض جهاد را ترک کند باید نماز و روزه را هم ترک کند و ربا هم بخورد چون در مدینه حرام شد...و درست این است که مکه دوران نشات دعوت بود و الله سبحانه و تعالی فرموده: { .. الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا .. } المائدة: ۳.یعنی امروز برایتان دینتان را کامل کردیم و نعمتم را بر شما تمام کردم و برای شما به دین اسلام راضی هستم..انتهی.و این آیات همه این نوع افکار گسترده شده را به حجت اینکه ما مکی هستیم نسخ کرده است،ما انچه را که پیامبر با آن شروع کرده و دین هنوز تکمیل نشده را نمی‌گیریم بلکه با آنچه شرع با آن تمام شده را میگیریم...و ما در دوران مکی نیستیم و حتی در دوران مدنی پیامبر هم نیستیم بلکه در مجتمعی زندگی می‌کنیم که در قسمت"داری که در آن زندگی می‌کنیم"مراجه کنید.

الان قتال بر هر مسلمانی فرض است

و الله سبحانه و تعالی هنگامی که روزه را فرض کرده فرموده:{ .. كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ .. } البقرة:۱۸۳.روزه بر شما فرض شده(کتب). و در مورد قتال و جهاد هم فرموده: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ.. } البقره:۲۱۶.قتال و جهاد بر شما فرض شده(کتب).

برای فرض هر دو تا با لفظ "کتب" آمده یعنی همانطور که روزه فرض شده قتال هم فرض شده و این رد کسانی است که می‌گویند جهاد فرض است نه قتال.و کسانی که می‌گویند ما اگر برای دعوت تشکیل شدیم فرض را بجا اوردیم چون ان جهاد است،و اگر برای کسب طلب علم خارج شدیم ما در را الله هستیم تا بر می‌گردیم با نص حدیث و با آن فرض را ادا کردیم.

منظور واضح و آشکار است با نص قرآن که قتال است و ان روبرو شدن و خون و کشتن است.

اکنون سوال که کی جهاد فرض عین می‌شود؟..در چند جا جهاد فرض عین می‌شود:

(و فرض عین این است که بر تک تک مسلمانان واجب است مثل نماز و روزه و فرض کفایه هم این است که اگر عده‌ای انجام دهند از دیگران ساقط می‌شود مثل اذان)

اول–هنگام روبرو شدن با کافران و دو صف در مقابل یکدیگر هستند حرام است کسی که انصراف دهد و ماندن برایش فرض عین می شود. و الله تعالی فرموده: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ} الأنفال: ۱۵. اي مؤمنان! هنگامي كه با انبوه كافران روبرو شديد، بدانان پشت نكنيد (و فرار ننمائيد).

دوم–اگر کفار وارد سرزمین مسلمانان شدند بر اهلش قتال و دفعشان فرض عین می گردد اگر نتوانستند بر اطرافیانشان تا همه مسلمانان را می گیرد.

سوم–هنگام نفیر عام وقتی که دستور رفتن عمومی توسط امام برای همه داده می‌شود فرض عین می گردد.

و الله فرموده: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ (٣٨) إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} التوبة: ٣٨ – ٣٩. اي مؤمنان! چرا هنگامي كه به شما گفته مي شود: در راه الله (براي جهاد) بيرون برويد، به زمين چسپيده‌ايد آيا به زندگي اين جهان به جاي آخرت راضى هستيد؟ متاع اين جهان در مقابل متاع اخرت، چيز كمي بيش نيست. اگر براي جهاد بيرون نرويد، الله شما را عذاب دردناكي مي‌دهد و قومي غير از شما را جايگزينتان مي‌سازد و هيچ زياني به الله نمى‌رسانيد والله بر هر چيزي قادر است .

و رسول الله صلى الله عليه وسلم فرموده:"إِذَا اسْتُنْفِرْتُمْ، فَانْفِرُوا .. "(البخاري،١٨٣٤.) هرگاه، نفير عام داده شد ودعوت به جهاد شديد،بيرون برويد و جهاد كنيد (المغني، ج٩ص ١٩٧، أبو محمد موفق الدين ابن قدامة م٦٢٠)

چهارم–(وقتی که امام یا خلیفه کفر کند خروج علیه او و قتالش واجب می‌شود همچنانکه ابن حجر (در فتح الباری ج ١٣ص٨) از بن تِّين از دَّاوُدِي آورده که فرموده:انچه که علما بر ان هستند در مورد امیران و امامان ظالم این است که اگر قادر به خلعش بدون فتنه و ظلم بودند واج است وگر نه صبر واجب است.و از بعضی از علما امده که در ابتداء عقد ولایت و خلافت برای فاسق جایز است و اگر بعد از اینکه عادل بود ظلمی از او روی داد در جواز خروج بر او اختلاف دارند و

قول صحیح منع خروج است مگر زمانی که کفر کند که خروج بر او واجب می‌شود.انتهی

و همچنانکه امام نووی در شرح حدیث کفر بواح (در شرح مسلمش ج۱۲ص۲۲۹) از قاضی عیاض اجماع را نقل کرده است و گفته:"أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَى أَنَّ الْإِمَامَةَ لَا تَنْعَقِدُ لِكَافِرٍ وَعَلَى أَنَّهُ لَوْ طَرَأَ عَلَيْهِ الْكُفْرُ انْعَزَلَ...علماء اجماع دارند که امامت و خلافت برای کافر منعقد نمی‌شود و اگر در موقع خلافت بر او کفر ظاهر شد عزل می‌شود.و همچنین اگر برپاداشتن نماز و دعوت به آن را ترک کرد و همچنین نزد جمهور اگر دچار بدعت شد..از حکم ولایت خارج می‌شود و اطاعتش ساقط و بر مسلمانان "وَ وَجَبَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ الْقِيَامُ عَلَيْهِ وَ خَلْعُهُ وَنَصْبُ إِمَامٍ عَادِلٍ" قیام علیه او و برکناریش ونصب امام عادل واجب می‌شود.

و همچنین ابن کثیر (در ج۳ ص۱۳۱) زیر آیه {أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ} بعد از اینکه از قانون یاسق مغول گفته فرموده:"وَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ مِنْهُمْ فَهُوَ كَافِرٌ يَجِبُ قِتَالُهُ، حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى حُكْمِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ"و هر کسی از انها اینکار را انجام دهد(و این قانون را وضع و با آن حکم کند)کافر است و قتالش واجب است تا زمانی که به حکم الله و رسولش برگردد.

و الله تعالی فرموده:"وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ". المائده/۴۴.

هر کسی به آنچه الله نازل کرده حکم نکند کافر هستند.)

به نسبت سرزمین های اسلامی دشمن در دیارشان مقیم است ..بلکه دشمن زمام امور مملکت هایشان را بدست گرفته و این دشمن‌ها که حاکم هستند قیادت مسلمانان را ضایع کردند پس جهاد با اینها فرض عین است،و جهاد اسلامی امروز نیازمند قطره عرق همه مسلمانان است.

و بدان که اگر جهاد فرض عین شد اجازه والدین برای رفتن به جهاد لازم نیست همچنانکه فقها گفته‌اند و همچنانکه برای انجام نماز و روزه نیاز نیست.(المغنی ابن قدامه ج ۳ص۲۰۹ و..)

مراتب جهاد،مراحل جهاد نیست

واضح است که جهاد امروز بر همه مسلمانان فرض است بر خلاف کسانی که فکر می‌کنند الان تربیت نفس نیاز است،و جهاد مراحلی دارد و آنها پیوسته در مرحله جهاد نفس هستند و برای ان به قول امام ابن قیم استناد می‌کنند(که در زاد المعاد ج۳ص۹ در "فَصْلٌ في مَرَاتِبُ الْجِهَاد"آورده) و جهاد را به چهار مراتب تقسیم کرده است.

۱–جهاد با نفس

۲–جهاد با شیطان

۳– جهاد با کفاران

۴–جهاد با منافقین

این استدلال کسی است که یا جاهل یا ترسوی کامل است.چون ابن قیم جهاد را به مراتب تقسیم کرده نه مراحل،و گر نه باید از جهاد با شیطان دست نگه می‌داشتیم تا جهاد با نفس تمام می‌شد و در حقیقت این چهار مراتب در یک خط مستقیمی حرکت می‌کنند و ما نمی‌گوییم از نظر ایمان قویترین و از نظر جهاد با نفس ثابت قدم ترینیم ولی کسی که سیره را بخواند می‌فهمد که هنگامی که ندای جهاد داده می‌شد همه در راه الله حرکت می‌کردند و به جهاد می‌رفتند حتی مرتکب کبیره و تازه مسلمان شده ،و داستان شخصی را میابد که در اثنای قتال مسلمان شد و وارد جنگ شد و در نهایت شهید شد و رسول الله فرمود:"عَمِلَ قَلِيلًا وَأُجِرَ كَثِيرًا."(البخاري،۲۸۰۸). عمل کمی انجام داد و اجر زیادی برد.

و داستان ابو مِحْجَن الثقفي مشهور است که شراب می نوشید و در جنگ فارس بود. (البداية والنهاية،ابن کثیر ج ۹ص ۶۳۳).

و این حدیثی که آمده: "رجعنا مِنَ الْجِهَادِ الأَصْغَرِ إِلَى الْجِهَادِ الأَكْبَرِ .. قيل ما الجهاد الأكبر يا رسول الله؟ قال: جهاد النفس" حدیث موضوع و ساختگی است. (أبو الفضل زين الدين عبد الرحيم العراقي (المتوفى: ۸۰۶هـ)در تخریج إحياء علوم الدين گفته: أخرجه الْبَيْهَقِيّ فِي الزّهْد من حَدِيث جَابر وَقَالَ: هَذَا إِسْنَاد فِيهِ ضعف و در سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة الألباني، ۲۴۶۰).

و هدف ما از اینکه این حدیث موضوع است جزء این نیست که مسلمانان با مشعول شدن از شان و منزلت قتال با سیف در مقابل کفار و منافقین، کم کرده‌اند.

ترس شکست

و کسانی شاید بگویند ما می ترسیم از اینکه دولت اسلامی را تشکیل دهیم سپس بعد از یکی یا دو روز رد فعلی برای نابودی آنچه تهیه کرده‌ایم پیش بیاید .و رد این این است که اقامت دولت اسلامی اجرای دستور الله است و ما خواستار نتایج نیستیم و کسی که این قول را گفته هیچ فایده‌ای در آن نیست جزء ثابت شدن مسلمانان برای ادای واجب شرعی برای اقامه شرع الله ،و فراموش کرده که با سقوط حکم کافر همه چی در دست مسلمانان خواهد افتاد،و با چی دولت مسلمان سقوط می‌کند در حالی که قوانین اسلام ناقص نیست و از برداشتن هر فسادی خارج از امر الله در روی زمین ضعیف و ناتوان نیست.و باضافه اینکه قوانین الله همه عدل و عدالت است و جز خیر و برکت نخواهد یافت حتی کسی که اسلام را نمی‌شناسد.

و در مورد موقف منافقین برای دشمنان مسلمانان که اطمینان می‌دهند به کسانی که می‌ترسند شکست بخورند، الله فرموده: {أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (١١) لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ} الحشر: ١١ – ١٢.

يعنى آيا منافقاني را نديده‌اي كه پيوسته به برادران كافر اهل كتاب خود مي‌گويند: هرگاه شما را بيرون كنند، ما هم با شما بيرون خواهيم آمد، و هرگز به زيان شما از سخن كسي فرمانبرداري نخواهيم كرد، و اگر با شما جنگ و پيكار شود، قطعاً به كمكتان شتافته و ياريتان خواهيم داد. الله گواهي مي‌دهد كه آنان دروغ مي‌گويند (و به عهد خود وفا نمي‌كنند). هرگاه اخراج شوند با آنان بيرون نمي‌روند، و اگر با ايشان جنگ و پيكار شود، به كمكشان نمي‌شتابند و ياريشان نمي‌دهند، و اگر هم (فرضاً) به كمك و ياريشان روند، پشت مي‌كنند و مي‌گريزند، و ديگر كمك و ياري نخواهند شد.

و اين وعده الله است كه آنها منافق هستند و اگر قوت و قدرت را در صف اسلام ديدند با اعتراف به حق برخواهند گشت پس به اين نيرنگ‌ها گوش مده كه انها شتابزدگانند آنچه را بر افروخته‌اند خاموش خواهد شد.

موقف منافقان،موقف همه دشمنان اسلام خواهد بود و الله فرموده: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ} محمد:٧.اى كسانى كه ايمان آورده‌ايد اگر دين الله را نصرت بدهيد الله شما را نصرت مى‌دهد و ثابت قدمتان مى‌كند.

قيادت

كسانى هستند كه استناد مى‌كنند به عدم وجود قياده كه مسير جهاد را رهبرى كند،و كسانى هستند كه امر جهاد را معلق به وجود امير يا خليفه كرده‌اند، و صاحبان اين

قول همان کسانی هستند که خود قیادت را ضایع کرده‌اند و مسیر جهاد را متوقف کرده‌اندف و رسول الله صلی الله علیه وسلم در احادیثش مسلمانان را برای تشکیل قیاده تشویق کرده است..ابو داود (در شماره ۲۶۰۸ و شیخ البانی حسن دانسته در إرواء الغليل ۲۴۵۴و سلسلة الأحاديث الصحيحة۱۳۲۲) در کتاب جهاد از ابی سعید خدری از رسول الله صلی الله علیه وسلم آورده که فرموده: "إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ" اگر سه نفر برای سفری رفتید یکی از شما امیر باشد.و از این می‌فهمیم که قیاده مسلمانان با دست خودشان است و خودشان بوجودش می‌آورند.

و فرموده: " مَنِ اسْتَعْمَلَ رَجُلًا مِنْ عِصَابَةٍ وَفِي تِلْكَ الْعِصَابَةِ مَنْ هُوَ أَرْضَى لِلَّهِ مِنْهُ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وخانَ رَسُولَهُ وخانَ الْمُؤْمِنِينَ" رواه الحاكم واشار السيوطي إلى صحته.(نظر سیوطی را نیافتم اما حاکم از ابن عباس در المستدرك على الصحيحين با شماره–۷۰۲۳ روایت کرده و گفته:هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ و ذهبی در تلخیص۸۵۶ گفته: فيه حسين بن قيس، وهو ضعيف"مختصرُ استدرَاك الحافِظ الذّهبي على مُستدرَك ابن الملقن".و البوصيري در إتحاف الخيرة المهرة ۴۸۹۳ حسن دانسته و گفته: طَّبَرَانِي(۱۱۲۱۶) از طریق حُسَيْن بْن قَيْس معروف به حَنَش روایت کرده، و او مُخْتَلَفٌ فِيه است، جماعتی او را ضعیف دانسته، و ابن نمیر او را ثقه دانسته، و الترمذي حدیثش را حسن دانسته، و حاکم صحیح دانسته، و برای استناد کردن اشکالی ندارد، و با وجود آن منفرد نیامده است. بن حجر در المطَالبُ العَاليَة در شماره–۲۱۵۶–در تخریجش گفته: ذكره البوصيري في مختصر الإتحاف وقال:"رواه مسدّد بإسناد حسن، والطبراني، والحاكم، وعنه البيهقي".اما خودش در حکم بر این حدیث گفته:حدیث با این اسناد –إسناد مسدّد– ضعیف جدًا بخاطر حال "حسين بن قيس الرحبي" که او متروك است.)هر کسی شخصی از نزدیکانش را به کاری گماشت و در آن کسی بود که الله از او راضی تر و باتقوی تر بود به الله و رسولش خیانت کرده است.

(و در صحیح مسلم با شماره– ۱۸۳۳–از عَدِيِّ بْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ، آمده که گفت: از رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شنیدم که می‌گفت: «مَنِ اسْتَعْمَلْنَاهُ مِنْكُمْ عَلَى عَمَلٍ، فَكَتَمَنَا مِخْيَطًا، فَمَا فَوْقَهُ كَانَ غُلُولًا يَأْتِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» «هرکس از شما را که

بر كاري گماشتيم و سوزن يا چيزي كوچكتر از آن را از ما پنهان نمود، اين كارش خيانت شمرده مي شود و روز قيامت، آن را خواهد آورد».)

پس شايسته است كه بهترين باشد از نظر اسلام و رسول الله صلى الله عليه وسلم به ابوذر گفت : "يَا أَبَا ذَرٍّ، إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ"(از حديث أَبِي ذَر رواه مسلم ١٨٢٥)

اى ابوذر تو ضعيف هستى و آن امانت است.و شايسته است كه قويترين باشد و اين نسبى است..دليل و حجتى ندارند كسانى كه ادعاى نبودن قيادت مى‌كنند آنها مى‌توانند از خودشان قياده درست كنند،و اگر در قيادت كوتاهى باشد چيزى نيست كه نتوان كسب كرد و بدست آورد..اما اگر جهاد ناديده گرفته شود به دليل نبودن قيادت اين درست نيست،فقيه هست اما در مورد وضع روز و قيادت و تنظيم آگاه نيست و برعكسش هم موجود است اما اين ما را بى نياز نمى‌كند از ايجاد قياده و اگر خارج شويم برايمان بهتر است با وجود شورى كم كم نواقص كامل مى گردد..و الان دليلى نيست براى مسلمان براى ترک فرض جهاد كه بر دوشش است،حتما بايد شروعى داشته باشد و با نهايت تلاش براى تنظيم عملى جهاد براى اعاده و برگشتن اسلام براى اين امت و اقامت دولت و از ريشه كندن طواغيت تا شرشان بيشتر نشود مقابلشان كسى يافت نمى‌شود كه به امر الله سبحانه و تعالى قانع و راضيشان كند.

بيعت بر قتال و مرگ

امام بخارى(با شماره- ٢٩٦٠) از سَلَمَة بن أَكْوَع رضى الله عنه آورده‌اند كه گفته:

بَايَعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ عَدَلْتُ إِلَى ظِلِّ الشَّجَرَةِ، فَلَمَّا خَفَّ النَّاسُ قَالَ: «يَا ابْنَ الأَكْوَعِ أَلاَ تُبَايِعُ؟» قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «وَأَيْضًا» فَبَايَعْتُهُ الثَّانِيَةَ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا مُسْلِمٍ عَلَى أَيِّ شَيْءٍ كُنْتُمْ تُبَايِعُونَ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: عَلَى المَوْتِ. با پيامبر بيعت دادم سپس به سايه درخت برگشتم وقتى مردم كم شدند فرمود:اى ابن

اکوع آیا بیعت دادی؟گفتم :بیعت دادم ای رسول الله، فرمود:و باز بیعت بده پس دوباره بیعت دادم، به او گفتم:ای ابا مسلم آن روز بر چه چیزی بیعت دادید؟ فرمود: بر مرگ. و در سنن ترمذي ۱۵۹۲و در صحیح مسلم با شماره- ۱۸۶۰- از مَوْلَى سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، آمده که گفت:به سَلَمَة گفتم: روز حُدَيْبِيَة بر چه چیزی به رسول الله صلی الله علیه وسلم بیعت دادید؟ گفت:«عَلَى الْمَوْتِ»بر مرگ بیعت دادم.)

و همچنین امام بخاري(در صحیحش۲۹۵۹) از عَبْدِ اللَّه بْنِ زَيْد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، آورده که گفته: " لَمَّا كَانَ زَمَنُ الحَرَّةِ أَتَاهُ آتٍ فَقَالَ لَهُ: إِنَّ ابْنَ حَنْظَلَةَ يُبَايِعُ النَّاسَ عَلَى المَوْتِ، فَقَالَ: لاَ أُبَايِعُ عَلَى هَذَا أَحَدًا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ – صلى الله عليه وسلم " و همچنین امام مسلم(۱۸۶۱)و امام بیهقي(در معرفة السنن والآثار،۱۷۹۸۹)

در زمان جنگ حره (که در زمان یزید بن معاویه در سال ۶۵ هـ. ق در مدینة منوره علیه عبد الله بن زبیر و یارانش بوقوع پیوست) مردي نزد من آمد و گفت: عبد الله بن حنظله از مردم، بر مرگ، بیعت مي گیرد. گفتم: پس از رسول الله – صلى الله عليه وسلم – با هیچ کسي، چنین بیعتي نمي کنم.

و روایت سابق جواز بیعت بر مرگ را می‌ساند و الان در صدد بیان موقف عبدالله بن زید نیستیم و در اینجا بین بیعت مرگ و بیعت خلیفه فرق هست و معنی ان این نیست که امیر جهاد اطاعت نمی‌شود.

از ابی هریره رضی الله عنه از رسول الله صلی الله علیه وسلم امده که فرمود:"مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِعِ الأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يَعْصِ الأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي"متفق علیه (البخاري۲۹۵۷و۷۱۳۷ و مسلم ۱۸۴۱)

هر کسی از من اطاعت کند از الله اطاعت کرده است و هر کس از من سرپیچی کند از الله سرپیچی کرده است،و هر کسی از امیر اطاعت کند از من اطاعت کرده است و هر کسی از امیر سرپیچی کند از من سرپیچی کرده است.

از ابن عَبَّاس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا آمده در مورد آیه: {أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الأَمْرِ مِنْكُمْ} [النساء: ٥٩]، فرمود: «نَزَلَتْ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُذَافَةَ بْنِ قَيْسِ بْنِ عَدِيٍّ إِذْ بَعَثَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَرِيَّةٍ (أي كان أمير جهاد).(رواه البخاري۴۵۸۴)
آیه"از الله اطاعت کنیدو از رسول الله و از ولی امر اطاعت کنید" فرمود:در مورد عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُذَافَة نازل شد وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم او را برای سریه‌ای (به عنوان امیر جهاد) فرستاد.

تشویق و تحریض مردم برای قتال در راه الله

بر مسلمان واجب است خود را برای جهاد در راه الله اماده کند..و رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده:" تَضَمَّنَ اللهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهَادًا فِي سَبِيلِي، وَإِيمَانًا بِي، وَتَصْدِيقًا بِرُسُلِي، فَهُوَ عَلَيَّ ضَامِنٌ أَنْ أُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ، نَائِلًا مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ ..."متفق علیه (و این لفظ مسلم از ابی هریره با شماره- ۱۸۷۶ و لفظ بخاری با شماره-۷۴۶۳- از ابی هریره «تَكَفَّلَ اللَّهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِهِ،لاَ يُخْرِجُهُ مِنْ بَيْتِهِ إِلَّا الجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ وَتَصْدِيقُ كَلِمَتِهِ،أَنْ يُدْخِلَهُ الجَنَّةَ،أَوْ يَرُدَّهُ إِلَى مَسْكَنِهِ بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ»).
الله ضمانت کرده کسی که در راه الله خارج می شود و از خانه خارج نمی شود جزء (اینکه هدفش)برای جهاد در راه الله و با ایمان به آن و تصدیق حرف رسول الله ،که او را وارد بهشت کند یا اینکه به سلامت او را همراه اجر یا غنیمت به خانه‌اش بر گرداند.

و همچنین از ابی هریره رضی الله عنه آمده که فرموده:"مَنْ سَأَلَ اللهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَّغَهُ اللهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ" رواه مسلم(۱۸۷۶).هر کسی از روی

صداقت شهادت را از الله بخواهد الله او را به درجه شهداء می‌رساند هر چند که در بسترخوابش بمیرد.

أَبَو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْه گفته: شخصی خدمت رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم آمد و گفت: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يَعْدِلُ الجِهَادَ؟ قَالَ: «لاَ أَجِدُهُ» قَالَ: «هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ المُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلاَ تَفْتُرَ، وَتَصُومَ وَلاَ تُفْطِرَ؟»، قَالَ: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ؟، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: «إِنَّ فَرَسَ المُجَاهِدِ لَيَسْتَنُّ فِي طِوَلِهِ، فَيُكْتَبُ لَهُ حَسَنَاتٍ»رواه البخاری (۲۷۸۵).

عملي به من معرفي كن كه با جهاد، برابر باشد. رسول الله – صلى الله عليه وسلم – فرمود: «چنين عملي، سراغ ندارم». و فرمود: آيا تو مي تواني از زماني كه مجاهد (براي جهاد) بيرون مي رود، به مسجدت بروي و بدون احساس خستگي به نماز بايستي و بدون افطار، روزه بگيري (تا زماني كه مجاهد برگردد) آن مرد، گفت: چه كسي توانايي چنين كاري را دارد؟ ابو هريره گفت:اسب مجاهد که در طول راه با نشاط می‌رود و ریسمان بر دهن دارد،برای مجاهد حسنات نوشته می‌شود.(قال ابن حجر: لَيَسْتَنُّ أَيْ يَمْرَحُ بِنَشَاطٍ و طِوَلِ:هُوَ الْحَبْلُ. و قال النووی: يَسْتَنُّ أي يعدو. الفرسُ فی استنانِهِ أی فی عَدْوِه)

و رسول الله صلى الله عليه وسلم فرموده: "لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ: يُغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الجَنَّةِ، وَيُجَارُ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَيَأْمَنُ مِنَ الفَزَعِ الأَكْبَرِ، وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الوَقَارِ، اليَاقُوتَةُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَيُزَوَّجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ زَوْجَةً مِنَ الحُورِ العِينِ، وَيُشَفَّعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ" رواه الترمذي (از مِقْدَامِ بن مَعْدِي كَرِبَ ۱۶۶۳وصححه).

شهید نزد الله شش ویژگی و امتیاز خاص دارد:در اولین ریخته شدن قطره خون بخشیده می‌شود و جایگاهش را در بهشت می‌بیند، و از عذاب قبر نجات داده

می‌شود، و از ترس عظیم روز رستاخیر در امان می‌ماند، و بر روی سرش تاج بزرگواری گذاشته می‌شود، یاقوت آن بهتر از دنیا و انچه در آن است، و هفتاد و دو حوری به ازدواج او در آورده می‌شود، و هفتاد نفر از نزدیکانش شفاعت می‌کند.

عقوبت ترک جهاد

ترک جهاد سبب ذلت و خواری و تفرقه و پراکندگی است در انچه امروز مسلمان در آن زندگی می‌کنند، براستی که الله عزوجل در مورد انها راست فرموده: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ (٣٨) إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} التوبة: ٣٨ – ٣٩.

ای کسانی که ایمان آورده‌اید شما را چه شده وقتی به شما گفته می‌شود در راه الله بروید و جهاد کنید به زمین چسپیده‌اید آیا به زندگی دنیا در مقابل آخرت راضی شده اید براستی که متاع دنیا در مقابل آخرت خیلی کم است، اگر نروید شما را عذاب درناکی داده می‌شوید و قومی غیر از شما را جایگزینتان می‌کنیم و به الله ضرر نمی‌رسانید و الله بر همه چیز قادر و توانا است.

ابن کثیر در تفسیر این آیه(در ج۴ص۱۵۳و۱۵۴) فرموده:این شروع سرزنش کسانی بود که از غزوه تبوک با رسول الله صلی الله علیه وسلم سرباز زدند و نرفتند،هنگامی که میوه‌ها رسیده بودند و از شدت گرما برای سایه و ماندن در خانه الله تعالی فرمود: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ} یعنی:اگر به جهاد در راه الله دعوت شدید {اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الأَرْضِ} یعنی:تنبلی می‌کنید برای رسیدن به زندگی

آسایش و راحتی و بهتر دانستن میوه‌ها . {أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الآخِرَةِ}یعنی:شما را چه شده است که اینکار را می کنید آیا به دنیا بجای آخرت راضی شدید سپس الله تبارک و تعالی دنیا را بی ارزش شمارده و به آخرت تشویق کرده است.و فرموده: {فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الآخِرَةِ إِلا قَلِيلٌ} براستی که متاع دنیا در مقابل آخرت متاع خیلی کم و بی ارزش است..سپس وعده عذاب داده برای ترک جهاد و فرموده: {إِلا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا} اگر نروید شما را عذاب دردناکی داده می‌شوید.ابن عباس فرموده:رسول الله صلی الله علیه وسلم در زمان حیاتش عرب را نفیر عام داد اما تنلی کردند الله از آنان قطرات باران را نگه داشت و این عذابشان بود. {وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ}یعنی:و برای نصرت دین و اقامت و برپایی دینش قوم دیگری را جایگزنتان می کند.همچنانکه الله تعالی فرموده: {إِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ} [مُحَمَّدٍ: ٣٨]. اگر شما (از فرمان خدا و پیامبر سرپیچي کنید و) روي برتابید، مردمان دیگري را جایگزین شما مي گرداند (و این مأموریت را به گروه دیگري مي سپارد) که هرگز مثل شما نخواهند بود. {وَلا تَضُرُّوهُ شَيْئًا}یعنی: تنبلی تان و پشت کردن به جهاد هیچ ضرری به الله نمی‌رساند. {وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}یعنی:و الله قادر است بر دشمنان بدون شما پیروز شود.انتهی .

و رسول الله صلی الله علیه وسلم (که ابی داود در سننش با شماره- ٣٤٦٢- از ابن عمر آورده از)رسول الله صلی الله علیه وسلم که فرموده: «إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ» (شيخ الألباني در سلسلة الأحاديث الصحيحة با شماره-١١ صحيح دانسته است و گفته:حديث صحيح لمجموع طرقه) یعنی هرگاه –مردم به دینار و درهم و پول بخل ورزیدند

و–به معاملات ربوی پرداختید و دم گاوهایتان را گرفتید(یعنی برای شخم زمین)و به زراعت راضي شدید(و دنبال خوشیو راحتی هر چه بیشتر دنیا بودید)و جهاد را ترک کردید، الله ذلتی را بر شما مسلط می‌گرداند که آن را از شما بر نمی‌دارد تا اینکه به دینتان باز گردید.(یعنی تا زمانی که به جهادتان برمی‌گردید).

و نباید مسلمان به این راضی باشد که در صف زنان بماند همچنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر داده که جهاد شما زنان حج و عمره است.(از عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، امده که فرمود: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُرَى الجِهَادَ أَفْضَلَ العَمَلِ، أَفَلاَ نُجَاهِدُ؟ قَالَ: «لَكِنَّ أَفْضَلَ الجِهَادِ حَجٌّ مَبْرُورٌ– أَيْ مَقْبُولٌ– ای رسول الله جهاد را عمل با فضیلتی می دانی آیا ما جهاد نکنیم؟فرمود: برای شما افضل جهاد حج مقبول است.رواه البخاري۲۷۸۴)

شبهه‌های فقهی و رد آن

کسانی هستند که می‌ترسند وارد این نوع قتال شوند به دلیل اینکه با کسانی مواجه می‌شوند که سربازانی هستند که در بین آنها مسلمان و کافر هست..و می‌گویند:پس چگونه مسلمانان را بکشیم در حالی که رسول الله صلی الله علیه و سلم فرموده:قاتل و مقتول در آتش جهنم هستند.(متفق علیه، امام بخاری با شماره–۳۱ و ۶۸۷۵–۷۰۸۳– و مسلم با شماره –۲۸۸۸–از ابی بکره آورده و فرموده که از رسول الله شنیدم:"إِذَا التَقَى المُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالقَاتِلُ وَالمَقْتُولُ فِي النَّارِ" اگر مسلمانان با شمشیرشان با هم روبرو شدند قاتل و مقتول در آتش جهنم هستند.)

این سوال به شیخ اسلام عرضه شد و مساله‌ای از مسائل مجموع الفتاوی شد که کسانی از قتال تاتار خود را منع می‌کردند و می‌گویند در بین آنها کسانی هستند که با اجبار با آنها آمده‌اند. و ابن تیمیه در جواب آن(در ج۲۸ص۵۴۶و۵۴۷و۵۴۸)

فرمود: فَمَنْ شَكَّ فِي قِتَالِهِمْ فَهُوَ أَجْهَلُ النَّاسِ بِدِينِ الْإِسْلَامِ...هر کسی در قتالشان شک کند او جاهلترین مردم به دین اسلام است زیرا قتالشان واجب است به اتفاق (علمای)مسلمانان بکشید هر چند در بینشان مجبور و اکراه شده باشد.همچنانکه عباس وقتی روز بدر اسیر شد گفت:ای رسول الله من به اجبار آمده‌اند رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:" أَمَّا ظَاهِرُك فَكَانَ عَلَيْنَا وَأَمَّا سَرِيرَتُك فَإِلَى اللَّهِ" در ظاهر علیه ما هستی و اما درونت با الله است(برای روز قیامت).(البداية والنهاية بن كثير ج۵ص۱۷۰و عمدة القاري شرح صحيح البخاري بدر الدين العينى ج ۱۳ص۹۷).و علماء اتفاق دارند که اگر جیش کفار اسرای مسلمانان نزد خود را سپر قرار دادند و ترس ضرر بر مسلمانان وجود داشت که اگر نکشند آنها می‌کشند،و اگر منجر به قتل مسلمانانی شد که سپر خود قرار داده‌اند.و اگر ترس بر مسلمانان نبود در جواز قتال ان مسلمانانی که سپر قرار داده شده‌اند نزد علماءدو قول مشهور وجود دارد.و این مسلمانان اگر کشته شوند شهید می شوند و جهاد واجب ترک نمی‌شود بخاطر اینکه کسانی اگر کشته شوند شهید می‌شوند.اگر مسلمانان با کفار بجنگند هر کسی از مسلمانان که کشته شود شهید است و هر کسی که کشته شود در واقع مستحق کشتن نبود بخاطر مصلحت اسلام شهید است.و در صحیحین(مسلم ۲۸۸۲و۲۸۸۳- بخاری ۲۱۱۸- از رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده که فرمود: لشكري از مردم به قصد حمله به کعبه، حرکت خواهد کرد و در صحراء هستند که همة آنان در زمین فرو برده خواهند شد.پرسیده شد(عایشه رضي الله عنها مي گويد: پرسیدم:) یا رسول الله در بینشان اکراه شده و مجبور هم هست رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: (در روز قیامت) "يُبْعَثُونَ عَلَى نِيَّاتِهِمْ" طبق نیتشان، حشر خواهند شد.

پس اگر این عذابی باشد که الله بر جیش نازل کرده که برای جنگ با مسلمانان حرکت کرده‌اند که بر مجبور و غیر مجبور نازل شده پس چه فرقی خواهد کرد با عذابی که

الله با آن یا با دستان مومنان آنها را عذاب دهد و همچنانکه الله فرموده:" قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُواْ إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ " توبه/۵۲.آیا درباره ما جزء یکي از دو نیکي انتظار دارید: (یا پیروزي و غنیمت در دنیا، و یا شهادت و بهشت در آخرت). ولي ما درباره شما چشم به راه هستیم که الله به عذابي از سوي خود یا با دست ما گرفتارتان سازد پس شما چشم به راه (فرمان و خواست) الله باشید و ما هم همراه شما در انتظاریم.و ما مجبور شده را نمی‌شناسیم و نمی‌توانیم تشخیص بدهیم.پس اگر با امر الله آنها را کشتیم در مورد آن دو اجر داریم و معذور هستیم و آنها بر نیاتشان خواهند بود پس کسی که اکراه شده بود و توانایی مخالفت نداشت روز قیامت بر نیتش زنده خواهد شد و اگر بخاطر برپایی دین کشته شد بزرگتر نخواهد بود از قتل کسی که کشته شود از عسکر مسلمانان.و اما اگر یکیشان فرار کرد بعضی از علما قتالشان را به منزله قتال بغاه اهل تاویل قرار داده‌اند.و اگر طائفه‌ای ممتنعه بودند آیا جایز است دنبال کردن کسانی از آنها که پشت کرده‌اند و فرار کرده‌اند و قتل اسیرشان و کشتن و سختگیری بر زخمی‌هایشان؟ علماء بر دو قول مشهور دارند بعضی گفته اند:اینکار نمی‌شود چون علی بن ابی طالب روز جنگ جمل ندا داد فرمود: فراری دنبال نمی‌شود و بر زخمی سخت گرفته نمی‌شود و اسیر کشته نمی‌شود.و گفته شده:اینکار می‌شود،چون روز جمل طائفه ممتنعه نداشتند.و مقصود از قتال دفع کردنشان بود وقتی دفع شدند نیازی به آن نبود.به منزله دفع صائل بودند.و روایت شده ایشان روز جمل و صفین بر خلاف آن امر شدند.پس کسانی که منزله بغاه اهل تاویل قرارشان دادند در مورد آنها این دو قول را گفتند.و قول درست این است که آنها از بغاه اهل تاویل نبودند.چون آنها اصلا تاویل مجازی نداشتند آنها از نوع خوارج مارقین و مانعین زکات و اهل طائف و خرمیه و مانند اینها بودند که

بخاطر خروج از بعضی از شرائع اسلام کشته شدند.و این جایی است که درستی آن بر اکثر فقهاء پوشیده مانده است...انتهی.

اسلوب و روش قتال مناسب

با وجود پیشرفت زمان و بشریت آسانکاری شروع شده است... شکی نیست که روشهای قتال جدید فرق دارد با روش قتال در زمان پیامبر صلی الله علیه وسلم..اما روش قتال برای مسلمانان در عصر امروز چیست؟و آیا برایش درست است با عقل و رایش عمل کند؟

از جمله فنون قتال در اسلام

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده: "الحَرْبُ خَدْعَةٌ" (متفق علیه، رواه البخاري از ابي هريره(۳۰۲۹) از جَابِر بن عَبْدِ اللَّه(۳۰۳۰) و از علی(۳۶۱۱ و ۶۹۳۰) و در مسلم از علی (۱۰۶۶) و از جابر (۱۷۳۹)و از ابی هریره (۱۷۴۰) . جنگ حیله و فریب و نیرنگ است.

امام نووی در شرح این حدیث(در شرح مسلم ج۱۲ص۴۵) فرموده:علماء برای جواز فریبکاری در جنگ اتفاق دارند و هر طوری که فریب ممکن باشد جزء اینکه در نقض عهد و پیمان یا امان باشد که حلال نیست.

و معلوم است که بین ما و انها هیچ عهد و پیمانی نیست زیرا انها محارب دین الله سبحانه و تعالی هستند و مسلمانان در انتخاب روش قتال مناسب مختار و آزاد هستند و نیرنگ بکار ببرند تا با کمترین خسارت و آسانترین راه به پیروزی برسند.

اسلوب و روش قتال در جنگ احزاب

بعد از آنکه یهود در بر انگیختن احزاب بر رسول الله صلی الله علیه وسلم و دعوتش موفق شدند و وضعیت خطر شد ،مسلمانان با عجله نقشه‌ای طلائی کشیدند که عرب قبلا آنرا نشنیده باشد،انها جزء قتال میدانی آشکار را نمی‌شناختند و این نقشه

سلمان فارسی به ان اشاره کرد،و آن کندن خندق عمیقی بود در اطراف مدینه از ناحیه ورود آسان و بین مدافعان و غارتگران جدایی می‌انداخت.(الرحیق المختوم المبارکفوری ص ۲۷۷).پس اسلوب قتال وحی و سنت ثابتی هم نیست و مسلمان می‌تواند با عقلش عمل کند و فکر کند و نقشه بکشد و این کار به شوری برگردد (بهتر است).

دروغ بر دشمنان

(امام نووی در شرح مسلم ج۱۲ص۴۵)گفته:و در حدیث صحیح جواز دروغ در سه چیز آمده که یکیشان در جنگ است.(از ابن شِهَاب در صحیح مسلم ۲۶۰۵- وَلَمْ أَسْمَعْ يُرَخَّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ كَذِبٌ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: الْحَرْبُ، وَالْإِصْلَاحُ بَيْنَ النَّاسِ، وَحَدِيثُ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ وَحَدِيثُ الْمَرْأَةِ زَوْجَهَا یعنی من نشنیده‌ام که به مردم اجازه داده شود تا دروغ بگویند مگر در سه مورد: هنگام جنگ، برای صلح میان مردم و در صحبت کردن مرد با همسرش و زن با شوهرش.) طبری گفته در مورد دروغ در جنگ دروغ جلوه دادن است ،دروغ واقعی و صریح نیست که آن جایز نیست این سخن ایشان بود اما در ظاهر مباح بودن خود حقیقت دروغ است اما تا حد کنایه افضل است والله اعلم.

نقشه‌های اسلامی

از خلال دراسات جنگ و سریه اسلام،مسلمان نقشه‌های اسلامی و فریب‌های جنگی را می‌یابد که احکامش بر بسیاری از مسلمانان گذر کرده است.و برای مثال چند نمونه را ذکر می‌کنیم:

۱- سریه کشته شدن کعب بن اشرف در سال سوم هجری:در صحیح بخاری(در "بَابُ قَتْلِ كَعْبِ بْنِ الأَشْرَفِ" ۴۰۳۷ و مسلم درگ بَابُ قَتْلِ كَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ طَاغُوتِ الْيَهُودِ"با شماره-۱۸۰۱) از جابر بن عبدالله انصاری آمده که گفت:رسول الله صلی

الله عليه وسلم فرمود: مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الأَشْرَفِ، فَإِنَّهُ قَدْ آذَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ»، فَقَامَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتُحِبُّ أَنْ أَقْتُلَهُ؟ قَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ: فَأْذَنْ لِي أَنْ أَقُولَ شَيْئًا، قَالَ: «قُلْ»، فَأَتَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ فَقَالَ: إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ قَدْ سَأَلَنَا صَدَقَةً، وَإِنَّهُ قَدْ عَنَّانَا وَإِنِّي قَدْ أَتَيْتُكَ أَسْتَسْلِفُكَ، قَالَ: وَأَيْضًا وَاللَّهِ لَتَمَلُّنَّهُ، قَالَ: إِنَّا قَدِ اتَّبَعْنَاهُ، فَلاَ نُحِبُّ أَنْ نَدَعَهُ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ يَصِيرُ شَأْنُهُ، وَقَدْ أَرَدْنَا أَنْ تُسْلِفَنَا وَسْقًا أَوْ وَسْقَيْنِ – وحَدَّثَنَا عَمْرٌو غَيْرَ مَرَّةٍ فَلَمْ يَذْكُرْ وَسْقًا أَوْ وَسْقَيْنِ أَوْ: فَقُلْتُ لَهُ: فِيهِ وَسْقًا أَوْ وَسْقَيْنِ؟ فَقَالَ: أُرَى فِيهِ وَسْقًا أَوْ وَسْقَيْنِ – فَقَالَ: نَعَمِ، ارْهَنُونِي، قَالُوا: أَيَّ شَيْءٍ تُرِيدُ؟ قَالَ: ارْهَنُونِي نِسَاءَكُمْ، قَالُوا: كَيْفَ نَرْهَنُكَ نِسَاءَنَا وَأَنْتَ أَجْمَلُ العَرَبِ، قَالَ: فَارْهَنُونِي أَبْنَاءَكُمْ، قَالُوا: كَيْفَ نَرْهَنُكَ أَبْنَاءَنَا، فَيُسَبُّ أَحَدُهُمْ، فَيُقَالُ: رُهِنَ بِوَسْقٍ أَوْ وَسْقَيْنِ، هَذَا عَارٌ عَلَيْنَا، وَلَكِنَّا نَرْهَنُكَ اللَّأْمَةَ – قَالَ سُفْيَانُ: يَعْنِي السِّلاَحَ – فَوَاعَدَهُ أَنْ يَأْتِيَهُ، فَجَاءَهُ لَيْلًا وَمَعَهُ أَبُو نَائِلَةَ، وَهُوَ أَخُو كَعْبٍ مِنَ الرَّضَاعَةِ، فَدَعَاهُمْ إِلَى الحِصْنِ، فَنَزَلَ إِلَيْهِمْ، فَقَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ: أَيْنَ تَخْرُجُ هَذِهِ السَّاعَةَ؟ فَقَالَ إِنَّمَا هُوَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ، وَأَخِي أَبُو نَائِلَةَ، وَقَالَ غَيْرُ عَمْرٍو، قَالَتْ: أَسْمَعُ صَوْتًا كَأَنَّهُ يَقْطُرُ مِنْهُ الدَّمُ، قَالَ: إِنَّمَا هُوَ أَخِي مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ وَرَضِيعِي أَبُو نَائِلَةَ إِنَّ الكَرِيمَ لَوْ دُعِيَ إِلَى طَعْنَةٍ بِلَيْلٍ لَأَجَابَ، قَالَ: وَيُدْخِلُ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ مَعَهُ رَجُلَيْنِ – قِيلَ لِسُفْيَانَ: سَمَّاهُمْ عَمْرٌو؟ قَالَ: سَمَّى بَعْضَهُمْ – قَالَ عَمْرٌو: جَاءَ مَعَهُ بِرَجُلَيْنِ، وَقَالَ: غَيْرُ عَمْرٍو: أَبُو عَبْسِ بْنُ جَبْرٍ، وَالحَارِثُ بْنُ أَوْسٍ، وَعَبَّادُ بْنُ بِشْرٍ، قَالَ عَمْرٌو: جَاءَ مَعَهُ بِرَجُلَيْنِ، فَقَالَ: إِذَا مَا جَاءَ فَإِنِّي قَائِلٌ بِشَعَرِهِ فَأَشَمُّهُ، فَإِذَا رَأَيْتُمُونِي اسْتَمْكَنْتُ مِنْ رَأْسِهِ، فَدُونَكُمْ فَاضْرِبُوهُ، وَقَالَ مَرَّةً: ثُمَّ أُشِمُّكُمْ، فَنَزَلَ إِلَيْهِمْ مُتَوَشِّحًا وَهُوَ يَنْفَحُ مِنْهُ رِيحُ الطِّيبِ، فَقَالَ: مَا رَأَيْتُ كَاليَوْمِ رِيحًا، أَيْ أَطْيَبَ، وَقَالَ غَيْرُ عَمْرٍو: قَالَ: عِنْدِي أَعْطَرُ نِسَاءِ العَرَبِ وَأَكْمَلُ العَرَبِ، قَالَ عَمْرٌو: فَقَالَ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَشُمَّ رَأْسَكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَشَمَّهُ ثُمَّ أَشَمَّ أَصْحَابَهُ،

ثُمَّ قَالَ: أَتَأْذَنُ لِي؟ قَالَ: نعَمْ، فَلَمَّا اسْتَمْكَنَ مِنْهُ، قَالَ: دُونَكُمْ، فَقَتَلُوهُ، ثُمَّ أَتَوُا النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرُوهُ"

فرمود: «چه کسی برای کشتن کعب بن اشرف آماده است؟ زیرا او الله و رسولش را اذیت و آزار داده است». محمد بن مَسْلَمَة برخاست و گفت: اي رسول الله! آيا دوست داري او را به قتل برسانم؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «بله». گفت: پس به من اجازه بده تا چيزي (دروغي) بگويم. فرمود: «بگو».(و این اجازه از پیامبر بود که حرفی بزند هر چند منافی ایمان باشد و آن برای اظهار کفر در مقابل کعب بن اشرف بود و اجازه داد.)

آنگاه، محمد بن مسلمه رفت و به کعب گفت: این مرد (منظورش رسول الله بود) از ما صدقه مي‌خواهد و ما را خسته کرده است(واین قول ظاهرا انکار صدقه و تعدی و ستم بر رسول الله است و این کفر است..و از آن استفاده می شود که برای مسلمان ممکن است اظهار موالات کامل با دشمن در جنگ کند هر چند کار به اظهار شرک و کفر برسد.) و من نیز نزد تو آمده‌ام تا قرض بگیرم. کعب گفت: والله که بیش از این، خسته خواهید شد. محمد بن مسلمه گفت: ما از او پيروي کرديم و نمي‌خواهيم او را رها کنيم تا ببينيم که کارش به کجا مي‌کشد. و هم اکنون مي خواهيم که يك يا دو وسق (پیمانه) مواد غذايي به ما قرض بدهي. گفت: چه چیزی را نزد من رهن می گذارید؟. گفتند: چه مي‌خواهي؟ گفت: زنانتان را نزد من، رهن بگذارید. گفتند: تو زيباترين مرد عرب هستي چگونه زنانمان را نزد تو رهن بگذاريم ؟ گفت: پس فرزندان خود را نزد من، رهن بگذارید. گفتند: چگونه فرزندانمان را رهن بگذاریم تا مردم به آنان طعنه بزنند و بگویند: در مقابل يك يا دو وسق، به رهن گذاشته شد؟ و این کار براي ما ننگ است. ولي سلاحمان را نزد تو، رهن مي‌گذاريم. گفت:باشه

سرانجام، با آنها وعده کرد تا با او نائله رادر رضاعیش (و در روایتی باحارث و ابی عبس بن جبر و عباده بن بشر) نزد او بیایند. آنگاه، شبانه محمد بن مسلمه با ابونائله که برادر رضاعي کعب بود، نزدش رفتند. او آنها را به قلعه فرا خواند و خودش هم پایین آمد. همسر کعب به او گفت: این وقت شب، کجا مي روي؟ گفت: محمد بن مسلمه و برادرم؛ ابو نائله؛ آمده‌اند. همسرش گفت: صدايي مانند صداي چکیدن خون مي شنوم.

کعب گفت: یکي از آنان برادرم؛ محمد بن مسلمه؛ و دیگري، بردار رضاعي‌ام؛ ابونائله؛ است. و اگر فرد کریم و بزرگواري را شبانه، براي نیزه خوردن دعوت کنند، مي پذیرد.

به آنان گفت: هنگامي که کعب آمد، من موهایش را مي گیرم و مي‌بویم. وقتي دیدید که سرش را محکم گرفتم، شما حمله کنید و بزنید.(و این روشی برای تسلط بر ای قتلش که او هیکلی و قوی است) سرانجام، کعب که مسلح بود و بوي خوشي از او به مشام مي‌رسید، از قلعه پایین آمد. محمد بن مسلمه گفت: تا امروز چنین بوي خوشي به مشام‌ام نرسیده است. کعب گفت: بله فلانه خوشبوترین زنان عرب، در اختیار من هستند. محمد بن مسلمه گفت: اجازه مي‌دهي که سرت را ببویم. گفت: بلي. او سرش را بویید. سپس از دوستانش خواست تا آنرا ببویند. دوباره گفت: اجازه مي دهي که بار دیگر، سرت را ببویم. گفت: بلي. پس هنگامي که بر سرش مسلط شد، به دوستانش گفت: او را بگیرید (و بکشید). پس او را کشتند. سپس نزد نبي اکرم – صلی الله علیه وسلم – آمدند و ایشان را از ماجرا باخبر ساختند.(الصارم المسلول علی شاتم الرسول لابن تیمیة ص۷۰ – ۷۱)

در این داستان واقعی فوائد بسیاری در مورد فنون قتال وجود دارد.و بعضی از مستشرقان و کسانی که در قلبشان مرضی است خیال کردند که کشتن کعب بن

اشرف خیانت بوده و رد کرده‌اند .او آن کافری است که پیمانش را نقض کرده و در اذیت مسلمانان کار می‌کرد.یهود بعد از کشتن کعب به نزد رسول الله آمدند گفتند:ای محمد شب هنگام دوستمان را کشتی و او آقا و سرورمان بود و او را پنهانی بدون جرم کشتی این چیزی است که ما می دانیم..رسول الله فرمود:از راه مکر و حیله به این سو و آن سو رفت مانند امثال خودش کرد نمی کشتیم اما ما را با شعر آزار و اذیت داد و بی‌ادبی کرد و هر کسی از شما اینکار را انجام دهد با شمشیر جواب داده می‌شود.

۲- سریه عبدالله بن أُنَيْس رضي الله عنه: در سال چهارم هجری بود و سبش این بود که به پیامبر رسید که خالد بن سفیان هُذلی در عرنه نشسته و جمعی را جمعه کرده برای جنگ مسلمانان پس رسول الله صلی الله علیه وسلم امر به قتلش کرد..عبدالله گفت گفتم ای رسول الله برایم توصیف کن تا او را بشناسم فرمود:اگر او را دیدی شیطان یادت می‌آید او نشان‌ای است بین تو و او. و گفت»رسول الله صلی الله علیه وسلم به من اجازه داد تا دروغ بگویم(مثل خود اجازه محمد بن مسلمه)پس اجازه داد و به من گفت:خودت را به خزاعه نسبت بده ..(و این دروغ است اما مباح).عبدالله گفت:او را با توصیف رسول الله شناختم و از او احساس ترس کردم و گفتم رسول الله راست گفت.عبدالله گفت:وقت عصر بود که او را دیدم و ترسیدم بین من واو گفتگوی روی دهد و من را از نماز مشغول کند و نماز خواندم و راه می رفتم و با سرم رکوع و سجود می بردم وقتی بسویش رسیدم گفت: این مرد کیست؟ گفتم:از خزاعه...جمع شدن شما را برای محمد شنیدم آمدم که با شما باشم (و این اظهار موالات به کافر است) گفت:بسیار خوب ما علیه او جمع شده ایم .عبدالله گفت:با او همرا شدم و تعریفش کردم و گفتم عجیب است دین جدیدی را بوجود آورده که پدران و پسران را از هم جدا می کند(و این قول کفر است)..و به عصایش تکیه داده بود تا

به خانه چادریش رسید و یارانش از او جدا شدند و به منزلهایشان که نزدیک او بود رفتند گفت ای ابا خزاعه بشتاب پس پیش او رفتم و گفت بشین..عبدالله گفت:با او نشستم تا اینکه خیلی طول کشید و مردم خابیدند بر او چیره شد و او را کشت و سرش را برداشت و رفت و انجا را ترک کرد و به مدینه رفت رسول الله را دید وقتی من را دید فرمود: أَفْلَحَ الْوَجْهُ..بر برابر او موفق شدی گفتم ای رسول الله موفق شدم و سرش را جلویش گذاشتم و داستا را برایش تعریف کردم. (رواه احمد۱۶۰۴۷ وصحیح ابن حبان۷۱۶۰ و السنن الكبري البيهقي۶۰۲۴ و شرح سنن أبي داود،۵/ ۱۳۷، بدر الدين العينى (المتوفى: ۸۵۵هـ و البداية والنهاية ۴/ ۱۶۰)

۳- داستان نُعَيْم بن مَسْعُود (م نحو ۳۰هـ)در غزوه احزاب:(خدمت رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و گفت:ای رسول الله مسلمان شده‌ام و قومم نمی‌دانند پس امر بفرمایید به آنچه می‌خواهید که بین بنی قریظه و غطفان و قریش فتنه و اختلاف انداخت در روز خندق)وقتی نعیم بن مسعود جامد در حالی که مسلمان شده بود به او توصیه کرد اسلامش را مخفی نگه دارد و به سوی مشرکین برگرداند که بینشان بماند ..پس نعیم به سوی بنی قریظه رفت و به عنوان نصیحت به آنها گفت:همراه با این قوم(منظورش قریش و غطفان)نجنگید تا از اشرافشان رهنی نگیرید تا برایتان اطمینان حاصل شود ..و این بعد از قانع کردنشان که قریش و غطفان اهل مدینه نیستند اگه چیزی روی دهد به شهرشان بر می گردند و شما را برای پیامبر تنها می گذارند.بعد پیش قیش رفت و به انها خبر داد که یهود بنی قریظه از پیمانشان با شما پشیمان شده اند به محمد پیام فرستاده‌اند(که اگر یکی از اشراف این دو قبیله را برایت بگیریم و گردنش را بزنی راضی می‌شوی)و پیش غطفان هم رفت و به آنها هم اینچنین گفت.ابو سفیان و روسای غطفان هر کدام نفری به سوی بنی قریظه فرستاند قریش عکرمه بن ابی جهل را فرستاند و به آنها گفت:برای قتال محمد اماد شوید تا به

وعده ای که دادیم عمل کنیم..جواب دادند که امروز روز شنبه است و این روزی است که در ان چیزی انجام نمی‌دهیم و همراه شما نمی جنگیم تا از مردانتان رهنی را نزد ما نگذارید تا وثیقه ای در دستمان باشد چون ما می ترسیم که اگر جنگ گرم شد شما به شهرتان بروید .پس وقتی فرستاده هایشان بر گشتند با انچه بنی قریظه گفته بود.قریش و غطفان گفتند:والله انچه نعیم بن مسعود گفت راست است ..والله ما یک نفر از مردانمان را به شما نمی دهیم و بنی قریظه گفت آنچه که نعیم بن مسعود در مورد شما گفت راست است.و از اینجاست که نعیم به تفرقه انداز در صفوف احزاب منسوب شد. (البدایه و النهایه۶/ ۶۱ ط هجر و الکامل،۲/ ۶۸، ابن الأثير (المتوفى: ۶۳۰هـ الطبقات الكبرى،۴/ ۲۰۹، ابن سعد (المتوفى: ۲۳۰و الإصابة في تمييز الصحابة ۶/ ۳۶۳،بن حجر العسقلاني (المتوفى: ۸۵۲هـ)

عملیات استشهادی و انغماسی

نکته مهم اینکه استشهادی مسلمان در بین صفوف کفار اگر ان به مصلحت مسلمانان باشد جایز است.ابن تیمیه در الفتاوی(ج۲۸ص۵۴۰)فرموده: مسلم در صحیحش(با شماره–۳۰۰۵) داستان اصحاب اخدود را از رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت کرده..و در آن امده که:" أَنَّ الْغُلَامَ أُمِرَ بِقَتْلِ نَفْسِهِ لِأَجْلِ مَصْلَحَةِ ظُهُورِ الدِّينِ" غلام امر به قتل نفس خود کرد بخاطر مصلحت آشکار شدن دین.و برای این ائمه اربعه اجازه داده‌اند که مسلمان در بین صفوف کفار استشهادی انجام دهد و اگر چه ظن غالب داشته باشد که انها می کشنش اگر در آن مصلحت و نفعی برای مسلمانان داشته باشد.انتهی.

یعنی کلام ابن تیمیه جواز انغماس و استشهادی در بین صفوف جیش کفار را می رساند هر چند که ان به قتلش منجر شودحتی قبل از اینکه با چشمش فایده استشهادیش را ببیند.

دعوت قبل از قتال

جواز حمله و هجوم بر کفار که دعوت اسلام به آنها رسیده بدون هشدار.. امام مسلم (در شماره– ۱۷۳۰)از ابن عون روایت کرده که گفت:به نافع نامه‌ای نوشتم از او پرسیدم در مورد دعوت قبل از قتال.گفت:در جواب برایم نوشت " إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ، قَدْ أَغَارَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ وَهُمْ غَارُّونَ، وَأَنْعَامُهُمْ تُسْقَى عَلَى الْمَاءِ، فَقَتَلَ مُقَاتِلَتَهُمْ، وَسَبَى سَبْيَهُمْ، وَأَصَابَ يَوْمَئِذٍ قَالَ يَحْيَى (بْنُ يَحْيَى التَّمِيمِيُّ) أَحْسِبُهُ قَالَ – جُوَيْرِيَةَ – أَو قَالَ: الْبَتَّةَ – ابْنَةَ الْحَارِثِ.و حَدَّثَنِي هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَكَانَ فِي ذَاكَ الْجَيْشِ "

که آن(دعوت قبل از قتال) در اول اسلام بود ، رسول الله صلی الله علیه وسلم به بنی مصطلق هجوم برد در حالی که حیواناتشان مشغول آب خوردن بودند و غافلگیر بودند پس جنگجویانشان را کشت و زنانشان را به غنیمت برد و در آن روز بود یحیی (بن یحیی تمیمی)گفت: جویره دختر حارث – رضي الله عنها – سهمیه‌ي رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم گردید.و این حدیث را از عبدالله بن عمر شنیدم که در ان جیش بود.

شرح:امام نووی(در شرح مسلم ج۱۲ص۳۵و۳۶)فرموده:در این حدیث جواز هجوم بر کفار که دعوت به انها رسیده بدون هشدار با غفلگیرانه را می‌رساند.در این مسئله سه قول هستند که مازری و قاضی نقل کرده‌اند یکی: هشدار مطلق واجب است .که مالک و غیره گفته‌اند و این ضعیف است.و دوم: مطلقا واجب نیست. و این از او ضعیفتر است یا باطل است . و سوم: اگر دعوت به آنها نرسیده واجب است و اگر دعوت اسلام رسیده بود واجب نیست بلکه مستحب است و این صحیح است.و نافع مولی بن عمر و حسن بصری و ثوری و لیث و شافعی و ابو ثور و بن

منذر و جمهور بر این قول هستند.و ابن منذر گفته این قول اکثر اهل علم است.. انتهی.

جواز هجوم شبانه و زدنشان هرچند منجر به قتل خانواده‌شان شود

امام مسلم از ابن عباس از صَّعْب بن جَثَّامَة (در شماره–۱۷۴۵) آورده که گفت،" يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّا نُصِيبُ فِي الْبَيَاتِ مِنْ ذَرَارِيِّ الْمُشْرِكِينَ (ذريتهم)، قَالَ: «هُمْ مِنْهُمْ» گفتم ای رسول الله صلیه الله علیه وسلم من در شبیخون زدن بچه‌ها و خانواده‌های مشرکین را زدم فرمود:آنها از آنان هستند.

شرح:(امام نووی در شرح مسلم ج۱۲ص۴۹)فرموده)از حکم بچه های مشرکان سوال شده که در خانه‌هایشان هستند و زنان و بچه هایشان کشته می‌شوند فرمود انها از پدرانشان هستند یعنی ان اشکالی ندارد چون حکم پدرانشان بر آنان جاری است در میراث و نکاح و قصاص و دیه‌ها و غیر آن و مراد این است که اگر عمدی و بدون ضرورت نباشد.(اما اگر آنان بچه‌ها و خانواده‌های مسلمانان را بمباران کردند شما هم اینچنین آنها را منفجر کنید. فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ .البقره/۱۹۵ یعنی هر که راه تعدّي و تجاوز بر شما را در پیش گرفت، بر او همانند آن، تعدّي و تجاوز کنید – وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ–یعنی اگر مجازات کردید پس مجازات کنید به مانند انچه با آن مجازاتتان می کنند. نحل/۱۲۶)

دست نگه داشتن به منظور کشتن زنان و رهبان و پیران

(و این در حالتی است که آنان زنان و شیوخ و پیران و بچه‌های ما را نکشند و بمباران نکنند وگرنه مقابله به مثل می‌شود همچنانکه در آیات شریف آمده حتی در خیابان یا هر جای دیگر جواز کشتنشان هست)

از بن عمر آمده رضی الله عنهما که گفت:زن کشته شده ای در بعضی جنگ های رسول الله صلی الله علیه وسلم پیدا شد «فَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ»پس رسول الله صلی الله علیه وسلم از قتل زنان و بچه‌ها نهی کرد.(رواه الجماعة، البخاري،۳۰۱۵ و مسلم، ۱۷۴۴ وابي داود،۲۶۶۸ والترمذي، ۱۵۶۹، الكبري النسائي،۸۵۶۴ و ابن ماجه،۲۸۴۱).

و در حدیث رباح بن ربیع امده در یکی از غزوه‌ها که رباح و اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم بر زن کشته‌شده‌ای عبور کردند و ایستادن و نگاه می کردند و از او متعجب شده بودند تا رسول الله به انها رسید (بر سواریش بود پیاده شد و بر او ایستاد و فرمود:)نباید این را می کشتند،به یکی از انها فرمود:به خالد برس و به او بگو:"لَا تَقْتُلُوا ذُرِّيَّةً، وَلَا عَسِيفًا" بچه‌ها و کارگران را نکشید.

حدیث ابن عباس سابق در مورد جواز قتل بچه‌های مشرکان با این حدیث تناقض ندارد از آن جهت که هر کدام حالتی دارند که با دیگری فرق می کند.

استعانت و کمک گرفتن از مشرکان

(امام مسلم در شماره–۱۸۱۷)از عائشه همسر پیامبر صلی الله علیه وسلم آورده که گفت:رسول الله صلی الله علیه وسلم قبل از غزوه بدر خارج شد در جایی بنام "حره الوبره" به مردی رسیدند که جرأت و شجاعتش را تعریف می‌کردند اصحاب رسول الله وقتی او راغ دیدند خوشحال شدند .وقتی به رسول الله رسید گفت:آمده ام تا با تو همراه باشم، رسول الله صلی الله علیه وسلم به او فرمود:" تُؤْمِنُ بِاللهِ وَرَسُولِهِ؟" به الله و پیامبرش، ایمان مي‌آوري؟ گفت:نه ،فرمود:"فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ" پس برگرد؛ زیرا من از مشرک کمک نمي‌گیرم. عایشه رضي الله عنها مي‌گوید: آنگاه، رسول الله صلی الله علیه و سلم به راهش ادامه داد تا اینکه به ذو الحلیفه رسیدیم؛ دوباره همان

مرد آمد و سخنان اولش را تکرار کرد. رسول الله صلی الله علیه وسلم هم همان پاسخ اولیه را به او داد و فرمود:"فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ"«برگرد، زیر من از شخص مشرک کمک، نمي گیرم».راوي مي گوید: آن مرد برگشت. سپس دوباره در بیداء نزد نبي صلی الله علیه وسلم آمد و رسول الله صلی الله علیه وسلم مانند بار اول به او فرمود: " تُؤْمِنُ بِاللهِ وَرَسُولِهِ؟" «به الله متعال و پیامبرش، ایمان مي آوري؟» آن مرد گفت: بله. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:"فَانْطَلِقْ" پس حرکت کن و با ما بیا.

امام نووی(در شرح مسلم ج۱۲ص۱۹۹) فرموده: و در حدیث دیگری پیامبر صلی الله علیه وسلم از صفوان بن امیه قبل از اسلامش کمک گرفت.پس دسته ای از علماء حدیث اول را بصورت مطلقش گرفته‌اند و شافعی و دیگران گفته‌اند:" إِنْ كَانَ الْكَافِرُ حَسَنَ الرَّأْيِ فِي الْمُسْلِمِينَ وَدَعَتِ الْحَاجَةُ إِلَى الِاسْتِعَانَةِ بِهِ اسْتُعِينَ بِهِ وَإِلَّا فَيُكْرَهُ." اگر ان کافر نظر خوبی در مورد مسلمانان داشت و به کمک او نیاز بود کمک گرفته می شود و گرنه ،رد می‌شود.

این دو حدیث را بر این دو حالت حمل کرده‌اند و اگر کافر با اذن حاضر شد کمی به او داده می‌شود اما سهم ندارد و این رای مالک و شافعی و ابی حنیفه و جمهور است. و زهری و اوزاعی گفته‌اند:به او سهم داده می‌شود.انتهی.

(ابو مظفر ابن هُبَيْرَة م۵۶۰هـ در اختلاف الأئمة العلماء،ج۲ص ۳۱۸ و سید سابق در فقه السنه ج۲ص۶۲۶ نقل کرده گفته: وَاخْتلفُوا هَل يستعان بالمشركين على قتال أهل الْحَرْب أَو يعانون على عدوهم؟و علماء اختلاف دارند در اینکه آیا از مشرکان در قتال اهل حرب یا بر دشمنشان کمک و استعانت گرفته می‌شود؟)مالک و احمد گفته‌اند:از آنها در کل کمک گرفته نمی‌شود. و مالک استثنا کرده و در استعانت از مشرکین و کافران گفته:جزء اگر خدمتکار مسلمانان باشند جایز است..و ابو حنیفه

گفته:از آنها در کل کمک گرفته می‌شود ، وقتی که حکم اسلام غالب و بر آنها جاری باشد،پس اگر حکم شرک غالب باشد نه.

و شافعی با دو شرط جایز دانسته،یکی اینکه مسلمانان کم باشند و مشرکان زیاد باشند..و دوم اینکه در موردشان حسن رای در مورد اسلام دانسته شود و به ان متمایل باشند پس در این صورت اگر از انها استعانت گرفته شد به انها مقدار کمی کمک می شود اما سهمی ندارند.(یعنی دادنشان پاداش است و در سهم مسلمانان در غنیمت شریک نمی‌شوند.).

جواز قطع درختان کفار و سوزاندنشان

امام مسلم(در شماره–۱۷۴۶) از عَبْد الله بن عمر روایت کرده «أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَرَّقَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَقَطَعَ، وَهِيَ الْبُوَيْرَةُ»، زَادَ قُتَيْبَةُ، وَابْنُ رُمْحٍ فِي حَدِيثِهِمَا: فَأَنْزَلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: {مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ} [الحشر: ۵].

رسول الله صلی الله علیه وسلم درخت نخل خرماهای بنی نظیر را در بُوَيْرَة آتش زد و بعضی‌ها را قطع کرد.و قتیبه و ابن رمح در این حدیث اضافه کرده اند که الله بعد از آن این ایه را نازل کرد.و فرمود: هر درخت خرمائي را که بریدید، یا بر پایه‌ها و ریشه هاي خود برجاي گذاشتید، به فرمان الله و اجازه او بوده است تا فاسقان را خوار و رسوا گرداند.

امام نووی (در شرح مسلم زیر این حدیث در ج۱۲ص۵۰)فرموده:"وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ جَوَازُ قَطْعِ شَجَرِ الْكُفَّارِ وَإِحْرَاقِهِ." در این حدیث جواز قطع درخت کفار و سوزاندنش است.

كتيبه عاصم

امام بخاري(در صحيحش۴۰۸۶) از أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ،آورده كه گفت: «بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَرِيَّةً عَيْنًا، وَأَمَّرَ عَلَيْهِمْ عَاصِمَ بْنَ ثَابِتٍ» وَهُوَ جَدُّ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الخَطَّابِ، فَانْطَلَقُوا حَتَّى إِذَا كَانَ بَيْنَ عُسْفَانَ وَمَكَّةَ ذُكِرُوا لِحَيٍّ مِنْ هُذَيْلٍ يُقَالُ لَهُمْ: بَنُو لَحْيَانَ، فَتَبِعُوهُمْ بِقَرِيبٍ مِنْ مِائَةِ رَامٍ، فَاقْتَصُّوا آثَارَهُمْ حَتَّى أَتَوْا مَنْزِلًا نَزَلُوهُ .. فَلَمَّا انْتَهَى عَاصِمٌ وَأَصْحَابُهُ لَجَئُوا إِلَى فَدْفَدٍ، وَجَاءَ القَوْمُ فَأَحَاطُوا بِهِمْ، فَقَالُوا: لَكُمُ العَهْدُ وَالمِيثَاقُ إِنْ نَزَلْتُمْ إِلَيْنَا، أَنْ لاَ نَقْتُلَ مِنْكُمْ رَجُلًا.

فَقَالَ عَاصِمٌ: أَمَّا أَنَا فَلاَ أَنْزِلُ فِي ذِمَّةِ كَافِرٍ، اللَّهُمَّ أَخْبِرْ عَنَّا نَبِيَّكَ، فَقَاتَلُوهُمْ حَتَّى قَتَلُوا عَاصِمًا فِي سَبْعَةِ نَفَرٍ بِالنَّبْلِ. وَبَقِيَ خُبَيْبٌ وَزَيْدٌ وَرَجُلٌ آخَرُ، فَأَعْطَوْهُمُ العَهْدَ وَالمِيثَاقَ، فَلَمَّا أَعْطَوْهُمُ العَهْدَ وَالمِيثَاقَ نَزَلُوا إِلَيْهِمْ، فَلَمَّا اسْتَمْكَنُوا مِنْهُمْ حَلُّوا أَوْتَارَ قِسِيِّهِمْ، فَرَبَطُوهُمْ بِهَا،. فَقَالَ الرَّجُلُ الثَّالِثُ الَّذِي مَعَهُمَا: هَذَا أَوَّلُ الغَدْرِ، فَأَبَى أَنْ يَصْحَبَهُمْ فَجَرَّرُوهُ وَعَالَجُوهُ عَلَى أَنْ يَصْحَبَهُمْ فَلَمْ يَفْعَلْ فَقَتَلُوهُ، وَانْطَلَقُوا بِخُبَيْبٍ، وَزَيْدٍ حَتَّى بَاعُوهُمَا بِمَكَّةَ.

رسول الله صلي الله عليه وسلم ده گروه را به شكل سريه فرستاده و عاصم بن ثابت انصاري رضي الله عنه را امير شان گرداند (و او پدر بزرگ عاصم بن عمر بن خطاب است) و رفتند، تا اينكه به منطقه‌ی هداه بين عسفان و مكه رسيدند و براي قبيله‌ی از هذيل كه بني لحيان خوانده مي شد، و آنها هم نزديک به صد نفر تير انداز را گرد آورده و قدمهاي شان را تعقيب كردند تا به منزلشان رسيدند و برايشان پايين آمدند. و چون عاصم و يارانش كارشان را تمام كردند به جايي به نام فَدْفَد پناه بردند و گروهی آنها را محاصره كردند و گفتند: فرود آييد و دست‌هاي خود را بدهيد و عهد و پيمان ما با شما اين است كه هيچكدام شما را نكشيم.

عاصم بن ثابت گفت: اي قوم! اما من به پيمان كافر فرود نمي‌آيم، اللهم پيامبرت صلي الله عليه وسلم را از حال ما خبر ساز .و آنها را به تير زدند و عاصم و هفت نفر ديگر را در نَّبْل كشتند و خبيب و زيد بن دثنه و مردي ديگر به عهد و پيمان آنها فرود آمدند و چون بر آنها دست يافتند، تارهاي كمان خود را گسسته و آنها را بسته كردند. مرد سوم گفت: اين آغاز نيرنگ است والله، من با شما همراه نمي گردم. مرا به اين گروه اقتدايي است و اراده‌ی شهادت را داشت و او را كشيدند، ولي او امتناع ورزيد كه همراه شان برود، بعد او را كشتند.

خبيب و زيد بن دثنه رضي الله عنهما برده شدند تا اينكه آن دو را بعد از حادثه‌ی بدر در مكه فروختند.

و بعد داستان قتل خبيب را نقل كرده تا اينكه گفت:الله دعای عاصم بن ثابت را در روز محاصره‌شان را مستجاب كرد و خبرشان را به پيامبر رساند و پيامبر به انچه آنها برايشان پيش امده بود به اصحابش خبر داد. و كتيبه‌ای برای نجاتشان فرستاد.

تنظيم جيش مسلم

از عمار بن ياسر آمده كه گفته:" فَإِنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَسْتَحِبُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُقَاتِلَ تَحْتَ رَايَةِ قَوْمِهِ." رواه أحمد(١٨٣١٦ .وضعفه شعيب الأرنؤوط. اما رواه حاكم،٢٥٠٨، و وافقه ذهبي و قال: صحيح) رسول الله صلى الله عليه وسلم برای شخصی دوست داشت كه در زير پرچم قومش كشته شود.(در اصل نهی كرده از اينكه شخصی در زير پرچم عصبيت و قوميت كشته شود و در حديث صحيح مسلم با شماره–١٨٤٨– از أَبِي هُرَيْرَةَ و ١٨٥٠–از جُنْدَب بْنِ عَبْدِ اللهِ الْبَجَلِي از رسول الله آمده: مَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةٍ عُمِّيَّةٍ، يَغْضَبُ لِعَصَبَةٍ، أَوْ يَدْعُو إِلَى عَصَبَةٍ، أَوْ يَنْصُرُ عَصَبَةً، فَقُتِلَ، فَقِتْلَةٌ جَاهِلِيَّةٌ، هركس، زير پرچم مجهولي بجنگد و بخاطر تعصب و خواشات

نفساني اش خشم بگيرد و بسوي تعصب، دعوت دهد و به ياري تعصباتش بشتابد، و در اين راه، كشته شود، بر جاهليت، مرده است.)

از براء بن عازب آمده كه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمود: "إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ الْعَدُوَّ غَدًا، وَإِنَّ شِعَارَكُمْ حم لَا يُنْصَرُونَ" رواه أحمد(۱۸۵۴۹ و شعيب الأرنؤوط گفته: إسناده ضعيف و اما از طريق سفيان الثوري از أبي إسحاق، صحيح دانسته ولفظش اين است: "إن بَيَّتكم العدو، فقولوا: حم، لا ينصرون" رواه احمد برقم ۱۶۶۱۵.)

شما فردا با دشمن روبرو می‌شويد شعارتان اين باشد كه"حم لَا يُنْصَرُونَ" حم ياری نمی‌شوند.

از حسن از قيس بن عباده امده كه گفت:" كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكْرَهُونَ الصَّوْتَ عِنْدَ الْقِتَالِ". رواه أبو داود(۲۶۵۶ و حكم الألباني: صحيح موقوف) اصحاب نبی صلى الله عليه وسلم سر وصدا را هنگام قتال ناپسند می دانستند.

از عبدالرحمن بن كعب بن مالک از پدرش آمده كه گفت:" أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يَوْمَ الخَمِيسِ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يَخْرُجَ يَوْمَ الخَمِيسِ." متفق عليه (بلفظ البخاري ۲۹۵۰.مسلم ۲۷۶۹) پيامبر صلى الله عليه وسلم در غزوه تبوک روز پنج شنبه خارج شد چون دوست داشت روز پنج شنبه خارج شود.

و از نُعْمَان بن مُقَرِّن آمده كه گفت: أن النبي – صلى الله عليه وسلم – فَكَانَ إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ أَوَّلَ النَّهَارِ، أَخَّرَ الْقِتَالَ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ، وَتَهُبَّ الرِّيَاحُ، وَيَنْزِلَ النَّصْرُ(رواه أحمد ۲۳۷۴۴وأبو داود۲۶۵۵ وصححه الحاكم۲۵۴۶ و۵۲۷۹ وأصله في البخاري۳۱۶۰ بلفظ (إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ، انْتَظَرَ حَتَّى تَهُبَّ الأَرْوَاحُ، وَتَحْضُرَ الصَّلَوَاتُ).

اگر در اول روز نجنگيديد قتال را به تاخير بياندازيد تا زوال خورشيد و باد بيايد و پيروزی نازل شود. ود در بخاری آمده: اگر ايشان صلى الله عليه وسلم در اول روز

نمي جنگيد، منتظر می‌شد تا بادها بوزد و وقت نماز فرا رسد. (یعنی هوا، مناسب شود.)

استحباب دعاء برای نصر و پیروزی هنگام روبروی با دشمن

از جمله دعاهای رسول الله صلی الله علیه وسلم در قتال و جهاد این بود که فرموده: "اللهُمَّ، مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، اهْزِمْهُمْ، وَانْصُرْنَا عَلَيْهِمْ"(صحيح مسلم۱۷۴۲). اللهُمَّ اي نازل كننده‌ي كتاب، اي حركت دهنده‌ي ابرها و اي شكست دهنده‌ي احزاب آنان را شكست بده و ما را بر آنها پيروز گردان.

کاری مهم و وجوب توجه به آن

اخلاص در جهاد در راه الله

اخلاص یعنی: هوتَجْرِيدِ قَصْدِ التَّقَرُّبِ إلى الله عز وجل من جَمِيعِ الشَّوَائِبِ. (موعظة المؤمنين من إحياء علوم الدين، ص۳۰۱،محمد جمال الدين القاسمي (م ۱۳۳۲هـ) خالی کردن قصد و نیت تقرب به سوی الله از همه بدی و ریاها.

و از ابو عثمان مغربی(الإِمَامُ القُدْوَةُ, شَيْخُ الصُّوْفِيَّةِ, أَبُو عُثْمَانَ سَعِيْدُ بنُ سلَّام المَغْرِبِيُّ القَيْرَوَانِيُّ, نزيلُ نَيْسَابُوْرَ. م ۳۳۷ هـ سير أعلام النبلاء الذهبي ج۱۲ص۳۳۱) آمده که گفته:" الإخلاص نِسْيَانُ رُؤْيَةِ الْخَلْقِ بِدَوَامِ النَّظَرِ إِلَى الْخَالِقِ "اخلاص فراموشی نگاه خلق با دیدن همیشگی خالق است. (مدارج السالكين ابن قيم ج ۲ص۹۲و موسوعة الأخلاق والزهد والرقائق ياسر عبد الرحمن ج۱ص۹) .

و ابن جوزی(م۵۹۷هـ) در کتاب تلبیس ابلیس(ص۱۳۱و۱۳۲)" باب تلبيس إبليس على الغزاه" تلبيس ابليس بر مجاهدان" گفته: شيطان عده زيادي را فريفته كه به نام جهاد بيرون مي روند حال آنكه نيتشان ريا و خودستايي است كه گفته شود فلان كس

مجاهد است. یا تا بگویند شجاع و دلاور است، یا قصدش بدست آوردن غنیمت است و اعمال به نیت‌ها بستگی دارد.

از ابو موسی اشعری رضی الله عنه در صحیحین(در صحیح مسلم با شماره-۱۹۰۴و صحیح بخاری با شماره-۷۴۵۸) آمده مردی خدمت پیامبر صلی الله علیه وسلم آمد و گفت:ای رسول الله آیا دیدی مردی برای شجاعت می جنگد و دیگری برای تعصب ملی گرایی و دیگری برای ریا ،پس کدام یک از اینها در راه الله است.رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:"مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللهِ هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللهِ" هر کسی قتال کند تا کلمه الله بلند مرتبه و حاکم باشد آن در راه الله است.

و از بن مسعود رضی الله عنه(در مسند امام احمد با شماره-۳۹۵۲ و ضعفه الأرنؤوط و الجهاد لابن أبي عاصم با شماره-۱۸۵) آمده که گفته: إِيَّاكُمْ أَنْ تَقُولُوا: مَاتَ فُلَانٌ شَهِيدًا، أَوْ قُتِلَ فُلَانٌ شَهِيدًا، فَإِنَّ الرَّجُلَ يُقَاتِلُ لِيَغْنَمَ، وَيُقَاتِلُ لِيُذْكَرَ، وَيُقَاتِلُ لِيُرَى مَكَانُهُ"بپرهیزید از اینکه بگوید:فلانی که مرد شهید شد یا فلانی که کشته شد شهید شد، کسانی برای غنیمت می‌جنگند و کسانی برای نام و شهرت می‌جنگند و کسانی برای جاه و مقام می‌جنگند.

و از ابی هریره(در صحیح مسلم با شماره-۱۹۰۵) از رسول الله آورده که فرموده: " أَوَّلُ النَّاسِ يُقْضَى فِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلاثَةٌ رَجُلٌ اسْتُشْهِدَ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرِفَهَا فَقَالَ مَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى قُتِلْتُ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَرِيء فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرِفَهَا فَقَالَ مَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ تَعَلَّمْتُ فِيكَ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ الْقُرْآنَ فَقَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ لِيُقَالَ هُوَ عَالِمٌ فَقَدْ قِيلَ وقرأت القرآن ليقال هو قارىء فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرِفَهَا

فَقَالَ مَا عَمِلْتَ فِيهَا فَقَالَ مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ أَنْتَ تُحِبُّهُ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَوَادٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ"

از سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَار آمده كه مي گويد: هنگامي كه مردم از اطراف ابوهريره رضي الله عنه پراكنده شدند، نَاتِل أَهل الشَّام به وي گفت: اي شيخ حديثي براي ما بيان كن كه از رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم شنيده‌اي. ابوهريره گفت: بله، شنيدم كه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فرمود: «نخستين كسي كه روز قيامت، مورد قضاوت قرار مي‌گيرد ، مردي است كه به شهادت رسيده است؛ روز قيامت، او را مي‌آورند و الله متعال نعمت‌هايش را برايش برمي‌شمارد؛ او هم به داشتن اين نعمت‌ها اعتراف مي كند. آنگاه، الله متعال مي‌فرمايد: در برابر اين نعمت‌ها چه كاري انجام داده‌اي؟ او مي‌گويد: به خاطر رضايت و خوشنودي تو جنگيدم تا اينكه به شهادت رسيدم.

الله متعال مي‌فرمايد: دروغ مي‌گويي؛ بلكه جنگيدي تا مردم بگويند: انسان شجاعي بود. و مردم هم اين را گفتند «به هدفت رسيدي». سپس دستور داده مي‌شود و اين شخص را بر چهره‌اش، روي زمين مي‌كشند و داخل جهنم مي‌اندازند.

هم چنين يكي از نخستين كساني كه مورد او قضاوت مي‌شود، مردي است كه درس خوانده و به ديگران، درس داده و قرآن تلاوت نموده است؛ هنگامي كه او را مي آورند، الله متعال نعمت‌هايي را كه به او ارزاني داشته، برايش بر مي‌شمارد. او هم به وجود اين نعمت‌ها اعتراف مي‌نمايد. سپس الله متعال مي‌فرمايد: در برابر اين نعمت ها چه كاري انجام داده‌اي؟ او مي‌گويد: علم و دانش فرا گرفتم و به ديگران نيز آموزش دادم و به خاطر رضايت و خوشنودي تو قرآن تلاوت كردم. الله متعال مي فرمايد: دروغ مي‌گويي، بلكه علم آموختي و قرآن تلاوت كردي تا مردم به تو قاري بگويند. و مردم هم به تو قاري گفتند. «و تو به هدفت رسيدي». سپس دستور داده

مي‌شود و اين شخص را هم بر چهره‌اش، روي زمين مي‌كشند و داخل جهنم مي اندازند.

و يكي ديگر از نخستين كساني كه در مورد او قضاوت مي‌شود، مردي است كه الله متعال مال و ثروت فراواني به وي داده است؛ هنگامي كه او را مي‌آورند، الله متعال نعمت‌هايي را كه به وي داده بر مي‌شمارد. او هم به وجود آن نعمت‌ها اعتراف مي كند. بعد از آن، الله متعال مي‌فرمايد: در مقابل اين نعمت‌ها چه عملي انجام داده اي؟ مي گويد: در همه ي راه‌هاي خيري كه مورد پسند تو بودند، به خاطر رضايت و خوشنودي تو انفاق كردم. الله متعال مي‌فرمايد: دروغ مي گويي؛ بلكه انفاق كردي تا مردم بگويند: فلاني، خيّر است. و به اين هدفت رسيدي. سپس دستور داده مي‌شود و اين شخص را هم بر چهره‌اش، روي زمين مي كشند و داخل جهنم مي‌اندازند.

و با سند مرفوع از ابی حاتم رازی آمده که گفته:از عبده بن سلیمان شنیدم که می گفت:ما در سریه و جنگ همراه با عبدالله ابن مبارک در سرزمین شام بودیم که با دشمن روبرو شدیم یک نفر از طرف دشمن خارج شد و به مبارزه طلبید مجاهدی بسوی رفت و با او مدتی مبارزه کرد او را با نیزه زد و کشت سپس یکی دیگر آمد و او را هم کشت بازم یکی دیگر آمد و او را هم کشت سپس مبارز خواست و یکی دیگر آمد و مدتی با هم جنگیدند و او را هم کشت مجاهدان دور جمع شدند که ببینند او کیست که صورتش را پوشانده او را کشیدم دیدم که او عبدالله بن مبارک است. گفت تو ای ابا عمرو چرا ما را رسوا کردی گفتم الله به شما رحکم کند به این سرور و سید نگاه کنید که چکونه از ترس اخلاصش و دیدن و تعریف کردن مردم چهره اش را پوشانده است.

همچنین ابراهیم ادهم در جهاد شرکت مي کرد و قتال می کرد اما از غنیمت چیزي نمي گرفت تا اجرش بیشتر باشد.

ابلیس مجاهد را مي‌فریبد اگر غنیمت گرفتند چه بسا چیزی را از غنیمت بر می‌دارد که او نباید بردارد. بویژه که اگر کم علم باشد و چنین بداند که مال کافر مباح است هر کسی بردارد و نداند که خیانت در غنیمت چه معصیتی است.

در صحیحین(صحیح مسلم ۱۱۵و البخاری۴۲۳۴و۶۷۰۷) از حدیث ابی هریره آمده که گفت:با رسول الله صلی الله علیه وسلم به سوی خیبر خارج شدیم الله با دستان ما فتح را نصیب گردانید. در این غزوه، طلا و نقره اي به غنیمت نگرفتیم؛ بلکه کالا، غذا و پارچه به غنیمت گرفتیم. بعد از آن به وادي قُري رفتیم. در این سفر، خدمتگزار رسول اکرم صلی الله علیه وسلم رفاعه بن زید از قبیله‌ي بني ضبیب همراه ایشان بود. این خدمتگزار را مردي از قبیله ي جذام به رسول الله صلی الله علیه وسلم بخشیده بود. خدمتگزار رسول الله صلی الله علیه وسلم برخاست و مشغول باز کردن وسایل سفر رسول الله صلی الله علیه و سلم بود که تیري به سوي او پرتاب گردید و بر اثر آن، فوت کرد. ما گفتیم:"هنیئا لَهُ الشهادة یا رَسُول اللَّهِ" یا رسول الله شهادتش مبارک. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: "كَلاَّ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنَّ الشَّمْلَةَ لَتَلْتَهِبُ عَلَيْهِ نَارًا، أَخَذَهَا مِنَ الْغَنَائِمِ يَوْمَ خَيْبَرَ، لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ "هرگز، سوگند به ذاتي که جان محمد در دست اوست، چادري را که قبل از تقسیم، از غنایم خیبر برداشته است، آتش را برایش شعله‌ور مي سازد». راوي مي گوید: مردم از شنیدن این سخن، دچار وحشت شدند و بعد از آن، یک نفر یک یا دو بند کفش آورد و گفت: یا رسول الله! اینها را روز خیبر برداشتم. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: "شِرَاكٌ مِنْ نَارٍ أَوْ شِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ" باعث یک بند یا دو بند کفش در جهنم مي شود.

گاه مجاهد عالم به تحریم(برداشتن آن مال غنیمت) است، اما چیز زیادي است و نمي‌تواند از آن صرف نظر نماید، و بسا مي‌پندارد که ثواب جهادش آن گناه را مي پوشاند و در اینجاست که اثر ایمان و علم آشکار می‌شود.

با سندی از هبیره بن اشعث از ابی عبیده عنبری روایت کردیم(در المنتظم في تاريخ الأمم والملوك ابن الجوزي ۱۹ جلدی ج۴ص۲۰۸و۲۰۸) که گفت:وقتی مسلمانان وارد مداین (بعد از جنگ قادسیه با امیری سعد ابن ابی وقاص فتح مدائن یا تیسفون در ماه صفر۱۶هجری بود مدائن پایتخت چهار صد ساله ساسانیان فارس در مشرق دجله عراق بوده) شدند غنیمت‌های زیادی جمع شد مجاهدی چیز بسیار ارزشمندي را آورد و روي غنایم انداخت. کسانی که همراهش بودند گفتند هرگز مثل این چیز با ارزشی ندیدم گفتند سهمي براي خود برداشتي؟ گفت:"أما والله، لولا الله ما أتيتكم به" والله اگر الله را ناظر نمي‌دانستم اصلا آن را نزد شما نمي‌آوردم. از جوابش فهمیدند که مرد گران مایه است. گفتند نامت چیست؟والله به شما نمی گویم تا مرا ستایش و تعریف کنید و مرا مغرور سازید حمد الله می کنم و به ثوابش راضیم .یکی دنبالش رفت تا به یارانش رسید در مورد او پرسیدند فهمیدند که او عامر بن عبدقیس است. انتهی.

(در الوافي بالوفيات صلاح الدين الصفدي۲۹جلدی ج۱۶ص۳۳۵) گفته:(التَّمِيمِي العابد)عَامر بن عبد قيس التَّمِيمِي الْعَبْدي الزَّاهِد عَابِد زَمَانه روى عَن عمر وسلمان الْفَارِسِي وَتُوفِّي فِي حُدُود السّبْعين لِلْهِجْرَةِ"عابد تمیمی عامر بن عبدالقیس تمیمی عبدی تابعی زاهد و عابد زمانش از عمر و سلمان فارسی حدیث روایت کرده و حدود هفتاد هجری وفات کرده است)

چیزی که باید از راه دور شود

اگاه باشید که سختی‌ها آنچه را که هوا و هوس را زینت می‌دهد پراکنده می کند.و از آنها جوانی را می‌خواهد و دعوتشان می کند برای بیان آنچه از دفع راحت طلبی و

دوری از مشقت که پنهان کرده‌اند.و این خود آن چیزی است که قرآن بیان کرده در مورد کسانی که از جهاد خود را جا گذاشته‌اند.در سوره توبه وقتی که الله فرموده:
{فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ} التوبة: ٨١. جاماندگان و خانه نشينان از اين كه از رسول الله خود را جا گذاشته‌اند (و به جهاد نرفتند)شادمانند، و نخواستند با مال و جان در راه الله جهاد كنند و مي گويند در گرما(ي سوزان تابستان به سوي ميدان نبرد) حركت نكنيد(وبه جهاد نرويد). (اي پيامبر به آنها) بگو: اگر می‌فهميدند آتش دوزخ بسيار گرمتر و سوزانتر است.

آنها نمونه‌هايی در ضعف همّت و سردی اراده هستند. زيادند كساني كه می‌خواهند از سختی و رنج‌ها مي‌ترسند، و از سعی و تلاش فرار می‌كنند، و آسايش ناچيز ارزان را بر رنج ارزشمند گرانبها ترجيح مي‌دهند، و سلامت ذليلانه را بر خطر با عزّت ترجيح می‌دهند. اين چنين كساني با در ماندگی خود را بر زمين می‌چسپانند از صفهايی كه جدّي و لشكركشيده و از تكاليف دعوتهاي آسماني آگاهند. اين صفوف ادامه مي دهند به راهشان كه داراي گردنه‌ها و سختی فراوان و پر از خارها است .چون با فطرتشان فهميده‌اند كه جنگ و جهاد با گردنه‌ها و سختی با خارها همراه است و آن با سختی‌ها و دشواريهايش لذيذتر و زيباتر از نشستن و تخلف از جهاد و راحتی و آسودگی نامباركي است كه شايسته مردان نيست .(تفسير في ظلال القرآن، سيدقطب،ج ٣ص ١۶٨٢).
آنها كسانی هستند كه آسايش را بر سعی و تلاش ترجيح داده‌اند–در وقت سختی– و در اولين بار از كاروان جهاد خود را جا گذاشته‌اند اينها شايسته جنگ و جهاد نيستند و اميدي به آنان براي جهاد نيست و جايز نيست با بزرگواري رفتار شود و ناديده

گرفته شود و جايز نيست كه افتخار جهادي به آنان عطا شود كه با رضايت خودشان خود را از آن جا گذاشته‌اند.

"فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ" توبه/۸۳

هرگاه الله تو را (از جنگ تبوك) به سوي گروهي از آنان باز گرداند و ايشان از تو اجازه خواستند كه همراه تو به سوي جهاد خارج شوند، پس بگو: هيچ وقت با من به جهاد نمی‌آييد و هيچ وقت همراه من با دشمني نخواهيد جنگيد (و اين افتخار نصيبتان نخواهد شد) همانا شما نخستين بار به كناره گيري و خانه نشيني راضی شديد، پس با جاماندگان بنشينيد (يعنی با پيره مردان و پيره زنان و بيماران و كودكان) .

دعوت‌ها نيازمند سرشت‌هاي راست و درست و مستقيم و ثابت و مصمّمي است كه در جنگ و جهاد طولاني و سخت ثابت قدم بمانند و صفي كه در آن ضعيفان تن پرور باشند ثابت قدم نمی ماند. اينها در وقت شدت وسختی خوار مي گردند و در خواري و ضعف و اظطراب زندگی می كنند.. پس كساني كه ديگرا را ضعيف می گردانند و خوار می كنند بايد از صف مجاهدان دورشان كرد تا صف مسلمانان را از تزلزل و شكست محفوظ بماند. بزرگواري با كساني كه از صف جهاد در وقت شدت و سختی خود را جا گذاشته‌اند ،سپس در وقت خوشی بر مي گردند، جنايت است بر صف جهاد همه مجاهدان.

فتاوی فقهاء در مورد پاک کردن صف مجاهدان

سلف اقوال زیادی در این مورد دارند،نمونه کلام سلف صالح در این مورد، فتوای امام شافعی در کتاب الام عرضه خواهد شد که در مورد حوادث منافقین پی‌درپی از مشارکت در غزوات نبوی کریم و توجه به کسانی که در نسل‌های بعدی مسلمانان آمدند مثل آن منافقان هستند و بر آنان قیاس می‌شوند و مانند انچه با آن عقاب داده شدند عقاب داده می‌شوند.

امام شافعی رحمه الله تعالی(م ۲۰۴ در الام ج۴ص۱۷۵چاپ دار المعرفه)فرموده: رسول الله صلی الله علیه وسلم جهاد کرد و بعضی که نفاقشان معلوم شده بود شرکت می کردند در روز غزوه احد سیصد نفر از پیامبر باز ماندند سپس در روز غزوه خندق با ایشان حاضر شدند.الله در موردشان فرمود که آنها گفتند: {مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلا غُرُورًا} [الأحزاب: ۱۲]. الله و رسولش جز وعده‌هاي دروغين به ما نداده‌اند.سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم با بنی مُصْطَلِق جهاد کرد و پس تعدادی با ایشان حاضر شدند الله از قول آنها فرموده که گفتند:"لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الأَعَزُّ مِنْهَا الأَذَلَّ" [المنافقون: ۸]. مي گويند: اگر (از غزوه بني مصطلق) به مدينه برگشتيم، بايد افراد باعزّت و قدرت، اشخاص خوار و ناتوان را از آنجا بيرون كنند.

و غیر از اینها که که الله عزوجل نفاقشان را بیان کرده سپس غزوه تبوک شروع شد و دسته از منافقان با ایشان حاضر شدند در شب عقبه هجوم بردند که ایشان را بکشند الله از شرشان محفوظش کرد و دسته‌ای از آنها خود را جا گذاشتند که حاضر شوند سپس الله در مورد کسانی که در غزوه تبوک شرکت کردند و کسانی که منصرف شدند ودر غزوه تبوک قتال هم روی نداد، در موردشان آیه نازل کرد و فرمود:" وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ" [التوبة: ۴۶]. اگر (اين منافقان نيّت پاك و درستي داشتند و) مي خواستند (براي

جهاد) بیرون روند، توشه و ساز و برگ آن را آماده مي‌کردند. امّا الله بیرون شدن و حرکت کردن آنان را (برای جهاد) نپسندید و ایشان را بازداشت. و بدیشان گفته شد: با بازماندگان(یعنی زنان و پیران وکودکان و بیماران در خانه) بنشینید .

امام شافعی گفته:و الله عزوجل برای رسولش اسرارشان را ظاهر کرد.به جاسوسانشان و دوستارانشان خبر دادند که کسانی را که با او هستند به فتنه اندازند با دروغ و ارجاف (که کار مُرْجِف است که با شیعه‌های دروغ، مردم را ناامید و باعث ترس شود) و تخذیل (که کار مُخْذِل است که با دروغهایش که دشمن را قوی نشان می‌دهد تا عزم و اراده مردم ضعیف شود و او را رها کنند و یاری نکنند). رسولش را خبردار کرد که شورششان را ناپسند بدارد پس انان را از این کار و از این نیتی که داشتند بازداشت چون الله عزوجل امر کرد که منع کند کسانی که معلوم شدند و می‌خواستند با مسلمانان جهاد کنند(تا بعدا فتنه درست کنند).چون برای مسلمانان ضرر داشتند.

امام شافعی در ادامه فرموده:پس کسی که به مثل انچه الله تعالی منافقین را آن وصف کرده برای امام حلال نیست که او را دعوت کنند که با ایشان برای جهاد بیاید،و برای جایز نیست که اگر با او به جهاد آمد سهم به او بدهند و حتی بعنوان حق زحمت چیزی داده نشود.چون از جمله کسانی هستند که الله عزوجل آنان را منع کرده که همراه مسلمانان جهاد کند بخاطر اینکه خواستار فتنه و شورش هستند که چه بسا بخاطر غفلت یا خویشاوندی یا دوستی به حرف آنان گوش کنند و این برای مسلمانان ضررش از دشمنان زیاد هم بیشتر است.انتهی.

و فقه علماء بر این ادامه داشته تا اینکه ابن قدامه مقدسی م ۶۲۰(در المغنی ج۹ص ۲۰۱) پرچم فقهاء دست گرفت و فرموده:برای امیر جایز نیست مُخْذِل و سردکننده عزم و ارده مردم، همراهش باشد،او کسی است که مردم را از جهاد باز می‌دارد،و مردم را در خروج همراهش و قتال و جهاد می کاهد و دور می کند.مثلا می گوید: گرما

هست یا سرمای شدید است یا مشقت و سختی زیادی دارد و شکست این جیش مطمئن نیست و..و امثال این حرفا،

و همچنین جایز نیست مُرْجِف و ناامید کننده وشایعه پراکن همراهش باشد که باعث اضطراب و ترس مردم شود.اوکسی است که به مردم می گوید:سریه و گروه مسلمانان هلاک شد و کمکی ندارند و توانایی مقابله با کفار ندارند و کفار قوت و نیروی و کمک و صبر زیادی دارند و کسی در مقابلشان ثابت قدم نمی‌ماندو امثال این حرفا،

و همچنین کسانی همراهش نباشد که برای کفار جاسوسی می کنند،و از ناموس و عورت مسلمانان به انان اطلاع می‌دهند،و اخبار را برایشان می‌رسانند،و راهنمایشان بر عورات مسلمانان هستند و یا پناه و دوستاران جاسوسشان هستند.

و همچنین کسانی همراهش نباشد که بین مسلمانان عداوت و دشمنی برقرار می کنند و برای آمدن فساد سعی و تلاش می کنند.به دلیل قول الله تعالی که فرموده:"وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ" ۴۶ "لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلا خَبَالا وَلأَوْضَعُوا خِلالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ" ۴۷ /التوبة. اگر (اين منافقان نيّت پاك و درستي داشتند و) مي خواستند (براي جهاد) بيرون روند، توشه و ساز و برگ آن را آماده مي‌كردند. امّا الله بيرون شدن و حركت كردن آنان را (برای جهاد) نپسنديد و ايشان را بازداشت. و بديشان گفته شد: با بازماندگان(یعنی زنان و پیران وکودکان و بیماران در خانه) بنشينيد . اگر آنان همراه شما (براي جهاد) بيرون مي‌آمدند، چيزي جز شر و فساد بر شما نمي‌افزودند، و به سرعت در ميان شما حركت مي‌كردند و مشغول آشفتن و گول زدن و برگرداندنتان از دين مي‌شدند.

و چون آنان برای مسلمانان مضر هستند پس منعشان لازم و واجب است.انتهی.

غرور فقیه مانع امر و کارش می‌شود

در فقه عمر بن عبدالعزیز رحمه الله(م۱۰۱هـ) می‌یابیم آنچه دور کردن صادق و خیرخواه از مسئولیتش مجوز دارد اگر در آن نوعی از حب شهرت و غرور باشد به عنوان سد ذریعه و محافظتش از احتمالات در فتنه افتادن و جنایت بر نفسش و بر دعوت.

روایت شده خلیفه راشد پنجم وقتی خلافت را عهده‌دار شد به ابوعُبَید مَذْحِجي (از صغار تابعین وفاتش بعد از ۱۰۰هجری بوده بخاری و مسلم و ابی داود و نسائی از او روایت کرده اند و نزد همه ثقه است) نامه نوشت که فقیهی در فقه حدیث و از استادان اوزاعی و مالک بود، و از کسانی بود که خلیفه سلیمان بن عبدالملک از او کمک می‌گرفت. عمر به او گفت:این راه فلسطین است و تو اهل آنجا هستی پس به آنجا بروید.گفتند ای امیر المومنین اگر ابوعبید را شناخته باشی گماشتن او برای کارهای مردمش بهتر است.گفت:آن بهتر است تا به فتنه نیافتد در او تکبر و جاه و جلالی برای مردم بوجود آمده است.(تهذیب الکمال الحافظ المزي عدد الأجزاء: ۳۵-ج۳۴ص۵۱ شماره۷۴۹۲)

و باید امیر جماعت‌های مسلمانان امروزه که به همه داعیانی که از بزرگی و جاه و مکان اجتماعی با نفوذ آگاهی دارد مثل آنچه که عمر به ابی‌عبید گفت،به او بگوید و به او بفهماند که راه را برای هدفت اشتباه رفته‌ای از دیار دعوت تواضع و بذل و بخشش و تعهد برنامه دینی گذشتی و رفتن بر این دیار اشکال دارد پس به آنها ملحق شوید.الحمدلله و الصلاه و السلام علی رسول الله صلی الله علیه وسلم

برادرتان ابو عبدالرحمن

کردستان – اسفند ۱۳۹۵برابر جمادی الثانی ۱۴۳۸

****